

Giới thiệu Xuyên Nhanh Cưa Đồ Nam Thần Về Nhà

Xưa nay cái gọi là chân tình thì dường như dễ bị coi rẻ, người người lại thích lời ngon tiếng ngọt mà chìm đắm kia. Lệnh Hồ Lan bị cấm sừng chưa nói, người cấm sừng cô lại là bạn thân cô. Cô tức chết đi được. Và đúng là cô chết... À không, mặc dù tức đến mức bệnh tim tái phát, nhưng may mắn trời không tuyệt đường cô gái xinh đẹp như cô. Một hệ thống ngay lúc này đã giúp cô giữ lại linh hồn, cầm cự để không GO DIE.

Từ đây, Lệnh Hồ Lan bắt đầu cuộc hành trình “khóc dờ mếu dờ” qua các không gian... .. Nện cặn bã, đánh bạch liên, nói không nghe liền cưa cấm, tránh quấy rối công khai, phòng tiện nhân đảm lén, hoàn thành mục tiêu nhỏ bé trước mắt là kiếm một trăm triệu...

Hệ thống: “Xin phòng vấn một chút, cho hỏi bạn là người thế nào?”

Lệnh Hồ Lan: “Tôi là một thiếu nữ xinh đẹp kín tiếng, không tranh giành với đời!”

Hệ thống: “...” Tạm biệt, hệ thống không quen biết người như vậy.

Lệnh Hồ Lan: “Tôm Tịch! Đợi mị với!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cưa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Đôi lời muốn nói: Đây là một bộ truyện xuyên nhanh, nữ chính sẽ tới rất nhiều không gian để làm nhiệm vụ, có hiện đại, có cổ đại, có mặt thể, có dị giới... mỗi một không gian là một cốt truyện độc lập. Trong tất cả các cốt truyện nam chính chỉ có 1, nữ chính vừa làm nhiệm vụ, vừa tìm nam chính...

Hi vọng bạn đọc sẽ thích bộ truyện này!

Lệnh Hồ Lan cảm thấy con đường dài nhất mà mình từng đi qua chính là đường lừa tình của Hạ Minh Viễn.

Cô dùng hết sức mạnh hồng hoang muốn cùng anh ta vun đắp một tình yêu đậm sâu tới lúc xuống mồ mới kết thúc, nào ngờ cốt truyện lại cầu huyết như vậy, kết cục lại bất ngờ tới thế.

Lệnh Hồ Lan đọc dòng chữ trên điện thoại, cảm thấy đúng là hạn hán lời.

Hạ Minh Viễn: Du Du, hãy tin anh, anh thực sự chỉ xem cô ấy là bạn học, vốn định hôm nay nói rõ ràng với cô ấy, nhưng bốn năm qua anh vẫn luôn phụ đạo cho cô ấy, sắp tốt nghiệp rồi, cô ấy mong anh giúp thi giúp cho chót, tình yêu của anh đối với em mới là tình yêu đích thực, em đã quên nhưng hẹn ước giữa chúng ta rồi sao?

Những cô gái trong tình yêu đều là thần thám, Lệnh Hồ Lan lập tức suy đoán ra được những điểm như sau từ dòng tin nhắn này:

Thứ nhất, Hạ Minh Viễn gửi nhầm tin nhắn, hôm qua anh ta mới ca thán điện thoại gần đây hay bị lag, muốn đổi điện thoại khác, hôm nay khi gặp mặt, anh ta ngập ngừng muốn nói xong lại thôi, cô còn tưởng rằng anh ta thiếu tiền, chủ động đưa tiền đi làm thêm có được cho anh ta, bảo anh ta mua điện thoại.

Thứ hai, mạng ở trường học không tốt, Hạ Minh Viễn chắc gửi một lần thất bại, khi gửi lại thì nhầm nhầm.

Thứ ba, đối tượng Hạ Minh Viễn tò mò tên là Du Du, cô nữ sinh đó biết rõ Hạ Minh Viễn có bạn gái vẫn muốn làm kẻ thứ ba và gạ gẫm Hạ Minh Viễn đá bay bạn gái danh chính ngôn thuận là cô, để mình trở thành chính cung.

Tốt lắm, Hạ Minh Viễn, mặt bự đấy, dám bắt cả hai tay?

Bạn học?

Trên đời này vẫn còn có quan hệ nam nữ thuần khiết vậy sao?

Phụ đạo?

Một gã học dốt như Hạ Minh Viễn lấy gì dạy cô chứ? Nếu không phải cô đánh dấu trọng tâm cho Hạ Minh Viễn trước khi thi, anh ta quăn quại được tới tốt nghiệp mới là lạ.

Hôm nay gặp mặt nói rõ ràng với cô?

Ồi địch!

Thì ra gã cặn bã này hôm nay muốn chia tay với cô, nhìn thấy tiền mới không nỡ chia tay.

Định mệnh!

Đồ thấy tiền là mắt sáng ra, tên khốn ăn cháo đá bát, trả tiền cho tôi!

Lừa gạt của Lệnh Hồ Lan bùng bùng bốc cháy, điện thoại lại reng reng vài tiếng.

Mấy bức hình không thể dùng lời lẽ mô tả được gửi tới, ối trời, bóng mắt, hình ảnh nhơ nhuốc quá, mị vẫn còn là một em bé!

Đợi nhìn rõ mặt của nữ chính trong hình +18, cô ngớ người.

Cô gái trong hình là Đường Tâm Du, bạn thân kiêm bạn cùng phòng của cô.

Lệnh Hồ Lan ngồi thườn ra ghế, cả người bứt rứt.

Việc này có thể tổng kết một câu: Bạn thân và bạn trai của cô lén qua lại sau lưng cô, thậm chí còn đã lên giường với nhau, trên đầu cô đã mọc đầy sừng bóng lộn.

Điền tiết nhất là buổi trưa cô mang cơm cho â khốn đó, còn buổi chiều thì lại đưa tiền cho tên khốn kia.

Đã nói là phòng lừa, phòng trộm, phòng bạn thân, ấy vậy mà cô còn không tin.

Đề Hạ Minh Viễn giết Boss, đưa dù cho Đường Tâm Du, đứa bạn gái ngu ngốc thế này chắc Hạ Minh Viễn đã cười như mở cờ trong bụng từ lâu rồi.

Đúng là ức hiếp người quá đáng!

Cô vỗ bàn vùng dậy, dạ dày bỗng cồn cào, cổ kìm nén không ói.

Bình tĩnh, bình tĩnh, tức chết thì ba mẹ sẽ khóc, đám khốn nạn kia sẽ cười.

Nhưng rốt cuộc cũng vô dụng..

Lệnh Hồ Lan phát hiện ra cơ thể mình càng lúc càng mất kiểm soát.

Toàn thân toát mồ hôi, hai tay tê dại, ngực trái đau buốt, không thở ra hơi.

Cô trượt xuống khỏi ghế, ngã sòng soài trên mặt đất thờ hồng hộc.

Ôi trời ơi!

Lẽ nào bệnh tim tái phát rồi?

Cô vẫn còn trẻ thế này cơ mà, vẫn chưa muốn chết!

Cô gắng gượng với chiếc điện thoại ở phía xa! Cứu mạng với!

Cửa mở ra, Đường Tâm Du nhìn thấy Lệnh Hồ Lan ngã nhào trên đất, mặt đỏ bừng, liền chạy tới định đỡ cô theo phản xạ.

Khi mắt liếc nhìn thấy điện thoại trên mặt đất, mấy bức hình bông mắt lọt vào tầm nhìn.

Cô ta dừng chân lại, nhặt điện thoại lên, sau khi xem xong mặt lập tức đỏ gay.

Lệnh Hồ Lan liếc nhìn thấy Đường Tâm Du, trong lòng tuy rất hận nhưng mạng sống quan trọng hơn, cô giờ tay với mấy cái

“Cứu tôi!”

Đường Tâm Du liếc mắt nhìn cô, cô ta biết Lệnh Hồ Lan bị bệnh tim, cô còn biết bệnh tim tái phát chỉ cần chậm vài phút sẽ chết, không chết cũng biến thành người thực vật.

Lệnh Hồ Lan trong lòng gào thét: Cứu tôi, cứu tôi đi, tôi sẽ tha thứ cho cặp đôi cặn bã các người.

Đường Tâm Du trong lòng có phần giằng xé, mau chóng nháp ngón tay, xóa hết hình và những nội dung kia đi.

Cô ta để điện thoại về chỗ cũ, vội vàng quay người đi ra ngoài cửa, rầm một tiếng, cửa đóng lại.

Lệnh Hồ Lan: “...”

Đường Tâm Du, lợi hại đấy, vì một gã đàn ông, cô thậm chí vứt bỏ cả nhân tính.

Ngoài cửa vọng vào tiếng chuông điện thoại, tiếp theo đó là giọng nói của Đường Tâm Du.

“Sao anh bất cẩn vậy? Lan Lan mắng em một trận, cũng may cô ấy đã tha thứ, chủ động tác thành cho chúng ta rồi!

Vâng, anh đừng gửi tin nhắn khiến cô ấy kích động nữa, cô ấy không được khỏe, anh cũng biết rồi đấy.”

Lợi hại lắm Đường Tâm Du, kĩ xảo nói dối nuốt gôm!

Âm thanh xa dần, Lệnh Hồ Lan không cam tâm nhắm mắt lại!

Mị không phục, mị vẫn chưa giải cứu thế giới, sao có thể DIE trước đám cặn bã chứ?

Cuộc đời thật lắm bất công!

Cô dần dần mất đi ý thức, không cam tâm, chết không nhắm mắt!

Bất ngờ...

Trong đầu cô vang lên một tiếng “DING”, một dòng chữ nhỏ lấp lánh trong đầu!

[Cài đặt hệ thống...]

[Xác nhận hệ thống...]

[Hệ thống hoàn tất cài đặt, bạn là người sử dụng hệ thống mã hiệu 9527, đây là hệ thống không gian dành cho người có siêu năng lực, đã kiểm tra được ký chủ có siêu năng lực, điểm sinh mệnh: 1, ký chủ có thể hoàn thành nhiệm vụ không gian để nhận điểm sinh mệnh, trở về với thế giới hiện thực.]

[Ghi chú: Nhiệm vụ không gian thất bại 3 lần, hệ thống sẽ tự động thoát ly, ký chủ sẽ bị xóa đi toàn bộ ký ức liên quan tới hệ thống, và quay lại trạng thái trước khi gắn kết hệ thống.]

[Quay thường ngẫu nhiên nhận được Gói Quà Gà Mờ...]

[Nhận được tích điểm Gà Mờ 1000 điểm]

[Tiến vào không gian, bắt đầu đếm ngược, năm... bốn... ba... hai... một...]

[Dịch chuyển thành công!]

Linh hồn Lệnh Hồ Lan mặt đần thối, aizz! Đợi cái nào, tôi còn chưa chết hẳn sao?

Tôi chết chưa sao? Chưa chết sao?

Chết chưa?

Chưa chết sao?

Chết?

Chưa?

Vậy?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Lệnh Hồ Lan mở choàng mắt, thờ hồng học, cảm giác hít thở sáng khoái khiến cô cảm thấy mình hồi sinh!

Đợi đã!

Sống!

Lại!

Rồi!

Cô mơ hồ nhìn ra xung quanh, ngay lập tức cảm thấy cả thế giới bỗng trở nên huyền ảo.

Bãi đậu xe, xe hơi, cô ngồi trong xe hơi.

Có một gương mặt xa lạ!

Cô ngay lập tức nhớ tới tiếng cài đặt hệ thống trong đầu trước khi chết!

Siêu năng lực?

Cô có siêu năng lực?

Cô lợi hại như vậy sao cô không biết?

Lượng thông tin quá lớn, Lệnh Hồ Lan nhất thời không tiêu hóa hết được.

Trong hiểu biết của cô, cô ngoài việc mang họ Hạ và một cơ thể bệnh tật ra thì từ trước tới giờ chả có gì đáng giá tới hai chữ đặc biệt cả.

Bất thành linh bất cô tin rằng mình là Super Man, cảm giác đó giống như ăn chuối + hồng táo, quái dị, phức tạp, khó lòng tưởng tượng..

Hơn nữa hệ thống là cái quái quỷ gì thế?

Nhắc tới hệ thống hệ thống tới liền, trong đầu cô lại vang lên một tiếng DING, trước mắt xuất hiện một màn hình lớn.

[Nhận cốt truyện Y/N]

[Nhắc nhở: Cốt truyện bị gián đoạn sẽ phải dùng điểm mới có thể nhận tiếp, mong ký chủ nhất định phải bảo đảm môi trường xung quanh yên tĩnh, an toàn.]

Nhận? Cốt? Truyện?

Lệnh Hồ Lan khòe miệng co giật, thử nhấn Y trên màn hình!

Đầu Lệnh Hồ Lan lập tức đau nhói một hồi, vô số hình ảnh được nhồi nhét vào trong não bộ, cô nhắm mắt lại, cầm cự với cơn đau, lặng lẽ tiêu hóa những thứ được truyền vào.

Đây là câu chuyện giữa một cô gái xinh đẹp, giàu có, thánh thiện và một chàng trai cao lớn, giàu có, đẹp trai.

Nữ chính Diệp Nhượng Nhượng là tiểu thư nhà giàu, sống ở nước ngoài từ nhỏ, khi học năm thứ ba mới về nước học tập, vì vậy mới quen biết với học bá Nhạc Lương Thần, hai người nhanh chóng xác nhận mối quan hệ yêu đương, yêu tới mức chết đi sống lại, gần bó keo sơn.

Nếu như câu chuyện tới đây là kết thúc thì đúng là một câu chuyện kể về một chàng trai nghèo khổ vượt lên số phận kết duyên cùng tiểu thư xinh đẹp nhà giàu, bước lên đỉnh cao cuộc đời!

Nhưng..

Trăm ngàn biên soạn không thoát khỏi mảnh lối, đàn ông tốt không thể thiếu bạn gái cũ.

Nhạc Lương Thần có một nàng thanh mai sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm tên là Giang Mỹ Cảnh.

Cả hai từ nhỏ lớn lên bên nhau, đều cho rằng đối phương là duy nhất, hai bên cha mẹ là hàng xóm và cũng là bạn tốt của nhau, một trăm phần trăm đồng ý, thậm chí quyết định đợi hai người tốt nghiệp xong sẽ kết hôn.

Sự xuất hiện của Diệp Nhượng Nhượng đập tan giấc mộng của Giang Mỹ Cảnh.

Nhạc Lương Thần vì muốn đến với Diệp Nhượng Nhượng đã phủ nhận toàn bộ quá khứ với Giang Mỹ Cảnh, cho rằng Giang Mỹ Cảnh chỉ là em gái hàng xóm.

Giang Mỹ Cảnh đương nhiên không hài lòng, tìm Diệp Nhượng Nhượng định dùng lý lẽ để thuyết phục, dùng tình cảm để cảm hóa.

Diệp Nhượng Nhượng khá lạnh lùng kiêu ngạo, cho rằng đàn ông kết hôn rồi cũng có thể ngoại tình, Giang Mỹ Cảnh lại ngây thơ tin tưởng thanh mai trúc mã.

Quan điểm đùa giỡn của Diệp Nhượng Nhượng đã khiến Giang Mỹ Cảnh dùng dùng nổi giận, cô giận dữ phanh phui sự việc trước mặt ông bà Nhạc, Nhạc Lương Thần bị nhốt phạt.

Chỉ có điều, đối mặt với tiền tài, tình cảm chẳng qua chỉ là thứ phù du.

Diệp Nhượng Nhượng là thiên kim tập đoàn, gia thế khủng, Nhạc Lương Thần được thả ra, hai người nhanh chóng xác nhận hôn ước.

Ông Giang tức giận, tai biến mạch máu não, bán thân bất toại nằm trong bệnh viện.

Giang Mỹ Cảnh đánh mất lý trí chuẩn bị tới gây náo loạn tiệc đính hôn, xe đi tới nửa đường thì đâm vào người khác, rơi vào tình cảnh ra trận chưa thắng đã chết trước.

Đáng thương hơn là tiệc đính hôn không cử hành theo dự định.

Nhà họ Diệp tuy đồng ý cho Nhạc Lương Thần và Diệp Nhượng Nhượng đính hôn nhưng rất có ý kiến vì gia thế bình thường của Nhạc Lương Thần.

Nhà họ Diệp tìm cơ hội để Diệp Nhượng Nhượng làm quen với đại thiếu gia Tuần Duy của tập đoàn Tuần Thị.

Tuần Duy chính là nam chính, CP chính thức của Diệp Nhượng Nhượng, hai người yêu nhau từ cái nhìn đầu tiên nhưng lại giờ mọi thủ đoạn đầu đá.

Em dè anh, anh dè em... quyết tâm bắt đối phương quỳ gối khước phục.

Cuối cùng, hai người cùng sống cuộc sống hạnh phúc như hoàng tử công chúa trong cổ tích.

Nhạc Lương Thần đáng thương tìm tới Diệp Nhượng Nhượng lý luận liền bị sứ giả hộ hoa số một Lý Quân đánh cho tàn phế.

Cặp đôi thanh mai trúc mã vốn dĩ hạnh phúc, người chết, người tàn phế, trước mặt đế quốc tiền bạc của Diệp Nhượng Nhượng chẳng khác nào một trò hề.

Nguyện vọng cuối cùng của Giang Mỹ Cảnh là để Diệp Nhượng Nhượng trượt ngã khỏi thần đàn, vạch trần vẻ nguy trang lạnh lùng, cao ngạo của ả xảo quyết, khiến cô ta nếm mùi tuyệt vọng cầu mà không được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Lệnh Hồ Lan nhận xong cốt truyện liền nuốt nước miếng.

Vì thế, đây thực ra là câu chuyện giữa một ả xảo quyết và một gã tâm địa đen tối?

Giang Mỹ Cảnh và Nhạc Lương Thần chẳng qua chỉ là đá lót chân trên con đường thành công của nam nữ chính, dùng để tăng điểm quyến rũ của nữ chính, vì thế ngay từ đầu đã offline đi lính com hộp?

Vậy thì bây giờ vấn đề tới rồi...

Thân phận của cô chính là "vật hi sinh" Giang Mỹ Cảnh, nhiệm vụ của cô là vả mặt nữ chính, phá CP thành công?

...

Cô lợi hại tới vậy sao cô lại không biết chứ?

Nếu cô lợi hại tới vậy sao cô lại bị người ta giết người chiếm đoạt tài sản, hôn tới dị thế?

A a a!

Thiết định này có độc!

Mị không chấp nhận, mị hoàn toàn không muốn cùng nữ chủ cầu xé!

Lệnh Hồ Lan còn chưa cầu nhau xong, màn hình lớn đã xuất hiện một khung chữ:

Độ khó cốt truyện: 1 sao.

Phần thưởng vào cốt truyện: 10000 điểm

Lệnh Hồ Lan nhấn đóng khung chữ, nhìn thấy điểm bay tới góc trên bên trái, hiển thị tổng điểm của cô là 11000.

Vì thế... Túi Quà Gà Mỡ mà cô quay được thực ra chỉ là phần thưởng khuyến khích hạng bét?

Đây đúng là sự kì thị trắng trợn, Lệnh Hồ Lan cho biết cô đã phải hứng chịu mười nghìn điểm bạo kích tới từ hệ thống, sao mà xui xẻo tới vậy chứ, sao cô dám đấu cùng nữ chủ?

Trên màn hình lại xuất hiện một vòng quay, hai chữ quay thường ở giữa vô cùng bắt mắt, Lệnh Hồ Lan mắt phát sáng, nhấn vào.

[Quay thường một lần: 10000 điểm]

Đất vậy?

Vốn dĩ cho rằng có được 11000 đã là nhiều, bây giờ xem ra, chẳng qua cũng chỉ là vừa thoát nghèo, chỉ có thể quay thường một lần, hệ thống đối xử với cô tốt (keo) quá.

Vòng quay nhanh chóng xoay chuyển, những chỗ kim chạy qua đều vụt sáng, hiển thị chữ [Kỹ Năng], [Thuộc Tính], [Vật Phẩm], [Cửa Tiệm] ở bên trên, sau khi kim chạy qua, chữ liền tối đi.

Lệnh Hồ Lan nhìn theo vòng quay mấy vòng, tổng kết ra được: Chữ sáng nhiều lần nhất trên vòng quay chính là [Vật Phẩm], tiếp đó là [Kỹ Năng], [Thuộc Tính], [Cửa Tiệm] sáng ít lần nhất, xác suất quay trúng cũng là nhỏ nhất.

Quả nhiên, kim dừng ở ô [Vật Phẩm], tạch một cái, hệ thống dùng hào quang đặc biệt tô đậm để nâng một vật phẩm ra:

[Chúc mừng kí chủ nhận được phần thưởng 1000 điểm]

Ồi vãi!

Mười nghìn điểm đổi một nghìn điểm?

Viết là vật phẩm tại sao lại ra điểm?

Đây đúng là một sự lừa đảo trắng trợn.

Mị muốn tố cáo.

Gian thương!

Lệnh Hồ Lan một lần nữa lại cảm nhận được ác ý sâu đậm tới từ hệ thống, chúc mừng viết hoa in đậm rõ ràng là nhấn mạnh mỉa mai.

Tới tiền của người mới cũng lừa, hệ thống phải nghèo tới cỡ nào chứ?

Cô nhấn đóng hệ thống, nhắm mắt lại: Bình tĩnh, bình tĩnh, chị là một thiếu nữ xinh đẹp điềm tĩnh, không so đo tính toán thiệt hơn với hệ thống dằn dặt.

#Cái nhìn khinh miệt tới từ hệ thống: Hơ hơ, đồ nghèo kiết xác chỉ có thể quay thường một lần không có tư cách đánh giá bản hệ thống.#

Lệnh Hồ Lan suy xét kĩ càng hiện thực: Tin tưởng hệ thống còn có cơ hội sống sót, nếu như không tin...

Đệch!

Cô không thể nào chui ra khỏi cơ thể người khác được, vậy thì... thân ở đâu hãy lo việc ở đây, sống cho ra hồn.

Cô kéo cốt truyện, hiện giờ thời gian cô vẫn chưa phải là muộn, Nhạc Lương Thần và Diệp Nhục Nhục vừa mới gian dúi, đang như thắm đượm keo sơn, người cũ nói gì cũng sai.

Giang Mỹ Cảnh lúc này tìm Diệp Nhục Nhục đàm phán, chính là tiết tấu ăn hành.

Lệnh Hồ Lan không có sở thích ăn hành.

Thế là...

Quả quyết xuống xe đi bộ.

Sẽ gặp nữ chính đại nhân? Ai thích đi thì đi, dù thế nào đi chăng nữa chị đây cũng không đi.

Nữ chính máu dày như vậy, chiến lực dũng mãnh như vậy, kẻ chiến lực chả ra gì như cô lấy đâu ra tư cách chiêm ngưỡng phong thái của nữ chính chứ?

Hơn nữa, tâm nguyện của Giang Mỹ Cảnh căn bản không nhắc tới Nhạc Lương Thần, nếu đã không cần nói lại tình xưa, gã khốn hãy để lại cho ả khốn tận hưởng, cô chỉ muốn yên ổn mạnh bạo đứng xem là được.

Tổng kết lại một câu tức là: Cô định cho Diệp Nhục Nhục leo cây!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4

Trên đường về lại kí túc xá, Nhạc Lương Thần gọi điện tới, cô do dự một lát liền nghe điện thoại.

"Alo! Mỹ Cảnh?" Giọng Nhạc Lương Thần có phần dè dặt.

"Ừ!"

"Cô đừng tìm Nhục Nhục nữa có được không? Tôi... Tôi chỉ coi cô là em gái mà thôi!"

Lệnh Hồ Lan lập tức nổi giận.

Lợi hại đấy nữ chính đại nhân, đã học được cả thói mách lẻo rồi, miệng thì nói hai người trò chuyện, chớp mắt một cái Nhạc Lương Thần đã gọi điện tới rồi, nói một đằng làm một nẻo, đúng là cặn lõi.

Em gái?

Hơ hơ!

"Nhạc Lương Thần, anh ba tuổi tè dầm trên giường của tôi, năm tuổi đòi dắt tay tôi, mười tuổi lên thẹn tôi, mười lăm tuổi cướp đi nụ hôn đầu của tôi, mười chín tuổi giờ trò sàm sỡ tôi, gạt tôi nói rằng tốt nghiệp sẽ kết hôn."

Bây giờ anh vì Diệp Nhục Nhục nói rằng coi tôi là em gái, anh dám làm vậy với em gái mình, bố mẹ anh có khi nào sẽ nhét kẻ cầm thú là anh vào bụng lại không, anh lợi hại như vậy, sao không lên trời đi?"

Nhạc Lương Thần bị hàng loạt câu chất vấn làm cho ngớ người, một hồi lâu mới nói: "Trước khi gặp được Nhục Nhục, tôi tưởng rằng tình cảm giữa hai ta là tình yêu, nhưng gặp được Nhục Nhục rồi tôi mới phát hiện ra..."

"Dừng lại! Không cần khoe ân ái trước mặt tôi, tôi sợ tôi nghe xong sẽ ói, tôi tác thành cho cặp đôi cặn bã các người, không cần nói cảm ơn, tôi đại diện cho toàn thể nhân loại cảm ơn hai người, chúc hai người thiên trường địa cửu, trăm năm hòa hợp, tuyệt đối đừng chia tay đi gây họa cho người khác."

Úc vãi!

Đây chính là nổi uất ức tới từ Giang Mỹ Cảnh.

Tình cảm mười chín năm không sánh bằng mối tình mới ba tháng, cuối cùng kết thúc bằng bi kịch, cảm giác đó đâu có thể chỉ dùng một câu bực bội là có thể hình dung ra được.

Nhạc Lương Thần hồi lâu mới bừng tỉnh, lạnh lùng nói: "Tôi đúng là đã nhìn nhầm cô, cô không bằng một phần mười Nhục Nhục!"

"Đúng rồi đấy! Nói về khả năng gạt bỏ, tôi đâu có công lực thâm hậu như cô ta, tôi cũng không cần gạt bỏ để chứng minh sức quyến rũ của mình, nể tình hồi nhỏ, tôi khuyên anh một câu, đừng tưởng hôm nay anh được gạt, cẩn thận mai anh sẽ bị gạt đấy."

"Cô nói vậy là có ý gì!"

"Ý nghĩa mặt chữ, tự hiểu đi. Còn nữa, sau này đừng gọi điện thoại cho tôi, tôi sợ sẽ bị ám mùi của kẻ lẳng nhăng!"

Lệnh Hồ Lan cúp thẳng điện thoại, trong lòng cuối cùng cũng dễ chịu hơn đôi chút.

Đây là những điều cô nhìn nhận muốn nói với Hạ Minh Viễn và Đường Tâm Du, dùng ở đây không ngờ cũng rất thích hợp, chỉ có thể nói là...

Thói đời thật lắm éo le, né được vô dưa sót vô dưa.

...

Lệnh Hồ Lan bỏ mặc những việc muộn phiền lại đằng sau, ngày ngày ngoan ngoãn lên lớp.

Nhạc Lương Thần thì từ học bá nhanh chóng tiến vào hàng ngũ sinh viên lực học kém trốn học, quả nhiên, tình yêu của Diệp Nhục Nhục chỉ có thể khiến người ta tụt dốc.

Mới bắt đầu còn có người hỏi cô Nhạc Lương Thần sao rồi?

Sau đó, có người nhìn thấy Nhạc Lương Thần và nữ thần mới nổi Diệp Nhục Nhục công khai hôn nhau trước đám đông trong trường học, mọi người mới chợt nhận ra: Thì ra là bị đá rồi!

Có người đưa mắt an ủi, cũng có người cười mỉa.

"Nữ thần Diệp Nhục Nhục xinh đẹp như vậy cơ mà, sánh đôi cùng học bá đúng là trai tài gái sắc!"

"Đúng vậy! Cô Giang Mỹ Cảnh trước kia tôi thấy không xứng với Lương Thần! Dung mạo bình thường, đứng cạnh Lương Thần mà không biết xấu hổ!"

Lệnh Hồ Lan lúc này vừa hay đi lướt qua bên cạnh họ, trong lòng vô cùng cặn lõi: Cô giỏi thì xông lên đi, không làm được đứng đó mà lèo nhèo!

Mấy nữ sinh lập tức căng thẳng: Nói xấu sau lưng người khác bị bắt tại trận cảm giác như thế nào? Tâm trạng đúng là bối rối tột độ!

Lệnh Hồ Lan bước qua, ngẫm nghĩ một lát lại quay lại.

Quân tử báo thù, một giây cũng muộn!

Khóe miệng cô nở nụ cười tà ác.

"Thì đâu chứng chỉ tiếng Anh Lv6 chưa?"

"Ý gì?"

"Người xấu thì hãy chăm học, đã xấu còn lười học, lại còn lẩm cẩm như vậy, Nhạc Lương Thần sẽ không thích cô đâu!"

"Giang Mỹ Cảnh, cô bị đá rồi còn đắc ý gì chứ?"

"Tôi đắc ý tôi là bạn gái cũ của Nhạc Lương Thần, cô còn chả có tư cách làm người tình xôi thịt của cậu ta!"

Đám đông nữ sinh sững sờ, vừa thẹn vừa giận. Nữ sinh gì mà lại có thể nói ra những lời khó nghe như vậy chứ.

"Giang Mỹ Cảnh, cô đúng là không biết mất mặt là gì!"

"Dù sao thì tôi cũng có mặt, mặt của các cô chỉ có thể gọi là đê đép, không biết yêu quý bản thân, chỉ xứng để người khác chà đạp!"

Đám đông nữ sinh: Cô mới là kẻ không biết yêu quý bản thân, chúng tôi tới bạn trai cũng chưa có.

Lệnh Hồ Lan: Ha ha! Tôi cực một xu, cô độc thân tới già.

Đám đông nữ sinh liền kéo nhau bỏ đi, họ đuối lý trước, thực sự không có sức lực tiếp tục tranh cãi.

Lệnh Hồ Lan khẽ thở phào một hơi: Chị đây Lv6 cũng chưa qua, nhưng chị đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đỏ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Tin tức Giang Mỹ Cảnh cãi vã tay đôi với đám đông nữ sinh nhanh chóng lan truyền trên diễn đàn hóng hót của trường.

Tiêu đề topic rất khó coi: Tìm hiểu về những nữ sinh bị tình cũ của học bá chặt chém.

Nội dung topic lưu loát thảo phạt Giang Mỹ Cảnh, từ việc cô đánh nhau với bạn học mẫu giáo nói tới trận chiến cãi vã giữa cô và mấy nữ sinh thời gian gần đây, vạch trần toàn bộ quá khứ đen tối của Giang Mỹ Cảnh.

Giang Mỹ Cảnh trong topic rõ ràng là một ả chưa ngoa không có tố chất, vô giáo dục, chỉ giỏi đầu đá cãi lộn ngoài đường.

Có những việc tới Giang Mỹ Cảnh cũng không nhớ, ấy vậy mà trong topic vẫn có thể mô tả rất sống động.

Topic này vừa được đăng lên lập tức hot hòn hột.

Một phần là vì chạm đúng điểm G của quần chúng, tình cũ, cãi lộn đều là những từ khóa câu view.

Ngoài ra còn là do danh tiếng của Nhạc Lương Thần và Diệp Nhượng Nhượng, một người là học bá, một người là nữ thần, đều là những nhân vật thu hút người theo dõi.

Vì thế ngay lập tức khiến nữ sinh vô cùng bình thường là Giang Mỹ Cảnh được lên trang nhất.

"Úc hiếp người quá đáng!" Bạn cùng phòng của Giang Mỹ Cảnh là Phương Hiểu Hạc đập bàn đứng phắt dậy.

"Mỹ Cảnh, cậu đừng sợ, không được thì đi tìm thầy giáo, bọn họ đều là nói năng nói cuội cả!"

Lệnh Hồ Lan ừ một tiếng, cô đã ngửi thấy mùi âm mưu trong topic này.

Phương Hiểu Hạc vỗ nhẹ vai cô khuyên nhủ: "Đừng nghĩ ngợi lung tung! Hai người bọn họ không giờ trò được lâu đâu!"

Ừ, hai người họ đích thực không giờ trò lâu được, có điều... "Sao cậu biết?"

Phương Hiểu Hạc nhắm mắt, lắc lư cái đầu, bấm đốt ngón tay nói: "Bồn tọa đêm quan sát thiên tượng, phát hiện sao tử vì hơi tối đi, sao thiên sát sáng hơn, ta bấm một quẻ..."

"Nói tiếng người!"

"Khoe ân ái, sống không dài! Cái này có gì mà phải tính toán chứ, người hạnh phúc thật sự không bao giờ mang ra khoe khoang, không bao giờ gửi lên Tường, hai người đó đắc ý như vậy, muốn thâu hết trang nhất báo trường, như vậy có thể có kết quả tốt đẹp gì chứ?"

Nói rất chí lý, bỗng dưng mị không biết phản pháo ra sao, không hổ là thầy bói của kí túc xá chúng ta.

Lệnh Hồ Lan trở nên phấn chấn, mau chóng đăng nhập tài khoản, gửi bình luận dưới topic:

Tận mắt nhìn thấy chủ thốt bốc mùi lảng nhãng, ngoài ra treo thưởng bốn trăm tệ để bóc trần thông tin chủ topic, nghi ngờ nghiêm trọng chủ topic chính là tài khoản clone của người nào đó dùng để bôi nhọ tôi! Có bản lĩnh thì đứng ra đây lý luận với tôi từng quá khứ "đen tối" một. Nếu thấy tôi gai mắt, cô có thể giả mù, hoặc tự sát, dù sao thì tôi, vẫn ở đây, cô làm gì tôi được chứ?"

Phuong Hiểu Hạc đọc xong mừng vui ra mặt, khen ngợi một câu: "Không ngờ miệng cậu độc tới vậy!"

Lệnh Hồ Lan liếc mắt nhìn cô, chế lớt đếp ngồi hóng, đúng là hóng hớt không sợ to chuyện! Không biết chị đây phải chịu áp lực tâm lý lớn tới nhường nào.

Phuong Hiểu Hạc háng giọng một tiếng: "Để mình hiệu triệu các chị em trợ uy cho cậu!"

Không bao lâu, bình luận của Lệnh Hồ Lan đã được đưa lên đầu.

Có rất nhiều người paste lại câu nói đó:

Tận mắt nhìn thấy chủ thớt bốc mùi lảng nhãng! Nếu thấy tôi gai mắt, cô có thể giả mù, hoặc tự sát, dù sao thì tôi, vẫn ở đây, cô làm gì được tôi?

1

9

+10086!

Lệnh Hồ Lan đi toilet quay lại, phát hiện tình thế đã hoàn toàn thay đổi..

Topic này đã bị phá hỏng, đồng loạt copy câu nói của cô để trả lời, dư luận nghiêng hẳn về phía cô, mọi người đều nghi ngờ có nội tình.

Lệnh Hồ Lan vui như mở cờ trong bụng, quả nhiên quần chúng luôn có con mắt tinh tường.

Và quả thật có người bóc trần thông tin chủ topic, là IP kí túc xá nữ sinh, ký túc đó rất có thể là kí túc xá của Diệp Nhược Nhược - bạn gái hiện tại của học bá.

Thông tin này vừa tiết lộ đã làm dấy lên một con sóng lớn.

Thì ra đúng là tình mới bôi nhọ tình cũ!

Thông tin này quá giật gân, quá bất ngờ, quá nóng sốt!

Cả mạng internet lập tức bốc cháy...

Lệnh Hồ Lan vô cùng hài lòng.

Ừm! Đều đã bị tài văn chương của chị chinh phục rồi phải không!

Đánh quai thành công!

Phuong Hiểu Hạc phấn khích rung đùi, vỗ vai cô: "Thế nào? Không tồi chứ?"

Lệnh Hồ Lan mặt đần thộn, "Cái gì mà thế nào?"

"Aizz! Sức hiệu triệu của chị đấy mà! Nếu không có chị hiệu triệu giúp, chế có thể trở mình nhanh vậy sao?"

"Cậu?"

"Mình là admin mà! Nếu không ai đưa bài của cậu lên đầu? Lấy đâu ra nhiều người xem như vậy! Cậu tưởng rằng cậu có thể phản kháng được sao! Làm cứ như cậu giỏi lắm ấy!"

A!!!

Lệnh Hồ Lan mặt đần thộn, Phuong Hiểu Hạc, miệng cậu có độc!

Còn nữa, nếu cậu đã dám chắc như vậy, hà có gì lúc đầu xúi bầy mình đi báo với thầy giáo chứ?

Cô nương, tư duy của cô thật mới mẻ lạ kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thân Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Người bóc phốt bóc trần thông tin xong liền gửi tin nhắn giục cô chuyển tiền, Lệnh Hồ Lan liền gửi tài khoản qua.

Một lát sau một người mang tên "Tuyệt Thế Hảo Kiếm" yêu cầu kết bạn với cô.

Tên cũng ngộ như vậy, đúng là khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Lệnh Hồ Lan chuyển 400 tệ đi, Tuyệt Thế Hảo Kiếm lập tức nhận ngay, nhìn có vẻ rất nóng vội.

Tuyệt Thế Hảo Kiếm: Cảm ơn nhé! Lần sau có việc thế này cứ gọi tôi, tôi sẽ giảm giá cho cậu!

Cũng Đáng Bó Tay: Giảm giá?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: 0,5% nhé?

Cũng Đánh Bó Tay: Đắt vậy, không mời được.

Tuyệt Thế Hào Kiếm... Tiền không thể giảm, việc có thể làm thêm.

Cũng Đánh Bó Tay: Thiếu tiền vậy sao?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Hơ hơ, nực cười! Người khác đều khổ vì nghĩ cách kiếm tiền, tôi khổ vì nghĩ cách tiêu tiền!

Cũng Đánh Bó Tay: Lợi hại!

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Tôi khổ vì suy nghĩ xem 400 tệ làm thế nào tiêu tới cuối kỳ, mệt!

Phụt một tiếng, Lệnh Hồ Lan phun nước đầy màn hình, vội lấy khăn lau khô, cũng may điện thoại không sao.

Được lắm!

Cậu ngổ đáng yêu như vậy, bốn đại gia đã biết rồi!

Cũng Đánh Bó Tay.... Không có kinh nghiệm, không giúp được.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: T.T

Lệnh Hồ Lan cất điện thoại đi, lại xem topic một lát sau đó liền mặc kệ, cầm sách tiếng Anh lên đọc.

Cho dù là sống hộ người khác một kiếp nhưng những thứ học được thì vẫn là của mình, hãy biết quý trọng!

Topic này hot một thời gian sau đó mới chìm xuống.

Diệp Nhược Nhược không ra giải thích, sự việc cũng cứ để mặc vậy.

Khi thi cuối kỳ, Lệnh Hồ Lan gặp lại Nhạc Lương Thần.

Nhạc Lương Thần trừng mắt nhìn cô, nói nhỏ: "Giang Mỹ Cảnh, không ngờ cô là loại người như vậy?"

"Tôi cũng không ngờ anh lại là người không biết xấu hổ như vậy!"

Thế nào? Có vui không? Có bất ngờ không? Có xúc động không?

Nhạc Lương Thần ngây người, không ngờ Giang Mỹ Cảnh dám đáp lại, anh ta lập tức nổi giận: Lẽ nào trước đây dịu dàng chỉ là giả bộ? Đồ lừa đảo!

"Cô có như thế nào đi nữa tôi cũng sẽ không thích cô đâu!"

"Hoang tưởng là bệnh, phải chữa trị!"

Nhạc Lương Thần trong lòng vô cùng bức xúc, khi Diệp Nhược Nhược đăng bài, anh ta còn cảm thấy có lỗi với Giang Mỹ Cảnh, bây giờ xem ra đã muộn rồi: Giang Mỹ Cảnh là một á danh đã chưa ngoa!

Bắt đầu thi.

Tiết này thi tình hình chính sách.

Môn này đơn giản chỉ là học để lấy học phần, tỉ lệ vắng mặt cực kì cao, tới lúc thi chưa chắc đã gom đủ người.

Mỗi người đều ôm tâm lý thi đại, Lệnh Hồ Lan cũng vậy.

Vì thế...

Khi cầm đề thi trên tay, mọi người đều đần mặt.

Ôi đêch, thầy giáo này lợi hại tới mức muốn lên trời!

Bài thi 100 điểm, câu hỏi thứ nhất 41 điểm

Môn học này tổng cộng học mấy tuần?

Địa điểm học ở đâu?

Kể ra một cái tên của sinh viên thường xuyên vắng mặt.

Em cho rằng môn học này em xứng đáng được bao nhiêu điểm, liệt kê tối thiểu ba nguyên nhân.

Trong lòng vô số người đã bắt đầu mất niềm tin vào cuộc sống: Chắc chắn mình đã xuyên không, vì thế mới không học môn học này...

...

Lệnh Hồ Lan nhìn câu hỏi, liền bật cười thành tiếng.

Vãi!!!

Có trợ giúp thần thánh là thầy giáo, Nhạc Lương Thần, người chạy đầu cho thoát!

Cô không hề do dự viết tên Nhạc Lương Thần.

Ai bảo anh ta giải hàng cô, việc hồi nhò chỉ có tên khốn này mới biết chi tiết tới vậy, dám nói cho tình mới biết để bôi nhọ cô.

Vừa hay.

Lại đây nào!

Chặt chém nào, ai sợ ai?

Sau khi thi xong, mọi người đều không về ngay mà tùm năm tùm bảy xôn xao thảo luận.

"Câu hỏi này đúng là thăm hết chỗ nói, không có chút nhân tính nào cả, làm vậy chẳng phải là bảo chúng ta hãy tàn sát lẫn nhau sao?"

"Đây là một câu hỏi đánh trượt! Xem ra phải lập nhóm đi nộp tiền thi lại thôi!"

"Ôi đêch! Câu hỏi đầu tiên cậu điền thế nào?"

"Chiều trò của thầy giáo tôi nhìn cái là ra ngay, sao tôi có thể bán đứng bạn học được chứ, tôi điền là cậu!"

"A! Đêch, ta khinh nhất là loại người trước mặt một kiểu, sau lưng một kiểu như ngươi, ông đây cũng điền là ngươi, chúng ta hòa nhé!"

"A, định mệnh!"

Hai người lao vào đánh lộn, cậu một đấm, tôi một đá, đúng là sôi nổi.

...

Phương Hiểu Hạc khoác vai Lệnh Hồ Lan, ánh mắt kì quái hỏi: "Cậu điền thế nào?"

Lệnh Hồ Lan ném cho cô một ánh mắt "cậu biết mà".

"Cậu điền là gì?"

"Minh điền là không ai vắng mặt, tuy ngươi không có mặt nhưng linh hồn luôn tồn tại bên chúng ta!"

Phương Hiểu Hạc vô cùng đắc ý, vẻ mặt tự tin mau khen mị, không sợ chế khen quá đà, chỉ sợ chế khen không đủ!

Lệnh Hồ Lan thăm dò nước lạnh: "Câu hỏi này vốn có đáp án tiêu chuẩn!"

"Có khối, sao có thể được chứ! Loại câu hỏi này sao có thể có đáp án tiêu chuẩn được?"

"Cược không?"

"Minh cược một trăm tệ! Cậu nói đi!"

Mọi người xung quanh cũng bị thu hút tới, lũ lượt vây quanh Lệnh Hồ Lan.

"Minh cược năm mươi tệ!"

"Một trăm tệ!"

"Hai trăm tệ!"

...

"Được, còn ai cược nữa không?" Lệnh Hồ Lan vung tay chào mời!

"Nói mau đi, nói mau đi!"

"Được rồi, mình nói, mọi người không được quýt đầu đấy!"

Mọi người đều bị khơi gợi trí tò mò.

Lệnh Hồ Lan vẽ mặt kiên định: "Đáp án tiêu chuẩn không phải là Tiểu Minh sao?"

Mọi người ngã ngửa!

MK, còn có đáp án này sao?

Hình như... đáp án này cũng không sai, vừa rồi sao lại không nghĩ ra chứ?

Có điều, thầy giáo có công nhận đáp án này không?

"Hừ!" Mọi người đồng loạt cười giễu cô, tùm năm tùm ba đi ra ngoài cửa.

"Đội đã, trả tiền đi chứ!" Lệnh Hồ Lan lớn tiếng gọi.

Cô cũng rất nghèo mà, có còn tình bạn học không đây, đừng ai quýt tiền chứ!

Cô lên tiếng, mọi người càng nhanh hơn, chưa tới vài giây đã chạy hết.

Lệnh Hồ Lan cũng đi ra ngoài cửa, đưa mắt nhìn liền thấy một nữ sinh cao ráo, môi đỏ mắt sáng.

(Tiểu Minh: Nhân vật chính trong một loạt truyện cười thiếu nhi Trung Quốc, thường xuyên bị thầy giáo đuổi ra khỏi lớp học, vì thế thường xuyên vắng mặt)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Diệp Nhược Nhược!

Lệnh Hồ Lan hơi ngớ người, Diệp Nhược Nhược ném cho cô một cái nhìn khinh miệt.

Dáng vẻ ngạo nghễ khiến Lệnh Hồ Lan cảm thấy rất ngứa tay, muốn nắm cho một trận!

Có điều, ước tính điểm võ lực của mình...

Bỏ đi, không ra vẻ ta đây nữa.

Cô không hề khách sáo đáp lại Diệp Nhược Nhược một ánh mắt kiểu băng phiến, mắt cô to là lợi hại lắm sao?

Khi đi lướt qua cạnh Diệp Nhược Nhược, trong lòng cô dấy lên một cảm giác không hay...

Quả nhiên, Diệp Nhược Nhược không cần gió thổi cũng tự ngã, cô liền giơ tay định đỡ theo phản xạ, nhưng không với tới được.

Tiếp theo đó, cô bị đẩy mạnh ngã ra.

Nhạc Lương Thần đẩy cô ngã ra đất, sắc mặt căng thẳng ôm chặt lấy Diệp Nhược Nhược, nhìn qua một lượt sau đó gầm lên: "Giang Mỹ Cảnh, cô có còn nhân tính nữa không vậy!"

Diệp Nhược Nhược mặt tái mét, cổ gìa bộ kiên cường: "Em không sao!"

Nhạc Lương Thần nhìn thấy vậy không khỏi xót ruột, ánh mắt nhìn Lệnh Hồ Lan càng thêm hung dữ.

Đầu gối Lệnh Hồ Lan bị trầy xước, đau tới mức nhăn nhó.

Cô vịn lan can cố gắng đứng dậy, lạnh lùng nhìn Diệp Nhược Nhược: "Diễn xong chưa?"

Trước đây, ấn tượng của cô đối với Diệp Nhược Nhược chỉ dừng lại ở nội dung cốt truyện.

Nhưng hôm nay cô đã thực sự được mở rộng tầm mắt, những kỹ năng khác tạm thời không nói tới, khả năng diễn xuất tuyệt đối thuộc trường phái thực lực, rất giỏi tự tìm đường chết!

"Giang Mỹ Cảnh, cô nói vậy là có ý gì?"

Nhạc Lương Thần nổi giận đùng đùng, sắc mặt căm ghét tỏ ý "tại sao cô lại biến thành thế này chứ?"

"Tôi có ý gì, cũng tới lúc cậu biết rồi!" Lệnh Hồ Lan lạnh lùng lên tiếng: "Nhạc Lương Thần, hai chúng ta đoạn tuyệt quan hệ, cắt đứt tình nghĩa, mong rằng hôm nay cậu có lòng bảo vệ cô ta, sau này sẽ nhận được báo đáp!"

Lệnh Hồ Lan bước thấp bước cao rời đi.

Lương Nhạc Thần lập tức thất thần như thể cảm thấy lời nói của Giang Mỹ Cảnh rất có thâm ý, có điều ngay lập tức liền bị tiếng kêu đau của Diệp Nhược Nhược che lấp.

Lệnh Hồ Lan lết về tới kí túc, trái tim có phần đau đớn, đó là cảm xúc tới từ Giang Mỹ Cảnh.

Trước đây tình cảm đậm sâu, một khi ân đoạn nghĩa tuyệt, tình yêu của đại đa số người đều tả thực như vậy.

Cô không khỏi tự trách mình, ai bảo người mau tay, ai bảo người tốt bụng, ai bảo người dám to gan đi đỡ nữ chính, ngay lập tức vu oan giáng họa khiến người có trăm cái miệng cũng không thể nào giải thích nổi.

Từ giờ trở đi nhìn thấy nữ chính thì hãy tránh thật xa, tấn công tầm xa mới đáng gờm!

Cô nhắm mắt ngẫm nghĩ cách đối phó với Diệp Nhược Nhược...

Tiền không nhiều bằng người ta, không có bạn trai bảo vệ, đánh cũng không lại, năng lực giờ thu đoạn sau lưng cũng không lợi hại bằng người ta, rốt cuộc phải làm thế nào mới được đây?

Cô không thể nào ngay lập tức trở nên lợi hại, trừ khi...

Hệ thống!

Trước mắt cô xuất hiện một màn hình lớn, lần này Lệnh Hồ Lan quan sát rất kỹ hệ thống.

Góc trên bên trái là ô điểm, hiện giờ chỉ có 2000 điểm.

Ở giữa là vòng quay thường, góc trên bên phải là kí hiệu X, có thể đóng hệ thống bất cứ lúc nào.

Góc dưới bên phải là một dãy kí hiệu nhỏ, trong đó có một dấu hỏi chấm.

Cô nhấn vào dấu hỏi chấm liền xuất hiện một giao diện, bên trên có rất nhiều câu hỏi và câu trả lời.

Lệnh Hồ Lan liền tìm được nội dung có liên quan tới điểm, đọc cách kiểm điểm viết bên trên:

Một là thời gian bảo vệ người mới, vào cốt truyện có thưởng điểm.

Hai là hoàn thành tâm nguyện của chủ nhân cơ thể trước đây sẽ có điểm.

Ba là làm nhiệm vụ ngẫu nhiên có điểm.

Bốn là có cống hiến to lớn trong cốt truyện.

Uh, xem ra hình như có rất nhiều cách kiếm điểm.

Nhưng chả có tác dụng gì cả...

Điểm vào cốt truyện đã bị hệ thống gài hàng mất rồi.

Tâm nguyện còn chưa hoàn thành.

Nhiệm vụ ngẫu nhiên thì chưa xuất hiện.

Cái cống hiến to lớn là cái gì vậy, tại sao không hề có giải thích rõ ràng gì cả.

Chắc chắn không phải đang đùa mị đấy chứ?

Lệnh Hồ Lan bực bội đóng hệ thống, cảm thấy cả hệ thống đang đối địch với cô, thôi đành ăn chút cơm để hạ hỏa thôi.

Cơm cũng là Phương Hiểu Hạc mang về cho cô.

Phương Hiểu Hạc biết được Nhạc Lương Thần xô cô ngã xuống đất liền tới giúp cô lý luận.

Có điều...

Hiện trường chỉ có ba người bọn họ, Nhạc Lương Thần chắc chắn sẽ giúp Diệp Nhượng Nhượng.

Một mình Lệnh Hồ Lan căn bản không có cách nào rửa oan cho mình.

Đúng là oan uổng quá!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Mấy ngày sau đó, khi mỗi lần thi xong, Phương Hiểu Hạc đều ở bên Lệnh Hồ Lan, không để Diệp Nhượng Nhượng thừa cơ hãm hại.

Có điều...

Nhạc Lương Thần cũng đề phòng Lệnh Hồ Lan giống như phòng trộm vậy, điều này khiến cô vô cùng cạn lời, đầu óc là thứ tốt, có người trong đầu toàn là đậu phụ.

Diệp Nhượng Nhượng hàng ngày đều liên tục ném cho cô ánh nhìn miệt thị, Lệnh Hồ Lan cũng trợn ngược mắt nhìn cô ta, nữ chính đại nhân có nam phụ bảo vệ đúng là lợi hại đấy!

Sau khi thi xong, lại một khoảng thời gian nữa qua đi, kết quả thi đã có, Lệnh Hồ Lan thuận lợi vượt qua, nhận được điểm số cao, có thể về nhà gặp ba mẹ.

Điều bực bội là câu hỏi đánh trượt môn tình thế chính sách Nhạc Lương Thần cũng đậu, IQ vượt tiêu chuẩn, EQ đáng lo ngại, đúng là rất nam phụ.

Có điều...

Nghe được tin tức về Diệp Nhượng Nhượng, Lệnh Hồ Lan không khỏi ngây người.

Cốt truyện này đúng là có độc...

Diệp Nhượng Nhượng rốt cuộc là nữ chính hay nữ phụ, cô đã ngơ ngẩn không thể phân biệt được nữa rồi..

Phương Hiểu Hạc thấy gương mặt dần thộn của cô liền tỏ ra chê bai, "sướng phát rồ hay là sợ phát điên thế?"

"Đội đã, bà già nhắc lại được không, Diệp Nhượng Nhượng làm sao rồi?"

"Diệp Nhượng Nhượng trượt môn tình thế chính sách rồi, lớp cô ta có hai lăm nữ sinh đồng loạt viết tên sinh viên vắng mặt là Diệp Nhượng Nhượng, vì thế thầy giáo quyết định đánh trượt cô ta."

Ồi vãi!

Ý là...

Diệp Nhược Nhược đắc tội với toàn bộ nữ sinh trong lớp?

Lòng người hướng về!

Nữ chính biết lỗi kéo thù hận thế này, Lệnh Hồ Lan cho biết cô chưa từng gặp bao giờ...

Đây không phải là việc của nữ phụ sao?

Nữ chính giành việc như vậy thực sự không sao chứ?

Lệnh Hồ Lan phấn khởi bật cười ha ha...

Thì ra khi Diệp Nhược Nhược mới tới, vừa xinh đẹp lại vừa trở về từ nước ngoài, nữ sinh trong lớp cũng muốn kết bạn với cô ta, học tập kinh nghiệm tiên tiến của nước ngoài.

Thời gian lâu dần mới phát hiện ra rằng..

Cô gái này khá là cao ngạo lạnh lùng, ánh nhìn miệt thị phổ chiếu cả lớp, hầu như nữ sinh nào cũng bị cô ta nhìn bằng nửa con mắt, mọi người không ai có khuynh hướng thích bị khinh miệt, sau mấy lần đồng loạt chế giễu liền không có ai muốn chơi với Diệp Nhược Nhược nữa.

Các nữ sinh đều biết rằng Diệp Nhược Nhược không phải là người cùng thể giới với họ.

Nhưng..

Nếu đã không thể vứt bỏ kiểu cách của tiểu thư xinh đẹp nhà giàu, tại sao không tới trường quý tộc mà học? Tại sao lại chạy tới một trường đại học bình thường này để chứng minh sự tồn tại của bản thân?

Sau này mọi người có thể một trăm phần trăm khẳng định rằng Diệp Nhược Nhược tới đây học chỉ đơn thuần là vì muốn khoe rằng mình hơn người khác.

Người ta muốn có được cảm giác sáng khoái khi đề đầu chúng sinh: Sự cao ngạo lạnh lùng của chuy, đám phàm phu tục tử các người sao có thể hiểu nổi.

Các nữ sinh dùng dùng nỗi giận, chỉ là không tìm được cơ hội để chiến giáp lá cà mà thôi.

Môn tình thế chính sách lần này cũng coi như là một sự đáp lễ nho nhỏ: Hơ hơ! Ai bảo người thích khoe mình hơn người, có bản lĩnh thì đừng thi trượt!

Tin lá cải này đúng là thâm thiết (đáng ăn mừng)!

Lệnh Hồ Lan nghe xong lòng vui như tết, chỉ muốn nói một câu, xừ đẹp!

Có điều so với việc lo lắng tiểu thư nhà giàu trượt môn, Lệnh Hồ Lan càng lo lắng cho bản thân mình hơn:

Sắp về nhà gặp ba mẹ rồi, bất giác có cảm thấy sợ hãi, ám ảnh mình đi cướp ba mẹ người khác đẩy lên trong lòng.

Công dân an phận thủ thường Lệnh Hồ Lan khá là lo lắng:

Có bị vạch trần hay không?

Có bị không?

Có?

Bị?

Không?

Ngây người một lát, thôi thì cứ ngoan ngoãn xách hành lý, chuẩn bị biến khỏi kí túc thôi.

Chà có cách nào cả, cô nhớ ba mẹ mình rồi.

Bây giờ, mặc kệ là ba mẹ của cô hay ba mẹ của Giang Mỹ Cảnh, đều là ba chúng ta và mẹ chúng ta cả.

Vì thế, về nhà thôi!

Phượng Hiểu Hạc thấy Lệnh Hồ Lại lại tự mình phản chấn, tự mình động viên liền lấy làm lạ.

Về nhà mà cứ như thể sắp sửa ôm bom cảm tử vậy, đúng là hiếm thấy, vì thế...

Cô dứt khoát đạp thẳng Lệnh Hồ Lan ra khỏi ký túc, đóng sầm cửa phòng lại.

"Đi mau đi! Đừng vướng làm vướng mắt chị nữa!"

Lệnh Hồ Lan mặt dần thộn, một hồi lâu sau mới bùng tỉnh, gào lên trong hành lang:

"Phượng Hiểu Hạc, cậu có nhân tính không vậy! Đừng tưởng rằng tôi không biết bạn trai cậu lát nữa sẽ tới đón cậu!"

Cậu đuổi tôi ra, chuẩn bị làm việc mờ ám có phải không?

Phuong Hiểu Hạc: "Hơ hơ!"

Biết rồi thì đã sao! Thế giới của các đôi tình nhân, chó độc thân như cậu không hiểu đâu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thân Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Lệnh Hồ Lan trúng mười nghìn điểm bạo kích, hậm hực đi về phía bãi đậu xe dưới tầng hầm của trường học.

Ông Giang bà Giang mặc dù không giàu có nhưng chăm chỉ một đời cũng có chút gia sản.

Lệnh Hồ Lan có bằng lái xe được hai năm, ông Giang liền vay tiền mua một chiếc xe ô tô tặng cho Giang Mỹ Cảnh.

Giang Mỹ Cảnh lái chiếc xe này đụng độ với người khác, khi đó tiền vay còn chưa trả hết thì đã xe hỏng người chết.

Đời một người, sống hay chết, thực ra chỉ cách nhau một vụ tai nạn.

Vì thế...

Hãy biết quý trọng!

Lệnh Hồ Lan không thấp sáng kỹ năng lái xe, thận trọng khởi động xe dựa theo ký ức của Giang Mỹ Cảnh, thuận lợi rẽ vào một ngã rẽ, lại không cẩn thận bật đèn phá, sau đó...

Đèn xe liền chiếu được Diệp Nhượng Nhượng bị ai đó đè vào tường, người đó lại không phải là Nhạc Lương Thần.

...

Lệnh Hồ Lan cực kỳ cạn lời, đúng là tiết tấu thần thánh.

Là cốt truyện quá hùng mạnh? Hay là bản thân cô có thể chất xui xẻo?

Nếu không sao đi tới đâu cũng gặp phải nữ chính.

Cô thuận thế thấp sáng ngọn lửa bà tám, lái xe chạy ra, tìm đại một chỗ dừng lại.

Đi thang máy ngược trở về bãi đậu xe, âm thầm lên tới hiện trường "vụ án", nấp vào phía sau một chiếc xe hơi, giờ trò nghe lén sau lưng.

Hai người vẫn duy trì tư thế đè tường.

Diệp Nhượng Nhượng vẫn rất cao ngạo lạnh lùng: "Đù rồi đấy, Lý Quân!"

Lệnh Hồ Lan ngẫm nghĩ một lát: Lý Quân?

Thì ra là nam phụ đánh Nhạc Lương Thần tàn phế.

Kể ra thì kết cục của Lý Quân cũng không hề tốt đẹp, tốt bụng giúp Diệp Nhượng Nhượng giải quyết Nhạc Lương Thần.

Diệp Nhượng Nhượng và Tuần Duy lừa tình cháy bỏng, không bao lâu cũng liên thủ PK hạ thủ gia tộc của Lý Quân.

Lý Quân lui thủ trốn ra nước ngoài, không bao giờ trở lại nữa.

"Hãy cho anh một câu trả lời." Giọng Lý Quân kìm nén căm giận.

Lệnh Hồ Lan dám lấy một xu cá cược: Hai người này có gian tình.

Lý Quân tỏ vẻ anh có nỗi khổ riêng, ngập ngừng muốn nói.

Diệp Nhượng Nhượng cười hơ hơ, sắc mặt tỏ vẻ khinh miệt.

Lý Quân có chút nản lòng: "Anh và cô ấy là thanh mai trúc mã, anh không thể..."

Diệp Nhượng Nhượng bất ngờ đẩy Lý Quân ra, lạnh lùng vút lại một câu: "Tôi căm hận nhất là thanh mai trúc mã!"

Nói xong liền giẫm trên đôi giày cao gót, mau chóng chui vào trong xé hộp, khởi động xe đi thẳng.

Lý Quân khẽ rên ri mấy tiếng, giờ nắm đầm đầm mạnh mấy cú lên tường, mặc kệ máu chảy đầm đìa trên tay, sau đó buồn bã lái xe bỏ đi.

Lệnh Hồ Lan thấy vậy không khỏi ngớ người.

Hơ! Đúng là không nhận ra!

Một gã đàn ông cơ bắp như Lý Quân cũng có tố chất tiềm ẩn của nam chính trong truyện Quỳnh Dao, hơi một tí là tự hành hạ mình, đúng là bó tay!

Nhân vật chính đi rồi, Lệnh Hồ Lan liền đứng dậy bên cạnh chiếc xe mình đang ẩn nấp.

Ngắm nghĩ hồi lâu mới kêu lên một tiếng: Ôi đêch!

Diệp Nhược Nhược thù hận thanh mai trúc mã, lẽ nào đây chính là nguyên nhân cô ta xen vào giữa Nhạc Lương Thần và Giang Mỹ Cảnh?

Nếu không một mỹ nữ như vậy tại sao không đi dụ dỗ nam thần Duy Đường được cả trường công nhận ngược lại lại đi giết tên một sách Nhạc Lương Thần?

Người nào không mù cũng đều biết nên lựa chọn thế nào!

Vì thế...

Giang Mỹ Thần xem như là tai bay vạ gió, chết một cách oan uổng.

Có điều...

Diệp Nhược Nhược phá thanh mai trúc mã giải hận thì đâu thể coi là anh hùng hảo hán.

Bệnh hết thuốc chữa!

Lệnh Hồ Lan thờ dài một tiếng.

Cửa sổ xe từ từ hạ xuống, bất ngờ một giọng nói bay ra từ trong xe, "có đi không?"

"Không đi?"

Lệnh Hồ Lan ma xui quỷ khiến thế nào liền trả lời một câu.

"Tránh đường!"

Lệnh Hồ Lan vội vàng lùi lại hai bước, xe từ từ chạy ra, xả đầy khói lên người cô.

Cô bắt giặc tinh ngộ: Nếu... vậy thì... gã ngồi trong xe thờ ơ chứng kiến toàn bộ quá trình cô nghe lén sau lưng?

Nghĩ tới đây, cô liền cảm thấy cả người bứt rứt.

Ung thư bối rối tái phát rồi biết phải làm sao?

Cô xấu hổ bịt chặt gương mặt nóng bừng: Tại sao lại dán decal đen vậy chứ, nhìn từ ngoài chả thấy gì hết tron!

#Hệ thống âm thầm mai phục: Chết muốn nhìn thấy gì?#

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

7210.Duy Đường lái xe từ từ rời khỏi bãi đậu xe dưới tầng hầm của trường học, khoe miệng nở một nụ cười.

Giang Mỹ Cảnh, chào cậu!

Lại gặp mặt rồi!

Khi lái xe qua ngã rẽ, anh liếc mắt nhìn xe của Giang Mỹ Cảnh.

Nhíu mày: Tốt lắm, dừng xe bừa bãi để nghe trộm, không sợ bị tông sao?

Duy Đường quyết định dừng xe, lấy trong túi ra một tờ vé phạt, đẩy cửa xe, sải bước tới bên cạnh xe của Giang Mỹ Cảnh.

"Bốp!"

Dán một tờ vé phạt lên cửa xe.

Thấy dán rất ngay ngắn liền gật đầu, hài lòng lái xe bỏ đi.

Một nhóm nữ sinh liền vây lại, ánh mắt sao sáng lấp lánh.

"Woa! Đáng vẽ dán vé phạt của Duy Đường mới ngầu làm sao!"

"Mình cũng muốn bị dán vé phạt!"

"Cậu đâu có xe, vé phạt dán vào đâu chứ!"

Vẻ mặt nữ sinh đó như muốn nói "Sao cậu ngốc thế".

"Duy Đường dán, tùy ý dán đâu cũng được..."

"Tùy... ý..." Một nữ sinh khác liền nghe được ý nghĩa đằng sau, về mặt bái phục: Được thôi! Chế thắng rồi, đỡ nổi ngàn cân chứ không đỡ được chế!

Giang Mỹ Cảnh đi ra từ thang máy tầng một, bước với bên cạnh xe, vừa nhìn thấy vé phạt liền nổi đóa!

Ai! Dán! Vé! Phạt! Tôi!

Bảo vệ trường học chăm chỉ như vậy từ khi nào?

Cô hậm hực giờ tay bóc vé phạt, bóc cũng không ra, chỉ đành để mặc vé phạt chạy xe.

Vừa ra khỏi cổng trường liền bị chặn lại, nói nộp phạt xong mới được ra ngoài.

Lệnh Hồ Lan đành dừng xe lại tới phòng hành chính ghi hóa đơn nộp phạt, hi hục một chặp mới ra được khỏi cổng trường.

Trên đường đi lại tới tiệm rửa xe, rửa sạch vé phạt mới về nhà.

Trong lòng cô vô cùng ừ ừ: Lần sau sẽ không bao giờ nghe trộm chuyện của nữ chính nữa, mười phút hai trăm tệ, người nghèo như cô không tiêu tiền như vậy được...

Về tới nhà đã là buổi chiều.

Ông Giang và bà Giang vẫn chưa đi làm về.

Lệnh Hồ Lan về phòng nghỉ được một lát liền nghe thấy tiếng mở cửa.

Bà Giang nhìn thấy ngay giày của con gái, vui mừng gọi lên: "Mỹ Cảnh? Con về rồi sao?"

Lệnh Hồ Lan lấy hết dũng khí đi ra khỏi phòng, tươi cười gọi, "mẹ!"

Bà Giang ôm chầm lấy cô, "Ôi trời, về rồi sao không nói cho mẹ biết? Nói để mẹ về sớm nấu cơm cho con ăn, con muốn ăn gì? Mẹ đi mua."

Bà Giang hỏi liên hồi, cảm giác thân mật khiến Lệnh Hồ Lan mềm lòng.

Hai mắt cô đỏ hoe ôm lấy bà Giang, thầm hạ quyết tâm: Nhật định sẽ hoàn thành nhiệm vụ, để ba mẹ của Giang Mỹ Cảnh và ba mẹ của mình đều có thể sống khỏe mạnh, hạnh phúc.

Đợi tới khi ông Giang về tới nhà, Lệnh Hồ Lan mới thực sự trải nghiệm được Giang Mỹ Cảnh hạnh phúc tới nhường nào.

Đúng là công chúa bé bỏng được chiều chuộng hết mực!

Được nuông chiều là vậy mà tính nết không xiêu vẹo, chỉ có thể nói rằng Giang Mỹ Cảnh đúng là người được ông trời hậu ái.

Thân phận này đích thực là nữ phụ.

Hoàn toàn không có sai sót gì cả.

Ăn xong bữa cơm thịnh soạn, ông Giang và bà Giang liền hỏi cô về tình hình ở trường học.

Lệnh Hồ Lan nói một câu bình thường, ba mẹ cô cũng nghe rất chăm chú, cứ như thể fans lắng nghe idol trò chuyện vậy.

Lệnh Hồ Lan cảm thấy rằng mình nhất định đã có thể trả lời được câu hỏi kiểu #Cảm giác thế nào khi có ba mẹ cưng con tột độ#.

Thấy trời sắp tối, Lệnh Hồ Lan nghĩ ngợi một lát vẫn quyết định thành thật nói rõ quan hệ với Nhạc Lương Thần, tránh để ông bà Giang nghe được tin bóng gió gì đó sẽ càng không hay.

Thế là cô háng giọng hai tiếng, ông bà Giang liền nghiêm mặt nhìn cô, khiến cô bất giác có cảm giác lãnh đạo phát biểu ý kiến.

#Có lẽ ba mẹ tôi là giả#

Đây đúng là ba mẹ sao?

Trên đời này có ba mẹ như vậy sao?

Được thôi! Đây là ba mẹ nhà người ta!

"Ba, mẹ, có việc này con muốn nói với ba mẹ, có điều ba mẹ hãy yên tâm, bây giờ tâm trạng của con rất tốt, hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì cả, và con cũng là cam tâm tình nguyện."

Ông Giang nghe ra được mức độ nghiêm trọng của sự việc, uống một ngụm trà, giả bộ bình tĩnh nói: "Nói đi!"

Giang Mỹ Cảnh đang định lên tiếng thì chuông cửa vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 11

7211. Bà Giang ra mở cửa, mừng vui nói: "Anh chị sui, anh chị tới chơi sao? Lương Thần, cháu cũng tới đấy à? Mau vào đi, vào đi!"

Trong lời nói của bà Giang có ý đùa rằng "một ngày không gặp giống như ba năm".

Ông bà Nhạc mỉm cười gượng gạo.

Nhạc Lương Thần thì mỉm cười qua quýt.

Lệnh Hồ Lan biết là gia đình Nhạc Lương Thần đã tới.

Tâm trạng của cô có đôi phần nặng nề, việc này cô cũng không có kinh nghiệm, hoàn toàn là đưa chân bước đại.

Có điều, tới đúng lúc lắm, giải quyết luôn một thể, diệt trừ vĩnh viễn hậu họa.

Cô nắm tay ông Giang, "Ba ơi, ba phải vững vàng đây!"

Ông Giang vẻ mặt khó hiểu: Tình hình gì thế này, ông đã làm sai gì sao?

Còn không kịp suy nghĩ, ông vội vàng mời ông bà Nhạc ngồi xuống.

Hai bên phụ huynh hàn huyên đôi ba câu xong thì không thể tiếp tục nói tiếp được nữa, ai cũng nhận ra được sự bất thường của Giang Mỹ Cảnh và Nhạc Lương Thần.

Bà Nhạc cố gượng cười: "Anh chị sui, anh chị thấy đấy, chúng tôi tận mắt chứng kiến Mỹ Cảnh trưởng thành, lần này tôi dẫn Lương Thần tới xin lỗi Mỹ Cảnh, việc này đúng là lỗi của Lương Thần, anh chị đừng để bụng, tôi..."

"Mẹ, mẹ đừng nói nữa, con không phải tới để xin lỗi." Nhạc Lương Thần bực dọc ngắt lời.

Anh ta nhìn Giang Mỹ Cảnh lạnh nhạt nói: "Mỹ Cảnh, cô tìm ba mẹ tôi cũng vô ích thôi, hôm nay tôi theo ba mẹ tôi qua đây chính là vì muốn chấm dứt hoàn toàn với cô, chúng ta không thể đến với nhau được. Từ nay về sau, nếu cô không chê, tôi sẽ coi cô là em gái!"

Là... em gái?

Câu nói này đâm đúng chỗ đau của Lệnh Hồ Lan.

Em gái và bạn học, rốt cuộc cái nào vô si hơn?

Hoặc là trọn đời, hoặc là xa lạ.

Rõ ràng phụ tình phụ nghĩa nhưng lại làm ra vẻ mình rất độ lượng, lại còn để lại vị trí em gái cho bạn gái cũ, muốn bạn gái cũ biết ơn sao?

Vô si!

Lệnh Hồ Lan cả giận bật cười: "Tôi chê đấy!"

Nhạc Lương Thần ngớ người, sau đó phẫn nộ: "Vậy được thôi, sau này đừng làm phiền tôi nữa!"

"Vẫn chưa chữa khỏi bệnh sao?"

Nhạc Lương Thần lại ngớ người, tại sao lời Giang Mỹ Thần nói càng lúc càng khó hiểu vậy.

Suy cho cùng anh cũng là học bá, lập tức nhớ ra câu nói chọc tức mà Giang Mỹ Thần nói: "Hoang tưởng là bệnh, phải chữa trị!"

Anh ta tức giận đứng phắt dậy, kéo ông bà Nhạc nói: "Ba mẹ, chúng ta về thôi, con đã nói cô ta không có tố chất, ba mẹ lại còn không tin!"

Ông bà Nhạc vẻ mặt lúng túng.

Ông Nhạc ra vẻ giơ tay lên: "Cái thằng này, ăn nói kiểu gì vậy?"

Bà Nhạc trong lòng lo lắng: Lương Thần bị bệnh gì? Sao lại giấu cả nhà.

Nhạc Lương Thần ở nhà đã nói toàn bộ sự việc với ba mẹ mình, nói rằng mình đang hẹn hò với Diệp Nhượng Nhượng, lại khoác lác Diệp Nhượng Nhượng gia đình bề thế.

Ông bà Nhạc và nhà họ Giang thân thiết một đời, sao có thể ngay lập tức chấp nhận Diệp Nhượng Nhượng, cho rằng hai đứa trẻ đang cãi nhau, giận hờn vu vơ, kiên quyết kéo Nhạc Lương Thần tới xin lỗi.

Nhạc Lương Thần bực tức từ lâu, lúc này lại bị Lệnh Hồ Lan kích bác, buột miệng quát lên:

"Ba mẹ cần con hay cần cô ta? Cô ta có gì tốt chứ? Ba mẹ còn ở đây nữa thì xem như không có đứa con trai này!"

Ông bà Nhạc bị quát trước mặt người ngoài, giận tới run người.

Bàn tay ông Nhạc giơ lên rồi lại hạ xuống, hạ xuống rồi lại giơ lên, nhưng vẫn không thể tát nổi.

Lệnh Hồ Lan đứng bàng quan, cuối cùng cũng hiểu tại sao Giang Mỹ Cảnh cuối cùng vẫn chia tay với Nhạc Lương Thần.

Sự do dự của ông Nhạc đã đẩy nhà họ Giang tới đường cùng, khiến Nhạc Lương Thần cũng không có kết cục tốt đẹp.

Sau khi trút giận, Nhạc Lương Thần tự cảm thấy không đúng liền quay người định bỏ đi.

Ông bà Giang đại khái đã nghe hiểu được đầu đuôi sự tình, vẻ mặt kinh ngạc, cảm giác như sau:

Con gái cưng của họ bị đá rồi?

Con gái vừa rồi định nói việc này?

Nhạc Lương Thần còn nói con gái của họ không có tố chất?

Con gái của tôi chỉ tôi có thể chê bai, người khác dựa vào đâu mà chê bai?

Vũ trụ của ông Giang lập tức bùng nổ, ông quát lên: "Đứng lại!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

7212.Nhạc Lương Thần dừng bước, nhưng đã trót thì phải trét, anh ta vẫn tiếp tục tức giận lao ra khỏi cửa.

Ông Giang giận tới hoa mắt chóng mặt: Đây chính là Nhạc Lương Thần mà họ biết từ nhỏ tới lớn sao?

Họ phải mù mắt thế nào mới chọn được một đứa con rề hiễn như vậy.

Cũng may, rau cải mạ vàng chưa bị heo ủi!

Lệnh Hồ Lan đỡ ông Giang ngồi xuống nói nhỏ: "Ba, cố gắng gượng!"

Ông Giang: "... " Cục cùm, con nhắc nhở ba con vậy sao?

Nhưng không thể không gượng, đám mạo phạm nhạc phụ đại nhân như vậy, kết hôn cái gì chứ.

Ông bà Nhạc vô cùng bối rối, đi cũng không được mà không đi cũng không xong, liền vội vàng giải thích vài câu:

"Thằng nhóc này chỉ là hồ đồ thôi, anh chị sui đừng để bụng!"

"Tôi về nhà nhất định sẽ dạy bảo nó cẩn thận!"

Nói xong, bà Nhạc tiếp lời: "Mỹ Cảnh à, có phải Lương Thần mắc bệnh nên hai đứa mới chia tay không?

Câu nói này khiến Lệnh Hồ Lan bật cười: Trách tôi sao? Đúng là giỏi đồ vạ!

Cũng là cha mẹ hiền từ, tính nết Giang Mỹ Cảnh không lệch lạc, tính nết Nhạc Lương Thần đã lệch lạc hàng ngàn dặm.

Trước đây mọi việc thuận lợi, không gặp bất cứ trắc trở nào nên không nhận ra, một khi gặp chuyện lập tức bộc lộ bản tính.

Lệnh Hồ Lan nhẹ nhàng đứng dậy, ấn tay ông bà Giang xuống, nhìn ông bà Nhạc, nghiêm mặt nói:

"Cô chú, sức khỏe của anh Lương Thần... của Nhạc Lương Thần rất tốt, cô chú yên tâm, có điều cháu và anh ấy đúng là có vấn đề. Thực tế thì chúng cháu đã chia tay hai tháng rồi, anh ấy có bạn gái mới, e rằng thời gian này gia đình chú gì sẽ có thêm người!"

"Anh Nhạc, anh nhất định phải nói rõ với tôi, con trai anh rốt cuộc là sao vậy?" Ông Giang đứng phắt dậy, quát lên một tiếng.

Ông bà Nhạc đều ngây người: Mặc dù con trai lúc đó đã nói rồi nhưng họ không coi là thật!

Nếu như đúng là vậy, họ việc gì phải qua đây giờ mặt ra cho người ta và.

Còn nữa, thêm người là sao?

Lẽ nào cô gái đó có thai rồi?

Nghĩ tới vụ việc vượt tầm kiểm soát này, trong ngực nhiên có vui mừng, cảm xúc rất phức tạp.

Lệnh Hồ Lan vội vàng vỗ lưng ông Giang, kéo ông ngồi xuống, có ông bố cung chiều con gái đúng là rất ấm lòng.

Nhưng, cũng cần chú trọng sức khỏe!

"Ba, ba đừng giận, con cam tâm tình nguyện chia tay!"

Bà Giang không khỏi lo lắng: "Con gái ngọc, lúc nào rồi mà con còn bảo vệ cậu ta?"

Lệnh Hồ Lan cười nói: "Mẹ, mẹ thấy con thế này giống như đang bảo vệ anh ta sao? Con thực sự nghĩ vậy, vừa nãy đã nói với ba mẹ rồi!"

"Mẹ mặc kệ con đấy!" Bà Giang cả giận nói nhưng vẫn lên lấy vạt áo lau nước mắt.

Bà Nhạc rất lúng túng, hai nhà là hàng xóm và là bạn bè suốt hai mấy năm, lại sinh con cùng một ngày, cảm thấy rất có duyên phận, cuối cùng đừng nói tới làm sui gia, có thể làm bạn bè tiếp được hay không cũng khó nói.

"Mỹ Cảnh, đều là tên khốn nhà cô chú có lỗi với cháu!"

"Không sao đâu cô, dưa hấu ép không ngọt, hai tháng vừa qua cháu đã nghĩ thông suốt rồi. Việc này là đá thử vàng, thử ra được hai đứa chúng cháu không hợp nhau, cô chú cũng không cần phải nghĩ ngợi nhiều, sau này vẫn qua nhà chơi bình thường như trước là được."

Ông bà Nhạc lại hàn huyên thêm vài câu sau đó mới lui thủ ra về.

Đây là việc mất mặt nhất từ trước tới giờ của họ, họ không biết rằng sau này còn xảy ra việc mất mặt hơn nữa.

Đóng cửa lại, ông bà Giang hỏi chi tiết tình hình.

Lệnh Hồ Lan liền nói toàn bộ mọi chuyện cho hai người nghe, sau đó lại khuyên ông bà Giang hãy giữ gìn sức khỏe.

Con gái hiểu chuyện như vậy, ông bà Giang lại càng xót ruột, ôm con gái cưng dỗ dành một hồi, phát hiện ra rằng con gái nhà mình thực sự không quan tâm cái tên Nhạc Lương Thần kia nữa, cuối cùng họ mới yên tâm.

Đợi sau khi giải quyết xong tất cả, Lệnh Hồ Lan cảm thấy người mình không còn chút sức lực nào nữa, cô nằm bẹp xuống giường không muốn nhúc nhích.

Tốt lắm, đã giải quyết xong một việc.

Việc tiếp theo, chính là...

Thực hiện mục tiêu kiếm một trăm triệu trước đây...

Bối cảnh của họ chính là biển trời bao la.

Xông lên, pikachu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

7213.Cái gọi là năm hạn xui xẻo chính là: Muốn thứ gì thứ đó không tới, thứ gì không muốn thứ đó tới.

Lệnh Hồ Lan vừa ra khỏi cửa liền nhìn thấy ông bà Nhạc đang thịnh tình tiếp đãi Diệp Nhượng Nhượng, còn có cả Nhạc Lương Thần về mặt kiêu ngạo.

Còn cô thì mặc áo ngủ pikachu, đầu rối như tổ quạ, lê dép lê, tay xách bịch rác.

Cảnh đó quá đẹp, bản thân cô cũng không dám nhìn.

Ngày đó chưa rửa mặt, chưa trang điểm gặp mặt bạn trai cũ và tình mới của anh ta, cảm giác đó đúng là bối rối biết bao.

Dù sao thì mỗi một cô bạn gái cũ đều có một giấc mơ biến thân thành công đế và mặt tình cũ.

Diệp Nhượng Nhượng trang điểm lộng lẫy, tỏa sáng rạng ngời liếc mắt nhìn cô, lộ ra nụ cười của kẻ chiến thắng.

"Mỹ Cảnh, mặt cậu có thứ gì vậy?"

Giọng Diệp Nhượng Nhượng nhẹ nhàng êm ái nhưng Lệnh Hồ Lan vẫn nghe ra được ác ý u ám!

Cô trấn tĩnh lau vụn bánh bao trên khóe miệng, bình tĩnh trả lời:

"Dung mạo xinh đẹp!"

Nói xong cô mặc kệ bọn họ, rầm rầm xuống lầu đồ rác.

Diệp Nhượng Nhượng giống như mắc nghẹn: Dung mạo xinh đẹp! Cô ta đúng là dám nói, da mặt dày thật, tới đạn cũng không xuyên qua nổi!

Nhạc Lương Thần ôm lấy cô: "Vào đi thôi, mặc kệ cô ta, cô ta không có tố chất!"

Nhạc Lương Thần nói khá lớn tiếng, Lệnh Hồ Lan ở lối đi đương nhiên cũng nghe được.

Ồi vãi!

Lấy lòng tình mới không sai, chà đạp bạn gái cũ là ý gì?

Đồ cặn bã, giám định xong!

"Sáng sớm chưa đánh răng? Miệng thối thế này, kem đánh răng cũng vô dụng thôi, tặng anh mấy bao thuốc tẩy!"

Lệnh Hồ Lan không hề khách sáo đáp lại liền, quân tử báo thù một giây cũng muộn.

Nhạc Lương Thần mất mặt, mặt đỏ gay gắt.

"Giang Mỹ Cảnh, cô đúng là đồ chua ngoa!"

"Hơ hơ, cẩn thận bộ đồ tình mới đi, nhất định phải mua ít phim nào tàn về che bớt đi sự dấn dạn của anh, đừng làm người ta sợ hãi bỏ chạy xong rồi quay sang trách tôi."

"Cô..." Nhạc Lương Thần tức hộc máu, anh ta cảm thấy rằng quyết định sáng suốt nhất đời mình chính là chia tay với Giang Mỹ Cảnh.

Ông bà Nhạc liền kéo Nhạc Lương Thần vào nhà, một việc vốn vui mừng là vậy đã bị Giang Mỹ Cảnh phá đám, sớm không vứt rác muộn không vứt rác, đúng lúc này đi vứt rác, con bé này lẽ nào là cô tình phá hoại?

Trong lòng nghĩ vậy, càng trở nên giận Giang Mỹ Cảnh hơn.

Độc mồm độc miệng như vậy, cũng may không cưới về nhà, nếu không Lương Thần há chẳng phải sẽ bị cô ta chèn ép không ngóc đầu dậy được.

Chút áy náy nhỏ nhoi trong lòng họ, sau chuyện này cũng tan tành mây khói.

Giang Mỹ Cảnh nghe thấy tiếng đóng cửa tức giận, cảm giác thành tựu vượt trội:

Khiếp, dám ngông trước mặt chị, chị tiêu diệt bảy chi trong phút chốc.

Cảm giác hào hứng sau trận chiến cãi vã chỉ có một chút như vậy, sau khi vứt rác xong cô liền cảm thấy bực bội.

Cô không thể không nhìn thẳng vào thể chất xúi quẩy của mình, đi tới đâu cũng gặp nữ chính, không muốn tìm tới cái chết nhưng cứ có người buộc cô phải liều mạng, cứ thế này sớm muộn gì cũng tiêu đời thôi.

Cô vẫn luôn tin tưởng rằng trân trọng sự sống, tránh xa nữ chính, nhưng không thể đỡ được khi nữ chính cứ tiến sát lại gần cô!

Nói chứ, hình như từ khi gắn kết với hệ thống cô vẫn luôn xui xẻo, lẽ nào đây là hệ thống xui xẻo?

#Hệ thống vô cơ đồ vô: Bản thân mình xui xẻo, lỗi tại tôi sao? Chập mạch!#

Về tới nhà, ông bà Giang đã đi làm rồi.

Lệnh Hồ Lan chán tới phát ngán, cộng thêm vừa rồi bị kích động, cấp bách cho rằng cần phải làm gì đó để an ủi tâm hồn trống vắng.

Nhà Diệp Nhược Nhược rất giàu có, muốn kéo Diệp Nhược Nhược xuống khỏi thần đàn, tiền là thứ không thể thiếu, bởi có tiền có thể sai khiến được cả ma quỷ.

Vậy thì phải định ra mục tiêu một trăm triệu tệ...

Một phần một trăm nghìn, kiểm trước một nghìn tệ trước rồi tính...

Cách kiếm tiền là làm nghề cũ.

Lệnh Hồ Lan nhanh chóng lên mạng đăng hai dòng tin, một là tin làm thêm, một là tin gia sư.

Sau khi đăng xong liền lên mạng là lướt, lướt cái không sao, nhìn thấy một topic thú vị, cô lập tức rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

7214.Tiêu đề của topic đó là "Bạn trai nghi lễ không bao giờ chủ động liên hệ có nên giữ lại ăn Tết không?"

Topic này rất hot, rất đông người bình luận.

Bé Bông Là Em Đố: Anh chàng này chắc chắn không yêu bạn.

Ăn Mây Lẻ Đường: Nhìn là biết đầu chủ thót đã mọc sùng.

Ủm Ủm Á Á: Đã luôn đi, đến đây với anh.

Ý Ý A A: Mặc kệ gã ở trên, hấn gay đây.

Chào Buổi Sáng: @Ủm Ủm Á Á, @Ý Ý A A Hình như tôi đã phát hiện ra điều gì đó, có bị diệt khẩu không?

Ý Ý A A: @Chào Buổi Sáng Tiểu ca ca, hẹn hò không?

Ủm Ủm Á Á: @Ý Ý A A Cùng nhau nào!

Chào Buổi Sáng: @Ý Ý A A, @Ủm Ủm Á Á Hai người chơi đi, tôi... tôi... tôi đi trước đây.

Thời Ấu Thơ: Tuyệt đối đừng để lại ăn Tết, vì giữa đó còn có các ngày lễ như Trung Thu, Quốc Khánh, Giáng Sinh, Tết Tây..., một năm có một nửa thời gian không gặp mặt, trừ thời gian ăn cơm, đi ị, ngủ nghỉ ra, thời gian hẹn hò thực tế không tới một tháng. Bạn trai như vậy vứt đi cho lành, để cho tôi dạy dỗ, bảo đảm anh ta biết thế nào gọi là kiếp nhật xà bông.

Ăn Dانه: Mau chóng chia tay, mạnh dạn chia tay, lập tức chia tay, việc quan trọng phải nói ba lần, đừng đợi con gọi ba rồi mới hối hận, cô gái, nói lắm cũng toàn là nước mắt, không nói nữa, con gọi tôi rồi.

Nghe Nói Tên Phải Đặc Biệt Dài: Đối với những kẻ chiếm dụng toilet không chịu ị này, tôi chỉ có thể giơ ngón giữa lên và nói: Để đó tôi xử!

Hào Hào Hào Kiệt: Là một nam sinh, tôi cho rằng bạn trai bạn có lẽ có hai cô bạn gái, ở nhà một cô, ở trường một cô, hai bên đều không cô đơn. Cách giải quyết: Đánh một trận là ổn, nếu vẫn chưa ổn thì đánh hai trận. Sau khi đánh xong, xin bớt đau buồn, bạn sẽ mất đi một người bạn trai và sẽ có được một người bạn trai cũ.

Lệnh Hồ Lan thấy bình luận rất sôi nổi, lập tức đăng nhập tài khoản của mình, trả lời một câu:

Suy nghĩ của mọi người thật đen tối, cái gì mà bắt cá hai tay, thay lòng đổi dạ, phàm là việc gì cũng phải nghĩ theo chiều hướng tốt đẹp, tôi đoán bạn trai bạn chắc là chết rồi.

Cả topic có một khoảnh khắc im lặng.

Tiếp theo đó dòng bình luận đó được đẩy lên thành bình luận thần thánh, người nhấn like mau chóng vượt mức nghìn like.

Lệnh Hồ Lan đã tạo ra một đáp án vượt mức nghìn like đầu tiên trong đời, cảm giác thành tựu trong lòng bùng phát, lượn lờ thêm một lúc nữa thì điện thoại đổ chuông.

Giọng Phương Hiểu Hạc vọng ra từ trong điện thoại: "Giang Mỹ Cảnh, cậu là đồ vô tâm!"

Lệnh Hồ Lan mặt đần thộn: Tôi... tôi... tôi làm gì sao?

Một câu trách móc, sau đó là tiếng gào khóc, tiếng khóc vô cùng bi ai.

Thế là Lệnh Hồ Lan liền mang theo bia và lạc rang, lái xe đi tìm Phương Hiểu Hạc.

Khi xuống lầu lại gặp ông bà Nhạc tiến Nhạc Lương Thần và Diệp Nhượng Nhượng ra ngoài.

Kẻ thù (tình địch) gặp mặt, vô cùng đỏ mặt!

Lệnh Hồ Lan thực sự đã bị cốt truyện hùng mạnh đánh bại.

Mì chỉ muốn làm một thiếu nữ xinh đẹp điềm tĩnh, hãy tha cho mì!

Nhạc Lương Thần lập tức tiến vào trạng thái anh hùng cứu mỹ nhân: "Giang Mỹ Cảnh, cô có thôi ngay đi không?"

"Xong ngay rồi à? Nhanh vậy?"

Vứt lại một câu, Lệnh Hồ Lan mau chóng chuồn.

Tài xế lão làng lái xe đương nhiên tư thế phải ngầu, động tác phải nhanh!

Nhạc Lương Thần ngăn người, sau khi hiểu ra lập tức mặt đỏ gay, kiếp trước rốt cuộc anh ta đã gây ra nghiệp chướng gì nên kiếp này mới bị báo ứng?

Anh ta lên nhìn Diệp Nhượng Nhượng, thấy cô ta mặt không đổi sắc, trong lòng càng khen ngợi.

Không cần biết kiếp trước anh ta đã gây ra nghiệp chướng gì, cuối cùng chắc chắn đã cứu cả thế giới nên kiếp này mới gặp được Diệp Nhượng Nhượng.

Diệp Nhượng Nhượng nhìn theo phương hướng của Lệnh Hồ Lan, khóe miệng nở nụ cười bóng gió: Hình như rất thú vị!

Lệnh Hồ Lan lái xe ra khỏi gara, chỉ cảm thấy rung mình, cảm giác bị quỷ nhòm ngó khiến cô sồn tóc gáy.

Cô đạp ga lao đi, bên cạnh bất ngờ có một chiếc xe xông tới, rầm một tiếng, hai chiếc xe lao vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

7215.Khoảnh khắc đó, trong lòng Lệnh Hồ Lan có hàng ngàn con ngựa chạy qua.

Đây... chính là hậu quả khi đắc tội với nữ chính?

Nữ chính còn có kỹ năng lấy máu từ xa?

Alo, 110 đây à? Ở đây có người sắp thành tinh!

Lệnh Hồ Lan thấy đối phương mở cửa xuống xe, đôi chân dài miên man bước ra trước.

Cô cũng hậm hực xuống xe: Phe tay tạt nguyên không thấp sáng kỹ năng lái xe, đúng là hết cỡ nổi.

Cả hai tự kiểm tra tình hình xe của mình, cũng may phanh xe kịp thời, chỉ xước một chút sơn xe.

Duy Đường khóe miệng mỉm cười, Giang Mỹ Cảnh, lại gặp mặt rồi!

Lệnh Hồ Lan thấy là nam thần trường học Duy Đường, nhịp tim chậm nửa nhịp.

Ồi vãi, yêu nghiệt đẹp trai thế này, mình muốn giữ làm của riêng quá, để anh ta gây họa cho một mình mình là được!

Tuy nhiên...

Tất cả chỉ là mây khói;

Tất cả chỉ là giả dối;

Tất cả chỉ là bong bóng mộng ảo;

Duy Đường: "Xe rẽ nhường xe đi thẳng, cậu phạm luật rồi, bồi thường!"

Lệnh Hồ Lan mặt đàn thộn: "Làm ơn đi, cậu bắt ngờ chạy tới, tôi cần bản không hề nhìn thấy!"

"Vậy để cảnh sát giao thông tới giải quyết?" Duy Đường cười rất lương thiện.

Lệnh Hồ Lan xem xét tình hình, mau chóng được ra quyết định, cố rặn ra một nụ cười: "Bạn học ơi, chúng ta học chung một trường, không cần phải gọi cảnh sát giao thông đâu, làm vậy đâu còn tình đồng môn nữa!"

"Bạn học?"

"Đúng vậy, đúng vậy! Chúng ta đều là bạn học đại học, cậu cũng là sinh viên đại học Tân Hà phải không?"

"Ồ, bạn học!"

"Tôi là Giang Mỹ Cảnh, chào bạn Duy Đường!"

Duy Đường mỉm cười tà mị: "Lẽ nào cậu cố tình đâm xe vào tôi? Dùng cách này để tiếp cận tôi sao? Rất sáng tạo đấy! Bạn học, tôi rất có lòng tin vào cậu đấy!"

Lệnh Hồ Lan học máu: Lời thoại ngớ ngẩn thế này sao cậu ta có thể nói ra được chứ.

Không lên tiếng là dung nhan thịnh thế, lên tiếng một cái liền hủy hoại tất cả.

Quả nhiên tất cả đều phải tuân theo định luật bảo tồn năng lượng: Ông trời cho bạn một gương mặt xinh đẹp nhất định sẽ bớt xén chỗ khác một ít.

Thứ bớt xén của Duy Đường có lẽ là bộ não.

Ngẫm nghĩ cũng có chút tiếc rẻ: Đẹp trai thế này, không ngờ lại là một tên não tàn.

Lệnh Hồ Lan đằng hắng hai tiếng: "Hừm, bạn học, tôi đền tiền cho cậu nhé, cậu báo giá đi."

Duy Đường gơ hai ngón tay ra.

"Hai trăm tệ?" Lệnh Hồ Lan có chút không chắc chắn.

Duy Đường khẽ mỉm cười gật đầu, nụ cười đẹp tới mê hồn.

Lệnh Hồ Lan có giấy lát sao động.

Alo, 110 đấy à? Ở đây có kẻ đang làm màu!

Duy Đường rất hài lòng khi thấy Lệnh Hồ Lan thất thần, cười nói: "Giang Mỹ Cảnh, cho cậu một cơ hội, trả lời một câu hỏi của tôi, trả lời đúng, tiền xem như xí xóa!"

Lệnh Hồ Lan lập tức gật đầu: "Được, được, cậu hỏi đi!"

Gặp phải nữ chính là tốn tiền, cô không chi trả nổi.

Duy Đường một tay chống vào xe, từ từ tiến sát lại gần Giang Mỹ Cảnh, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chú khiến trái tim Giang Mỹ Cảnh như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực.

"Giang Mỹ Cảnh, tôi hỏi cậu, cậu có biết tôi không?"

Vấn đề này vừa rồi không phải đã trả lời rồi sao?

Biết chứ! Nam thần được cả trường công nhận, muốn không biết cũng khó!

giang Mỹ Cảnh bị ép dính sát vào xe, mặt đỏ bừng bừng, trái tim run rẩy.

"Biết... biết mà!"

"Vậy, tôi là ai?"

Chết rồi, chết rồi, không những ngớ ngẩn, tới IQ cũng thiếu hụt, cái giá của đẹp trai cũng thâm quá.

"Cậu là... Duy Đường!"

Sắc mặt Duy Đường liền biến đổi, ánh mắt lập tức lạnh lùng, hừng hờ nói: "Bốn trăm tệ!"

Lệnh Hồ Lan mặt đàn thộn.

Đội đã!

Ồi địch!

Chật chém vậy là ý gì, vừa không phải mới nói là hai trăm tệ sao, sao quay ngoắt một cái đã bốn trăm tệ?

Tình hình quái quỷ gì vậy, muốn chết một cách sáng tỏ!

Nhưng chả có tác dụng gì cả...

Mặc cho Lệnh Hồ Lan nói lên nói xuống, Duy Đường nhất mực không xuống nước, phong cách ngờ nghếch bỗng biến thành phong cách lạnh lùng cao ngạo.

Tình cảnh bất ngờ biến đổi khiến Lệnh Hồ Lan không kịp phản ứng.

Lợi hại đấy, nam thần! Không ngờ cậu lại là người như vậy.

Cuối cùng, Lệnh Hồ Lan sợ Phương Hiểu Hạc đội sốt ruột, trả bốn trăm tệ sau đó ai đi đường nấy.

Duy Đường cảm tiền bỏ đi rất dứt khoát, bỏ lại Lệnh Hồ Lan lao đao trước gió.

Gian thương!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

7216.Có lẽ đã nghe được OS nội tâm của Lệnh Hồ Lan, Duy Đường trong lúc đóng cửa xe đã nói một câu.

"Giang Mỹ Cảnh, gọi ý cậu một chút, kẹo mút!"

Kẹo mút?

Tài xế lão làng Lệnh Hồ Lan lập tức nhớ tới một món đồ tà ác nọ.

Hừm!

Mị vẫn còn là một em bé, phải trong sáng, không được đen tối.

Lệnh Hồ Lan nghĩ mãi không ra.

Có điều ngắm thấy nam thần ngớ ngẩn như vậy, thích kẹo mút mà các bạn nhỏ mẫu giáo mới ăn, hình như cũng rất bình thường.

Hoặc là cậu ta là gay?

Quả nhiên đàn ông không thể quá đẹp trai, đẹp trai một cái lập tức giới tính lệch lạc liền.

Lệnh Hồ Lan mừng tượng vô số hình ảnh xí hổ khi Duy Đường làm nữ chính, tinh thần lập tức phấn chấn, cô liền lái xe đi tìm Phương Hiểu Hạc.

Kẹo mút!

Thứ mà Giang Mỹ Cảnh cai từ hồi ở mẫu giáo chính là kẹo mút!

Khi còn đi mẫu giáo, Giang Mỹ Cảnh là một cô bé háu ăn.

Vào một ngày vô cùng bình thường.

Giang Mỹ Lan chải kiểu đầu Chun-Li đứng ở cổng mẫu giáo, gặp một cậu bé cầm một chiếc kẹo mút nhất định đòi bán cho cô, lại còn chặt chém giá cao.

Giang Mỹ Lan thêm quá liền đồng ý.

Mười tệ đổi lấy một chiếc kẹo mút trị giá năm xu.

Ăn cũng rất ngọt.

Sau đó là không có sau đó.

Tới nay cô vẫn còn nhớ như in ánh mắt an ủi thành phần ốch nho của ông bà Giang.

Một thời gian dài, Giang Mỹ Cảnh và kẹo mút đã trở thành chuyện cười phải kể trong mỗi dịp lễ tết.

Đúng là xót xa!

Ai có thể ngờ được rằng cậu bé đáng yêu là thế mà mới tí tuổi đầu đã là gian thương.

Gian thương!

Lệnh Hồ Lan lập tức nhận ra, cậu nhóc bé tí tẹo trong kí ức và cậu nhóc to xác vừa rồi lập tức trùng điệp.

Thì ra là cậu ta!

Tiểu gian thương lớn lên quả nhiên vẫn là gian thương.

Trả lại bốn trăm tệ cho tôi.

Đợi khi gặp được Phương Hiểu Hạc, Lệnh Hồ Lan về mặt rầu rĩ.

Phương Hiểu Hạc liền kêu lên: "Ô kìa! Bạn trai cũ chết rồi à?"

Phương Hiểu Hạc, cậu độc miệng lắm đấy, cậu có biết không hả?

"Bây giờ vẫn còn sức nói mình, vừa rồi ai khóc lóc i ôi trong điện thoại vậy, mình vì cậu treo đầu lòi suối xuống lầu, vượt đèn đỏ với hòa lực tối đa, cậu báo đáp mình vậy sao, mình nói cho cậu biết, bữa này..."

"Mình thất tình rồi!"

Lệnh Hồ Lan liền nuốt hai chữ "cậu mới" lại, đổi thành "mình mới!"

Phương Hiểu Hạc hải lòng gật đầu sau đó búng ngón tay: "Phục vụ, gọi món!"

Lệnh Hồ Lan mặt dằn thộn, mặc dù nói rằng không có việc gì mà ăn một bữa không giải quyết được cả.

Nhưng..

Phải chăng hình ảnh thay đổi quá nhanh?

Vừa rồi vẫn là về mặt chết đi sống lại mong muốn được an ủi, bây giờ đã là chiến lược vượt trội biến thành con hàng háu ăn trong tích tắc, nói cậu thất tình, chị đây không tin.

Ăn uống no say, Phương Hiểu Hạc liền ợ hơi, kể về chuyện với bạn trai cũ.

Bạn trai cũ của Phương Hiểu Hạc thuộc nhóm nhân khẩu mất tích tới nghi lễ là không thấy mặt mũi đâu.

Phương Hiểu Hạc không nhìn được nữa, liền đòi chia tay.

Bạn trai cũ trầm ngâm hai giây sau đó nói, được thôi!

Thế là...

Phương Hiểu Hạc biến mình thành chó FA thật.

Chia tay dứt khoát là thế, giống như hẹn hò yêu đương giả vậy, cô cảm thấy rất mong lung.

Điều này chứng tỏ rằng đối phương căn bản chưa từng quan tâm tới mối tình này.

Phương Hiểu Hạc thất vọng, tủi thân, ghê tởm giống như nuốt phải ruồi.

Nói xong, cô mất đồ hoe hỏi Lệnh Hồ Lan: "Mình còn chưa tìm cậu tính sổ, cậu dựa vào đâu mà nói bạn trai cũ của mình chết rồi."

"Nói hửn hoi nào! Mình vừa vào cửa, cậu đã rửa bạn trai cũ của mình trước, mình đã nói gì cậu đâu!"

Tội này, chị không gánh, Lệnh Hồ Lan bĩu môi.

Nhạc Lương Thần ngồi lặng lẽ đợi gặp phụ huynh ở phòng khách nhà họ Diệp vô cớ hắt hơi, máy lạnh hình như bật quá mức rồi.

"Hơ hơ, cậu làm việc xấu cũng không đòi thân phận, lại còn không nhận tội!"

Phương Hiểu Hạc mau chóng lấy điện thoại, kéo vài lần, đưa cho Lệnh Hồ Lan.

"Cũng Đành Bỏ Tay, đây có phải là cậu không?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Của Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

7217.Lệnh Hồ Lan liếc mắt nhìn qua, topic tên "Bạn trai nghi lễ không bao giờ chủ động liên hệ có nên giữ lại ăn Tết không?"

Bình luận thần thánh: Cũng Đành Bỏ Tay:

Suy nghĩ của mọi người thật đen tối, cái gì mà bắt cá hai tay, thay lòng đổi dạ, phàm là việc gì cũng phải nghĩ theo chiều hướng tốt đẹp, tôi đoán bạn trai bạn chắc là chết rồi.

"Là cậu?" Lệnh Hồ Lan ngậy người! "Đây không phải là tài khoản của cậu mà!"

Phương Hiểu Hạc về mặt chê bai, "Mình có vô số tài khoản, lại đâu giống cậu, không biết đặt tên, vạn năm cũng chỉ có một cái tên."

Lệnh Hồ Lan: "... " Mình là trung thành đấy nhé!

Cùng là chó độc thân, hà có gì mà làm tổn thương nhau.

Bước ra từ quán com, đi dạo một vòng, Lệnh Hồ Lan nhớ tới bia mang theo để trên xe, bản thân đã được thả tự do, làm luôn bia thịt nướng thôi.

Còn về xe, đợi tới ngày hôm sau tỉnh say rồi lái về.

Hai người chung một suy nghĩ, lập tức lái xe lên đường, vừa lái tới đoạn đường vắng vẻ, thùng xe liền vang lên một tiếng động lớn.

Khùng bỏ đánh lén?

Lệnh Hồ Lan giật nảy mình, trượt tay, đầu xe đánh một cái đâm ngay vào xe đối diện.

Trong lúc khẩn cấp, cô nhắm mắt đạp phanh xe.

Xe dừng lại.

Hai người đưa mắt nhìn nhau: Cũng may, bình an vô sự.

Phương Hiểu Hạc trong lòng vẫn còn rất sợ hãi: Thật sự không ngờ rằng bên cạnh mình còn ẩn náu một nữ quái xế nhắm mắt đạp phanh.

Mẹ ơi, cứu con! Con sợ quá!

Thùng sau xe bốc ra hương bia thơm nồng.

Lệnh Hồ Lan không còn biết nói sao nữa.

Việc bia nổ thế này cũng gặp phải, vận khí đúng là xui hết xảy.

Thế chất xui xẻo này thật quái dị.

Cô đã không còn sức để cảm râm nữa...

Hai người lặng lẽ nhìn người đàn ông bước xuống từ xe đối diện, khi thể hùng hổ gõ vào cửa sổ xe họ.

Hai người liền lảo lét xuống xe.

Người đàn ông quát lên: "Có biết lái xe không thế?"

"Xin lỗi, xin lỗi!"

"Chúng tôi bồi thường, chúng tôi bồi thường!"

Người đàn ông cười nhạt một tiếng, nhìn hai người gọi điện, gọi cho công ty bảo hiểm.

Nhìn rõ nhãn hiệu xe đối phương, Lệnh Hồ Lan cảm thấy choáng váng.

Phương Hiểu Hạc: "Đây là nhãn hiệu gì?"

"Cậu... không... biết... sao?"

"Không biết!" Loại người tới hàng hiệu cũng không biết mấy nhãn hàng như cô, có lúc người khác khoe của trước mặt cô, cô cũng không cảm nhận được.

Lệnh Hồ Lan: "..."

Cô sẽ không nói, nhãn hiệu này là dòng xe sang rất ít người biết tới.

Người lái loại xe này đều là những kẻ làm màu, dùng xế hộp để nói với toàn thế giới rằng: Ta đây không thích khoe mẽ.

Người đàn ông lạnh lùng liếc nhìn họ, sau đó nghe điện thoại.

"Xin lỗi bác Diệp, vừa xảy ra chút sự cố, bây giờ cháu không thể tới được, thành thật xin lỗi! Lần sau cháu sẽ tới thăm bác, bác giữ gìn sức khỏe. Cảm ơn bác, mong bác gửi lời hỏi thăm của cháu tới Nhục Nhục."

Diệp?

Nhục Nhục?

Người đàn ông này là Tuấn Duy?

Nam chính?

Hôm nay anh ta đi gặp mặt Diệp Nhục Nhục, vì bị mình tông vào nên không gặp mặt được?

Tuyệt lắm, bia!

Lệnh Hồ Lan sợ nam nữ chính hợp thể, như vậy chẳng khác nào hệ điều hành được update, hoàn toàn không thể công hạ.

Nghĩ tới đây, cô lại không khỏi cảm thấy mình thật anh minh thần vũ, bá khí ngút trời, khi ra khỏi nhà sao lại nghĩ tới việc xách thêm bia chứ, đúng là xách theo trụ thủ thần thánh!

Nhưng mà...

Nhân viên công ty bảo hiểm sau khi tính toán phí bảo hành, Lệnh Hồ Lan không có cảm giác vui mừng nữa.

Cô giống như bị người ta đập một gậy vào đầu, ngoại trừ phí bảo hành ra cô còn phải móc ra hai mươi ngàn tệ, hơn nữa phí bảo hành xe sau tai nạn năm nay tăng lên...

Cô thấy rằng mùa hè này mình chỉ có hai lựa chọn: Cạp đất và hít không khí.

Phuong Hiểu Hạc túm vạt áo Lệnh Hồ Lan: "Hai mươi nghìn tệ này mình trả nhé!"

Lệnh Hồ Lan bóp trán: "Mỗi người một nửa!" Sinh viên đã nghèo lại còn gặp cái eo.

Phuong Hiểu Hạc tự trách mình: "Mỹ Cảnh, xin lỗi nhé, nếu không phải mình gọi cậu ra ngoài thì sẽ không..."

Lệnh Hồ Lan rất trấn tĩnh: "Không liên quan gì tới cậu, đừng nghĩ ngợi lung tung, xem như mình mượn tiền của cậu, sau này trả dần cho cậu..."

Mình sẽ nói với cậu rằng, đây là lần quét xe thứ hai của mình trong hôm nay sao?

Không, mình tuyệt đối không thừa nhận mình thuộc dạng tay tàn phế!

"Đừng nhắc tới trả tiền nữa, nói trả tiền tức là vào mặt mình!"

Hai người không vì tiền mà trở mặt khiến Tuần Duyệt nể phục hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thân Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

7218. Ông bà Giang và ông bà Phuong thanh toán tiền xong liền nhà nào nhà nấy tự dẫn con mình về nhà.

Trên đường đi.

Ông Giang nhìn Giang Mỹ Cảnh sắc mặt ảm đạm, ngập ngừng muốn nói song lại thôi.

#Con gái không vui biết phải làm sao? Làm thế nào để dỗ dành con vui vẻ? Đang online đợi, gấp lắm!#

"Mỹ Cảnh à, con đừng buồn, con gái không biết lái xe đâu chỉ có mình con." Ông Giang cố gắng lựa chọn từ ngữ.

Lệnh Hồ Lan giả bộ làm một đứa bé ngoan đợi phê bình: "... Có chút ngần tò te, cảnh tượng có phần không đúng.

Lúc này không nên lấy việc răn dạy là chính, roi vọt là phụ, kèm thêm trọn bộ chửi sập mặt sao?

A...

Suýt chút nữa quên mất, đây là cặp cha mẹ chiều con rất mực, cảm giác được cưng chiều đúng là thật tuyệt!

Có điều...

Sử dụng kỹ năng chế nhạo tập thể để an ủi con gái mình, bà làm vậy mà được sao?

Bà Giang: "Sao có thể trách con nó được chứ, đều là tại anh cả!"

Lệnh Hồ Lan: "... Mẫu hậu đại nhân, logic này từ đâu mà có vậy?

Ông Giang nằm không cũng trúng đạn: "... Vì con gái, tội này mình gánh!

Bà Giang xoa đầu Lệnh Hồ Lan an ủi nói:

"Đều tại gien của ba con không tốt, khi xưa ba con học lái xe, báo danh hai năm, thi hai ba lần vẫn trượt..."

Tiếp theo đó là thao thao bất tuyệt ba ngàn chữ kể về "quá khứ đen tối" học lái xe của ông Giang.

Lệnh Hồ Lan cười ngặt nghẽo: Không ngờ bà lại là một người bà như vậy.

Ông Giang tủi thân: "... Bà xã, tha cho anh.

Cuối cùng Lệnh Hồ Lan liền hỏi một câu: "Mẹ, vậy sao mẹ không học lái xe?"

Ông Giang phì cười thành tiếng.

Cục cụng à, bà có thể nói cho con biết, mẹ con là học viên thân thánh bị trường dạy lái xe trả lại học phí đuổi học không?

Bà Giang về mặt ai oán nhìn ông Giang: Đừng tưởng em không biết anh đang cười gì?

Bà Giang lên tiếng: "Chẳng phải là tại con sao! Con à, không lái xe được thì đừng lái xe nữa...." Blah blah, chỗ này tình lướt mười ngàn từ.

Lệnh Hồ Lan không hiểu gì: "..."

Mẫu hậu đại nhân, chuyện đề tài cứng nhắc quá, mẹ làm vậy sẽ đánh mất con đấy...

Về tới nhà, Lệnh Hồ Lan khoanh một vòng tròn đỏ cho ngày hôm nay lên lịch.

Thật nguy hiểm

Suýt chút nữa thì DIE!

Hôm nay trong cốt truyện chính là ngày chết của Giang Mỹ Cảnh.

Ngày hôm nay Giang Mỹ Cảnh lái xe đi phá hoại tiệc đính hôn của Nhạc Lương Thần và Diệp Nhược Nhược.

Sau đó lái xe tới giữa đường thì bị người khác tông vào.

Vì Lệnh Hồ Lan xuất hiện, không đi tố cáo với ông bà Nhạc về Diệp Nhược Nhược.

Vì thế, thời gian gặp gỡ phụ huynh và đính hôn của Nhạc Lương Thần và Diệp Nhược Nhược đã lùi lại.

Dẫn tới thời gian Tuân Duyệt xuất hiện cũng lùi lại.

Nhưng ngày chết của Giang Mỹ Cảnh vẫn tới đúng hẹn.

Chỉ có thể nói rằng cốt truyện thiên vị nam nữ chính mạnh tới mức tồn tại mọi lúc mọi nơi.

Ông Giang đang xem tin tức trong phòng khách bất ngờ nói: "Bà xã mau lại đây xem này, đoạn đường con gái gặp tai nạn có một chiếc xe car bị lật."

Bà Giang tay cầm thìa chạy ra, nhìn hiện trường tai nạn thảm khốc trên tivi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, thật may con gái không sao cả, nếu không...

...

Sau khi vào năm học mới, xe của Lệnh Hồ Lan bị tịch thu, đổi thành một chiếc xe bus.

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ cầm thẻ, bắt đầu hành trình mới.

Ngày đầu tiên của năm học, trên trang cá nhân của Lệnh Hồ Lan toàn là hình ảnh của Nhạc Lương Thần và Diệp Nhược Nhược.

Hai người chụp một album ảnh cưới tuyệt đẹp.

Album ảnh này rất cá tính, phần ngoại cảnh của mỗi tấm hình đều được thiết kế tinh tế.

Ghép lại trở thành một câu chuyện tình yêu lãng mạn.

Trong hình ngoài Nhạc Lương Thần và Diệp Nhược Nhược ra còn có mấy người qua đường làm nền, làm toát lên khí chất phi phàm của hai người.

Lệnh Hồ Lan mở xem mấy bức hình, cảm giác quái dị dấy lên trong lòng.

Phương Hiểu Hạc bước vào kí túc xá, cầm điện thoại bực bội hỏi: "Cậu đi làm nền cho hai người bọn họ sao?"

"Không!"

Phương Hiểu Hạc thở phào một hơi: "Mình đã nói mà, cậu đâu có quần trí tới vậy!"

Lệnh Hồ Lan: "... Cậu an ủi thế đấy à? Già... bộ... đúng không?"

Đúng vậy, người qua đường trong ảnh rất giống Giang Mỹ Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Của Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

7219.Giang Mỹ Cảnh trong hình là một kẻ là loi để tiện quyến rũ Nhạc Lương Thần.

Diệp Nhược Nhược trong hình hóa thân thành nữ thần ánh sáng cứu rỗi tình yêu.

Album này có thể sánh ngang với phim màn ảnh rộng, tinh tiết vô cùng sinh động.

Lệnh Hồ Lan đứng đưng nổi giận: Khoe ân ái thì cứ khoe ân ái, hà cớ gì mà lại cố tình trêu ngươi bạn gái cũ, một cặp cận bã.

Album này vừa đăng lên lập tức hot vô cùng.

Một là vì điểm nhan sắc của hai người cao.

Ngoài ra là người chụp quá nhập tâm, tình yêu với ly biệt, oán hận được thể hiện tới nơi tới chốn.

Điểm thứ ba là chuyện tình tay ba giữa ba người mọi người đều rất quen thuộc, đã bị quần chúng hâm hết lần này tới lần khác, hâm thêm lần nữa cũng không sao!

Đây là thời đại giải trí, bất cứ tin sốt dẻo nào đủ giật gân, quần chúng đều đồng ý đón nhận.

Giang Mỹ Cảnh vô duyên vô cớ lại được đưa lên trang nhất, "Ảnh đính hôn của học bá có thể sánh với phim điện ảnh, tình cũ không so đo hiềm khích quá khứ cam tâm tình nguyện làm nền".

Khốn nạn!

Người viết bài, cậu bị mua chuộc rồi sao?

Con mắt nào nhìn thấy chị đây cam tâm tình nguyện.

Điện thoại reng một tiếng.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Đại gia, có đó không?

Cũng Đánh Bó Tay: Có...

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Có thứ này, ngẩng tới ngẩng lui, chỉ có cậu là chịu bỏ tiền ra mua.

Cũng Đánh Bó Tay: Thứ gì?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Gửi hình chụp màn hình cho cậu xem sẽ biết.

Lệnh Hồ Lan nhìn hình Tuyệt Thế Hào Kiếm gửi tới, mắt phát sáng.

Cũng Đánh Bó Tay: Ra giá đi!

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Một nghìn tệ?

Cũng Đánh Bó Tay: Sao cậu không đi ăn cướp đi?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Minh là công dân gương mẫu tuân thủ pháp luật.

Cũng Đánh Bó Tay: Rê chút đi.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Để mình nghĩ, không chỉ có mình cậu muốn mua, hai người kia giống đại gia hơn, hay là...

Cũng Đánh Bó Tay: Gian thương!

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Phai nho nhả, đừng đen tối.

Cũng Đánh Bó Tay: , lần trước cậu nói giảm giá 0,5%.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Khách hàng cũ, giảm giá 0,5%. Có điều...

Lệnh Hồ Lan lập tức rùng mình.

Cũng Đánh Bó Tay: Sao vậy?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Cậu mua đứt chứ? Nếu như mua đứt thì hãy trả luôn tiền của hai người kia nữa đi, tổng cộng là hai nghìn tám trăm lẻ mười tệ.

Cũng Đánh Bó Tay: Sao cậu không đi ăn cướp đi?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Cậu vừa nói rồi đấy, hơn nữa mình đang cướp đây.

Cũng Đánh Bó Tay: T.T, cậu như vậy sẽ không có bạn đâu.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: ^^, mình có thể tự ôm ấp tự khóc thầm, không phiền cậu phải lo.

Cũng Đánh Bó Tay:...

Lệnh Hồ Lan phẫn nộ nắm chặt nắm đấm lại, nhưng không dám tiếp tục đòi co với gã này nữa.

Độc, mỗi lần đòi co sẽ là một lần tăng giá, nhờ may đầu óc gã đó lại chấp cheng, nghĩ ra chiêu tăng giá khác nữa thì sao...

Cô dứt khoát chuyển tiền, Tuyệt Thế Hào Kiếm liền gửi một clip ngắn qua.

Lấy được clip, Lệnh Hồ Lan kiểm tra không vấn đề gì.

Cô đăng nhập tài khoản đăng bài viết "Em là người qua đường anh quay lưng quên lãng, hà cớ chi phải nguyện thề sống chết bên anh".

Trong topic có đăng các hình chụp chung thân mật của Giang Mỹ Cảnh và Nhạc Lương Thần từ bé tới lớn.

Từ khi còn là bạn mẫu giáo tay nắm tay tới hình chụp chung hai người cùng tới thư viện mấy tháng trước.

Có chụp nhanh, có chụp nghệ thuật.

Tạo hình đa dạng nhưng được cái là chân thực.

Kết thúc còn dang dở cả đoạn clip ngắn mua được.

Làm xong mọi việc, Lệnh Hồ Lan liền gửi bài viết khắp các nhóm.

Phuong Hiểu Hạc ngay lập tức kêu gọi các chị em hâm bài viết cả trăm lần.

Không bao lâu, Nhạc Lương Thần liền gọi điện tới.

Lệnh Hồ Lan liếc nhìn qua sau đó cho vào danh sách đen.

Nhạc Lương Thần lại nói trên wechat: "Cô làm vậy là có ý gì? Không phải nói rằng sẽ cắt đứt toàn bộ sao, lúc đầu hào hùng thế mà, tại sao bây giờ lại gây sự?"

Lệnh Hồ Lan liếc nhìn qua, sau đó cho wechat của anh ta vào danh sách đen.

Chị đây đang cắt đứt toàn bộ.

Nhạc Lương Thần tức học máu, không nhìn nổi gào thét trong nhóm: "Giang Mỹ Cảnh, cô cho tôi vào danh sách đen là có ý gì?"

Giang Mỹ Cảnh: "Àn luôn, sao vậy, tình cũ mà cũng đòi có đôi ngợ của tình mới sao? Mặt to thế?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

7220.Đám đông lặng lẽ không lên tiếng nhìn hai người cầu xé.

Nhạc Lương Thần chắc là cho rằng không nói lại được Giang Mỹ Cảnh liền im lặng.

Tới chiều, topic đó liền hot vượt mức mong đợi.

Chỉ có điều cách hot cũng có phần cá biệt, khiến Giang Mỹ Cảnh không ngờ tới được.

Đám đông ngồi hóng tình tường phát hiện ra trong bài viết của Lệnh Hồ Lan, ngoài nhân vật chính là giang Mỹ Cảnh và Nhạc Lương Thần ra, liên tục xuất hiện bóng dáng của một người.

Hoặc là hình nền, hoặc là mặt nghiêng, hoặc là mặt trực diện mơ hồ.

Người đó là nam thần Duy Đường danh tiếng lẫy lừng trong trường.

Có nhân sỹ chuyên nghiệp bắt đầu phân tích.

Người qua đường trong bài viết, rốt cuộc là Giang Mỹ Cảnh đang giấu cột hình áo cưới của học bá, ám thị Diệp Nhược Nhược là người thứ ba.

Hay là có ý tỏ tình với nam thần.

Không thể không nói rằng trong lòng mỗi người đều có một đôi thanh mai trúc mã.

Nhân sỹ hóng hót còn kết thành hai trận doanh, bên nào cũng phân tích rất chí lý.

Có người lên tiếng bất bình thay cho Giang Mỹ Cảnh.

Có người chửi Diệp Nhược Nhược là kẻ thứ ba, Nhạc Lương Thần là kẻ bạc tình.

Tới cả những bình luận dưới hình áo cưới của Nhạc Lương Thần và Diệp Nhược Nhược cũng bất ngờ biến đổi.

Mọi người lũ lượt chửi bới gái điểm phối chó, thiên trường địa cửu.

Chiến cuộc diễn biến quá nhanh, Lệnh Hồ Lan xem tới trở mắt.

Lệnh Hồ Lan cũng kiểm tra những bức hình kia, đúng là có mấy tấm xuất hiện bóng dáng Duy Đường.

Thế giới này nhất định có việc gì kì quái xảy ra.

Thực sự rất quái dị.

Điện thoại vang lên.

Một số lạ.

Lệnh Hồ Lan xùy một tiếng, không nghe.

Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết là Nhạc Lương Thần hoặc Diệp Nhược Nhược gọi tới.

Điện thoại đỏ chuông mấy tiếng xong liền dừng lại.

Một lát sau, điện thoại lại vang lên.

Lệnh Hồ Lan liếc mắt nhìn, người quen, "Lớp trưởng, có chỉ bảo gì không?"

"Mỹ Cảnh ơi! Chuyện là thế này, vốn dĩ mình cũng định mặc kệ, có điều... mình cho rằng kéo dài mãi cũng không phải cách hay, vì thế cậu xem mình có thể đưa điện thoại cho Nhạc Lương Thần, cậu nói vài câu với cậu ta được không."

"Lớp trưởng đại nhân, cậu có biết tới một câu nói... " Lệnh Hồ Lan tức bực hỏi.

"Biết, chó đi bắt chuột, lo chuyện bao đồng, gâu gâu!" Lớp trưởng lập tức học tiếng chó sủa.

"Phụt..." Lệnh Hồ Lan phì cười, "được thôi!"

"Mỹ Cảnh, mình biết cậu là người hiểu lý lẽ, mình nợ cậu một món nợ ân tình!"

Lớp trưởng cười khà khà đưa điện thoại cho Nhạc Lương Thần, vắn vè tờ một trăm tệ trên tay, cười tươi như hoa.

"Giang Mỹ Cảnh, tôi và Nhượng Nhượng không hề hèn như cô nghĩ, khi chúng tôi chụp ảnh áo cưới chỉ muốn chụp được một album ảnh đặc biệt, vì thế mới chấp nhận đề nghị của studio, nếu như nói rằng cô gái đó giống cô, thì chẳng qua chỉ là vô tâm, cô muốn nghĩ sao là việc của cô, mong cô xóa bài viết kia đi."

Nhạc Lương Thần sợ Lệnh Hồ Lan cúp máy, nhanh chóng nói hết, sau đó thở mạnh một hơi.

"Ồ, anh chụp hình của anh, tôi gửi bài của tôi, liên quan đếch gì đến anh!"

Lệnh Hồ Lan rất tức giận.

Trên đời này có một loại người đạo đức giả, dùng tiêu chuẩn thánh nhân đong đếm người khác, dùng tiêu chuẩn tiện nhân để yêu cầu bản thân.

Thích dùng hai loại tiêu chuẩn, nhưng vẫn tỏ ra mình rất vô tội, mình rất thuần khiết.

Nghĩ thôi cũng thấy ón.

Các người có thể dùng hai loại tiêu chuẩn.

Có điều, tôi đây không có nghĩa vụ trả giá cho sự mặt dày của các người.

Bất luận các người muốn hay không, hình ảnh chỉ Giang Mỹ Cảnh tức là làm tổn thương Giang Mỹ Cảnh.

Vì thế, chị đây đăng bài, chú làm gì được chị!

Nhạc Lương Thần lặng im một lát, dường như đã biết trước Giang Mỹ Cảnh rất khó thuyết phục.

"Cô ra giá đi!" Một giọng nữ vọng ra từ điện thoại.

Lệnh Hồ Lan giật mình, Diệp Nhượng Nhượng? Hơ, chính chủ cuối cùng cũng xuất hiện.

"Hơ! Ý gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Của Đô Nữ Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Cuối cùng thứ ép buộc Diệp Nhượng Nhượng xuất hiện không phải những bức hình thanh mai trúc mã kia.

Những bức hình này chỉ càng làm tăng cảm giác thành tựu của Diệp Nhượng Nhượng: Thanh mai trúc mã thì đã sao chứ, cô ta chẳng phải muốn chia rẽ là chia rẽ đó sao.

Lý do thực sự khiến dư luận nghiêng hẳn về một phía là vì đoạn clip ngắn mà Lệnh Hồ Lan mua được của Tuyệt Thế Hảo Kiếm.

Chính clip này đã khiến đám đông phấn nộ.

Trong clip Diệp Nhượng Nhượng đột nhiên ngã ra, Giang Mỹ Cảnh giơ tay ra đỡ nhưng bị Nhạc Lương Thần đẩy ngã, còn chỉ trích một hồi.

Đoạn clip đó quay lại rất rõ ràng, xem ra là được camera nào đó của trường học ghi lại.

Vì thế...

Tuyệt Thế Hảo Kiếm đã xâm nhập vào camera an ninh của nhà trường?

Cái gì mà công dân gương mẫu tuân thủ luật pháp?

Đúng là nực cười!

Lệnh Hồ Lan không tin cậu ta chỉ là vừa hay đi qua, nhân tiện quay lại.

"Xóa topic, bao nhiêu tiền?" Giọng Diệp Nhược Nhược vẫn vô cùng cao ngạo lạnh lùng.

"Một triệu tệ cô có trả không?" Lệnh Hồ Lan cười nhạt một tiếng.

"Giang Mỹ Cảnh, cô đừng được nước lấn tới." Lần này là giọng của Nhạc Lương Thần.

"Không trả được thì đừng ra về ta đây, tôi bận lắm, không có sức trò chuyện với tiện nhân." Lệnh Hồ Lan chuẩn bị cúp máy.

"Mười nghìn tệ!"

"Hơ hơ, tạm biệt!"

"Một trăm nghìn tệ!"

Giọng Diệp Nhược Nhược có phần rối loạn, như thể sợ Giang Mỹ Cảnh cúp điện thoại thật.

Một trăm nghìn tệ!

Đối với Lệnh Hồ Lan, người vừa bị gian thương gài hàng, nghèo tới mức phải cạp đất, đây đúng là một cám dỗ không hề nhỏ.

Có điều...

Cô là người có khí tiết, coi tiền tài như rác rưởi.

Không thể nào dễ dàng bị mua chuộc tới vậy.

Hơn nữa, tiền ư, ai mà chả từng có lúc không có tiền. Hơ hơ, hơ hơ! Lệnh Hồ Lan một lần tiêu tiền nhiều nhất một trăm nghìn tệ (tiền sửa xe tai nạn) lặng lẽ úp mặt vào góc tường tự kỷ.

"Tạm biệt!"

Lệnh Hồ Lan mau chóng cúp máy.

Khốn nạn, nói tiếp nữa chỉ sợ mình sẽ bị mua chuộc.

Một đời anh minh của Giang Mỹ Cảnh sao có thể chấm dứt trong tay cô được.

...

Topic vẫn được đăng trên mạng.

Câu "Em là người qua đường anh quay lưng quên lãng, hà cớ chi phải nguyện thề sống chết bên anh" đã trở thành câu nói vàng trên mạng internet.

Rầm rầm rộ rộ, náo náo nhiệt nhiệt, Lệnh Hồ Lan cho rằng cô chưa có ý định làm người nổi tiếng trên mạng.

Câu nói này là một câu hát ở thế giới của Lệnh Hồ Lan, còn thế giới của Giang Mỹ Cảnh thì không thấy có.

Vì thế khi vừa xuất hiện, mọi người liền bị câu nói vừa mỉa mai vừa cool ngầu này chinh phục.

Phía Lệnh Hồ Lan không có hành động nào cả.

Phía Diệp Nhược Nhược đã nhanh chóng hành động.

Gỡ bỏ hình chụp áo cưới với Nhạc Lương Thần, viết một bức thư công khai.

Đại ý bức thư nói rằng clip là một hiểu nhầm.

Vì một số hồi ức không mấy tốt đẹp trước đây, Diệp Nhược Nhược rất sợ Giang Mỹ Cảnh sẽ làm tổn thương mình.

Vì thế mới sợ hãi khiến chân tay mềm nhũn, ngã xuống đất.

Còn về những hồi ức không mấy tốt đẹp trước đây là gì, cô cũng không phải là người thích nói xấu người khác nên không mô tả cụ thể.

Dù sao thì người đăng clip có ý gì, thực sự rất đáng xem xét.

Hình chụp áo cưới là do studio lên ý tưởng.

Nhân viên tham gia nhìn giống Giang Mỹ Cảnh lẽ nào cũng là lỗi của họ?

Không thể nào không để người ta làm việc được.

Những ngày qua họ đã phải chịu áp lực rất lớn, vốn dĩ chỉ muốn lưu lại hồi ức tốt đẹp thời đại học.

Nhưng dưới sự chèo lái của người có có dụng ý khiến việc này biến thành một trận chiến chửi bới.

Có điều tình yêu trải qua thử thách mới vô giá.

Tin rằng quần chúng đều là những người có con mắt tinh tường.

Mong rằng ánh sáng sẽ tới!

Bài viết rất có nghệ thuật, cũng rất tui thân.

Đám đông lập tức bị mê hoặc.

Chân tướng thực sự là gì, sau hàng loạt biến cố đã càng trở nên mơ hồ.

Nói tóm lại là thật, giắt, gân!

Đám đông lút dép ngồi hóng: Hãy phản kích tới bến đi!

Lệnh Hồ Lan hai ngày sau mới nhìn thấy bức thư này.

Cô là học sinh cần cù chăm chỉ, ngày ngày ngâm mình trong thư viện.

Đợi tới khi đọc được topic, lửa giận trong cô bùng bùng bốc cháy.

Lợi hại lắm, nữ chính đại nhân.

Kỹ năng trả đũa đã luyện tới mức thuần thục.

Tui thân như vậy, miêu tả không rõ ràng là để dành không gian cho quần chúng mượn tượng thêm.

Bây giờ cô có giải thích thế nào đi nữa cũng trở thành người có dụng ý.

Chiêu này đúng là rất đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Điều khiến Lệnh Hồ Lan bức bối nhất chính là topic của cô đã bị xóa.

Xem ra Diệp Nhược Nhược không mua chuộc được cô liền quay sang mua chuộc admin.

Tài khoản của cô cũng đã bị cấm.

Muốn phản biện một câu cũng không được.

Định dùng miệng lưỡi thiên hạ để dồn cô tới đường cùng, lại không cho cô phản kháng.

Đúng là ngục tù ngòi bút đương đại điển hình.

Lợi hại lắm!

Phượng Hiểu Hạc lên mạng xem một lát, phẫn nộ nói: "Khốn nạn, đá mình ra khỏi danh sách admin, cần tiền không cần thể diện!"

Lệnh Hồ Lan bình tĩnh lại.

Cô hiểu rất rõ sức mạnh của mạng internet lớn tới nhường nào.

Có thể cũng người cũng có thể giết người.

Có tiền có thể cho người kết nối internet, cũng có thể ngắt mạng internet của người.

Lại còn có thể khiến người vẫn kết nối mạng internet nhưng cũng chẳng khác nào đứt mạng.

Lệnh Hồ Lan thực sự nổi giận!

"Hiểu Hạc, xin lỗi nhé, làm liên lụy tới cậu!"

"Không liên quan tới cậu, là bọn họ ức hiếp người quá đáng!"

Phượng Hiểu Hạc cũng tức giận!

...

Trên đường lên lớp, có người chỉ chỉ trò đã đành.

Khi tan học có người đợi ngoài cửa lớp chặn đường cô hỏi linh tinh là có ý gì.

"Cô đã thi đậu chứng chỉ tiếng Anh Lv4 chưa?" Lệnh Hồ Lan cạ lời.

"A! Chưa!" Cô bé hóng hớt ngó người, hóng hớt và thi chứng chỉ Lv4 thì có liên quan gì với nhau?

"Cố lên nhé! Tôi chỉ trả lời câu hỏi của những người đã thi đậu Lv6, như vậy sẽ dễ nói chuyện hơn!"

Cô gái: "T.T" Tôi bị xem thường rồi sao?

Hình như, đúng vậy!

Hu hu hu.... Lần thi này nhất định phải thi đậu.

"Khụ khụ!" Phương Hiểu Hạc dùng ánh mắt quái dị liếc nhìn Lệnh Hồ lan, "theo mình được biết, người nào đó hình như cũng mới chỉ đậu Lv4!"

"Ha ha, vì thế mình chỉ nói chuyện với người đã đậu Lv6, hường chút khí khái của họ!"

Phương Hiểu Hạc: "... " Khí khái, từ này là cậu tự biên phải không!

Lệnh Hồ Lan: "... " Đừng thành thật như vậy chứ, con thuyền tình bạn nói chìm là chìm nghiêm.

Tuy nhiên...

Việc đáng giận hơn còn ở phía sau.

Có một ngày, Lệnh Hồ Lan ra ngoài trường mưa đổ, hình như có người đang bám theo sau cô.

Quả nhiên ở đầu một con ngõ, cô bị đẩy mạnh vào tường.

Một bàn tay to lớn bóp chặt lấy cổ cô.

Lệnh Hồ Lan chỉ cảm thấy cổ họng đau đớn, sắp sửa ngạt thở.

Người đàn ông đeo kính đen, Lệnh Hồ Lan chỉ khẽ liếc nhìn liền biết ngay anh ta là ai.

Lý Quân.

Quả nhiên nam phụ đều là những kẻ sẵn sàng xông vào nước sôi lửa bỏng, cho dù phải chết cũng không nề hà.

Diệp Nhược Nhược vẫn ở trong vòng tay Nhạc Lương Thần, Lý Quân vẫn cam tâm tình nguyện làm bàn đạp.

"Vi Diệp Nhược Nhược?"

Con đường này có một chỗ hóp vào, thường có những đôi tình nhân hôn nhau ở đây.

Người ngoài cho dù thấy cô bị ấn vào tường cũng chỉ tưởng rằng hai người đang làm chuyện mờ ám.

OS nội tâm của Lệnh Hồ Lan: Cứu mạng!

Lý Quân bật cười, nụ cười lạnh lùng tàn nhẫn: "Cô cũng biết rõ gót nhĩ, biết phải làm gì rồi chứ?"

"Hơ hơ!" Lệnh Hồ Lan mỉm cười nhạo báng, "Diệp Nhược Nhược có biết anh nặng tình với cô ta như vậy không?"

Lý Quân có chút tức giận: "Cô ấy không cần phải biết, cô biết mình phải làm gì rồi chứ?"

Lệnh Hồ Lan chỉ cảm thấy một mũi dao nhọn dí vào bụng mình.

Cô lập tức dựng tóc gáy.

Mẹ ơi, ở đây có kẻ biến thái.

Không, cô không thể nào lại chết được, thù lớn chưa báo, kiết quyết không DIE.

"Thích thì đi tỏ tình đi!" Vạn nhất trở thành bạn trai dự bị!

Lý Quân rít khẽ, gờ dao ra vỗ lên mặt cô bôm bốp, "hỏi cô lần cuối cùng, biết phải làm thế nào rồi chứ?"

"Biết rồi!" Lệnh Hồ Lan giờ hai tay đầu hàng.

#Hệ thống âm thầm xem kịch: Tinh thần tà chết cũng không chịu khuất phục đâu cả rồi?#

Lệnh Hồ Lan: Tôi biết phải làm sao, tôi cũng rất tuyệt vọng! Hệ thống là di ghê, không cho

Lý Quân hài lòng gật đầu, "lưu lại chút kỉ niệm."

Dao vung lên, Lệnh Hồ Lan kêu thét một tiếng.

Đợi tới khi mở mắt ra, Lý Quân đã ngã gục dưới đất.

Duy Đường hạ gục Lý Quân bằng tư thế cực ngẫu.

Lệnh Hồ Lan xúc động nước mắt giàn giụa.

Cám ơn trời đất, cốt truyện cuối cùng cũng ban tặng cho cô một người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23

7223.Lệnh Hồ Lan bước ra từ đồn cảnh sát, trời đã rất muộn.

Vừa bước vào cửa liền bị Phuong Hiểu Hạc đá một cái ép vào góc tường.

Phuong Hiểu Hạc giơ ngón tay đỡ cằm cô lên: "Nói đi, vừa rồi ai đưa cậu về? Dám dúi yêu người khác sau lưng mình, mình rất đau lòng!"

Trong một ngày bị đè vào tường ba lần, tất cả đều không phải là người bình thường, Lệnh Hồ Lan thực sự cạn lời.

"Khụ khụ, mình là dân thẳng!" Tuyệt đối không khuất phục thế lực công!

"Thật trùng hợp, mình cũng là thẳng." Phuong Hiểu Hạc mỉm cười côn đồ, thu chân lại, "đừng đánh trống lảng!"

"Hôm nay mình bị cướp, cũng may gặp được Duy Đường, vừa mới ra khỏi đồn cảnh sát, mau rút ly nước an ủi mình đi!"

"Thật hay đùa vậy?" Phuong Hiểu Hạc đưa cho cô ly nước, bán tín bán nghi.

"Đương nhiên là thật, mình có tố chất làm biên kịch sao?" Lệnh Hồ Lan chớp chớp mắt, hãy nhìn vào gương mặt ngây thơ vô số tội của mình.

"Cũng đúng, với IQ của cậu thì không thể nào biên soạn ra được kịch bản như vậy." Phuong Hiểu Hạc xoa cằm.

"Lệnh Hồ Lan: "... " Không muốn nói chuyện với người độc mồm độc miệng.

Dưới sự chất vấn của Phuong Hiểu Hạc, Lệnh Hồ Lan liền thành thật kể lại sự việc gặp phải ngày hôm nay.

Phuong Hiểu Hạc rất phấn nộ.

"Đúng là đồ điểm xảo trá, giờ trò trên mạng đã đành, lại còn dám tìm người đối phó cậu, ghê tởm!"

"Giận thì giận đấy nhưng hiện giờ mình cũng chả có cách nào cả."

Lệnh Hồ Lan có chút rầu rĩ, hiện giờ cô cũng không biết phải làm sao cả.

Có tiền đúng là có thể làm được những việc mà người thường không làm được, ví dụ như đồn người tới đường cùng, hành hạ người.

Mọi được ra đều đã bị bịt chặt.

Hiện giờ cô đã có thể trải nghiệm được sự khổ sở và bi thương của Giang Mỹ Cảnh.

Cảm giác bất lực tột độ đó chỉ có thể dùng mạng sống để tranh giành lấy một lối thoát.

Vì thế...

Muốn kéo Diệp Nhục Nhục ngã ngựa, không có tiền thì chả làm được gì cả.

Làm thế nào để kiếm tiền đây, cô nghĩ tới ù đầu.

"Đã tổng người vào đồn cảnh sát, chủ nhiệm khoa cũng đã đi rồi, chắc chắn sẽ phải có câu trả lời cho cậu, đừng nghĩ nhiều nữa, sẽ có kết quả thôi."

Phuong Hiểu Hạc cũng rất bất lực, chỉ có thể an ủi vài câu.

"Mình biết rồi, cậu đừng lo lắng!"

"Có thể khiến Duy Đường đưa về, cậu cũng xem như trong cái rủi có cái may, nếu như Duy Đường đưa mình về, bị cướp giật mười lần mình cũng cam tâm."

"Cậu mơ tưởng nhiều rồi!" Lệnh Hồ Lan lặng lẽ tự kỷ, biết ngay cô bé này không thể nghiêm túc được lấy một phút, chỉ sợ mình cũng bị tiêm nhiễm, làm thế nào đây?

"Có điều với sắc đẹp của mình, chắc nếu được anh hùng cứu mỹ nhân một lần sẽ có thể vĩnh biệt cuộc sống độc thân." Phuong Hiểu Hạc dương dương tự đắc.

Lệnh Hồ Lan: "Cậu đừng hảo huyền nữa..."

#Có một người bạn cùng phòng thích chèn thêm đất diễn cho mình, ảo tưởng sức mạnh, phải làm sao đây?#

Phuong Hiểu Hạc nhìn thật kỹ Lệnh Hồ Lan, bất ngờ chê bai: "Duy Đường cứu cậu, đúng là thiệt thòi cho cậu ta, nếu như mình đi ngang qua thì tốt."

Lệnh Hồ Lan có chút ngớ người, đây là cách chê bai người xấu mới nhất đó à?"

"Phuong Hiểu Hạc, cậu thôi đi nhé!"

"Ha ha ha! Mình đi ăn cơm, cậu ăn gì? Mình mang về cho cậu!"

...

Đợi Phuong Hiểu Hạc đi rồi, Lệnh Hồ Lan liền soi mặt mình trong gương.

Mặt trái táo không trắng nõn nà, rất hồng hào, còn có chút bầu bĩnh như em bé.

Dung mạo thanh tú ưa nhìn.

Hiện giờ cô vẫn cảm thấy mình như đang trong mơ.

Bước ra từ đồn cảnh sát, Duy Đường đưa cô về trường học nhưng lại đề cô vào tường ở góc rẽ.

"Giang Mỹ Cảnh, lẽ nào cậu không định giải thích gì với tôi sao?"

Giương mặt đẹp trai tới nghịch thiên của Duy Đường phóng to từng chút một trước mắt cô.

Cuối cùng cô cũng hiểu cảm giác đẹp trai tới ngạt thở như thế nào.

"Cám ơn! Đợi lúc nào tôi sẽ mời cậu đi ăn!" Lệnh Hồ Lan nín thở, chỉ sợ hơi thở phả ra sẽ mạo phạm nam thần.

"Chỉ vậy thôi sao?"

"Hơ hơ hơ, tôi nhất định sẽ làm cờ gấm tặng cậu, bên trên sẽ viết "Dám làm việc nghĩa, phẩm chất cao thượng", cậu thấy có được không?"

Lệnh Hồ Lan mặt đỏ bừng, hít thở cẩn thận, khốn nạn, sắp ngạt thở rồi, biết làm sao đây?

"Còn gì không?"

"Ngoài tiền ra, những thứ khác cậu cứ nói đi!" Lệnh Hồ Lan cúi đầu thở mạnh một hơi, cô vẫn chưa quên việc tên gian thương này mới chặt chém của cô bốn trăm tệ.

Duy Đường giơ ngón tay đặt lên môi cô: "Không định lấy thân báo đáp sao?"

"Tôi thế này, cậu cũng thích sao?" Nam thần thật sự không kén chọn sao? Lệnh Hồ Lan khá ngạc nhiên.

Duy Đường phì cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

"Giang Mỹ Cảnh, cậu cũng rất biết thân biết phận đấy."

Giang Mỹ Cảnh: "... "Chỉ có mình tôi cảm thấy lời thoại này rất ngớ ngẩn sao?"

"Tại sao lại chụp lên tôi? Tại sao không nghe điện thoại của tôi?" Duy Đường buông Lệnh Hồ Lan ra, lập tức nghiêm mặt lại.

Chụp lên? Không nghe điện?

Lệnh Hồ Lan rất rầu rĩ, cô to gan, liều mạng như vậy từ khi nào, sao cô không biết?

"Người cậu nói không phải là tôi đấy chứ?"

"Cậu còn muốn chối sao?"

Duy Đường lấy điện thoại ra, lật tìm mấy tấm hình giao cho Lệnh Hồ Lan.

Lệnh Hồ Lan giật mình bừng tỉnh, tên này lấy hình trong topic thanh mai trúc mã.

"Hãy nói cho cẩn thận nào, đây không phải chụp lên!"

Cậu đường đường là nam thần lại cam tâm tình nguyện làm hình nền cho Giang Mỹ Cảnh và Nhạc Lương Thần, biến mình thành người qua đường, không thể đổ tội lên đầu cô được.

"Vậy còn từ chối nghe điện của tôi thì sao?" Duy Đường cười nhạt một tiếng, mở một số điện thoại trong điện thoại ra.

Lệnh Hồ Lan nghĩ cả nửa ngày mới nhớ ra cuộc gọi không nghe máy trong ngày kéo Nhạc Lương Thần vào danh sách đen.

"Việc gì cũng có lý do của nó." Ai bảo cậu sớm không gọi muộn không gọi, nhất định gọi vào ngày hôm đó...

Duy Đường cười nhạt: "Giang Mỹ Cảnh, thanh danh của tôi bị cậu hủy hoại, tìm cậu trao đổi cậu lại không nghe điện thoại, như vậy mà vẫn không xin lỗi tôi sao?"

"Xin lỗi, xin lỗi, thật thành xin lỗi!" Lệnh Hồ Lan xin lỗi không hề do dự.

Việc có thể giải quyết bằng cách xin lỗi thì kiên quyết không phí tiền, đúng, chính là như vậy!

"Nếu xin lỗi có tác dụng thì còn đòi tiền làm gì chứ?"

Đòi tiền mà cũng mới mẻ thoát tục vậy đấy, Lệnh Hồ Lan cảm thấy mình đã được mở rộng tầm mắt.

"Không có tiền, nghèo tới mức phải cạp đất rồi. A! Không cần phải đưa tôi về đâu, cảm ơn nhé, tạm biệt!"

Lệnh Hồ Lan mau chóng chuồn.

Nhưng một câu nói của Duy Đường lại khiến lập tức dừng lại.

"Giúp cậu xử lý Diệp Nhược Nhược!"

"Cậu có thù với Diệp Nhược Nhược?"

"Mười nghìn tệ!"

Lệnh Hồ Lan té ngửa, gian thương, thì ra là đang đợi ở đây.

Màn dạo đầu lâu vậy đấy, làm suýt nữa cô tưởng thật.

"Xử lý thế nào?"

"Để cô ta không thể tung tẩy ở trường được nữa, thế nào?"

Thái độ của Duy Đường rất nghiêm túc, lạnh lùng.

Lệnh Hồ Lan có chút băn khoăn, không phải là kẻ lừa đảo đấy chứ?

Tin hay không, đây là một vấn đề.

Lệnh Hồ Lan cuối cùng vẫn quyết định cược một ván.

"Thanh toán theo đợt nhé?" Cô đề nghị hỏi.

Duy Đường dùng ánh mắt nhìn kẻ thiếu năng để nhìn cô một hồi lâu, sau đó mới khẽ nói một từ "được".

Lệnh Hồ Lan thở phào một hơi, lên tiếng kiểm chuyện để giảm bớt bối rối.

"Nói chứ, nam thần, vì Diệp Nhược Nhược tán tỉnh Nhạc Lương Thần không tán tỉnh cậu nên cậu mới đối phó với cô ta sao?"

Duy Đường nhìn cô chăm chú.

"Giang Mỹ Cảnh, sao cậu biết cô ta không tán tỉnh?"

Vì thế...

Tán tỉnh rồi?

"Sao cậu không nghĩ rằng vì cô ta tán tỉnh vô tội vạ nên mới khiến tôi tức giận?"

Vì thế...

Không được tán tỉnh vô tội vạ?

"Nếu cậu là vì có thù với Diệp Nhược Nhược, tại sao không xử đẹp cô ta luôn đi, lại đòi tiền tôi làm gì?"

Lệnh Hồ Lan sức hiểu ra, cảm thấy rất bất bình.

"Điểm thù hận không đủ!"

Khốn nạn, vậy cũng được sao?

Lệnh Hồ Lan ngoan ngoãn ngậm miệng, đi theo Duy Đường tới dưới lầu ký túc xá nữ sinh, sau đó mau chóng chạy lên lầu.

...

Cô ti sát gương mặt nóng bừng của mình xuống mặt bàn học để giảm nhiệt độ.

Ngày hôm nay đúng là kinh hồn bạt vía.

Cô sẽ không thừa nhận rằng mình đã bị vẻ đẹp trai của gã Duy Đường hấp hồn.

Nếu đẹp trai có thể dùng làm cơm ăn, gã đó chắc chắn sẽ không bao giờ đói.

...

Ký túc xá nam sinh.

Duy Đường ngồi trước màn hình máy tính, ngón tay nhanh chóng gõ bàn phím.

"Đại ca, lại định hack ai vậy?"

Bạn cùng phòng nghe thấy tiếng bàn phím lách cách, ngừng đầu lên hỏi một câu.

"Sao cậu biết là hack người khác? Tôi đang làm bài tập!"

Duy Đường mặt không biến sắc.

"Nói thực chứ, chỉ khi cậu hack người khác tốc độ đánh máy mới nhanh như vậy, bình thường khi làm bài cậu đều dùng tốc độ rùa bò!"

Duy Đường mỉm cười không nói gì.

"Nhìn đi, khi hack người khác cậu mới nở nụ cười quái dị như vậy!"

Bạn cùng phòng quan sát rất tỉ mỉ.

Thấy Duy Đường không trả lời, bạn cùng phòng liền nhảy xuống giường nhìn máy tính của anh.

Nhìn thấy mười mấy giao diện thay đổi liên tục trên màn hình.

"Diệp Nhược Nhược!"

Bạn cùng phòng vô cùng ngạc nhiên.

"Ôi vãi, cô ta chẳng qua chỉ là tán tỉnh cậu có một lần, hà cớ gì cậu hack cô ta?"

"Nhìn ngứa mắt!"

Bạn cùng phòng: "...". Có mấy người cậu nhìn vừa mắt đâu.

Đợi tới khi anh ta nhìn rõ thông tin trên màn hình liền ngậm miệng lại, lặng lẽ thấp một dây nến cho Diệp Nhược Nhược.

Nữ thần, hãy tự cầu phúc đi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25

Diệp Nhược Nhược bước ra khỏi đồn cảnh sát, cảm giác bầu không khí toàn trường đã khác hẳn.

Mấy ngày nay cô ta bận giải quyết việc của Lý Thần, không có thời gian lo chuyện ở trường học.

Vì thế...

Khi mọi người đều nhìn cô ta bằng ánh mắt quái dị, thì thậm chí nhỏ, trong lòng cô ta có chút hoảng loạn.

Đặc biệt là đã hai ngày Nhạc Lương Thần không gọi điện cho cô ta, việc thế này trước đây chưa từng xảy ra.

"Lương Thần, anh ở đâu vậy?"

Điện thoại chỉ lặng im.

Diệp Nhược Nhược hạ giọng mềm mòng: "Anh sao vậy, khó chịu ở đâu sao?"

"Diệp Nhược Nhược, sao cô nhớ nhuốc tới vậy?"

Tiếng nói như đâm mạnh vào tim Diệp Nhược Nhược, mặt cô ta lập tức đỏ gay.

Cô biết Nhạc Lương Thần EQ không cao, có điều đó là đối với người khác.

Đối với cô, Nhạc Lương Thần luôn nghe lời răm rắp.

Người EQ không cao, cô dùng mới vừa ý.

Vì thế khi lưỡi dao này đâm về phía cô, cô mới có chút mơ hồ.

"Em đã làm gì sai sao?" Diệp Nhược Nhược nhỏ nhẹ hỏi.

"Cô khiến tôi ghê tởm."

Nhạc Lương Thần cúp điện thoại.

Diệp Nhược Nhược mặt đỏ bừng.

Đôi mắt ánh lên ánh sáng tàn nhẫn.

Cô ngẫm nghĩ một lát rồi mở điện thoại lên.

"Điều tra xem thời gian tôi không ở trường đã xảy ra chuyện gì?"

Chả mấy chốc điện thoại đổ chuông mấy tiếng, truyền tới một vài tấm hình và nội dung đính kèm.

Khoảnh khắc nhìn thấy hình, Diệp Nhược Nhược liền cảm thấy choáng váng.

Những thông tin này sao lại xuất hiện ở đây?

Thông tin ở bờ bên kia đại dương sao lại xuất hiện ở đây?

Có người đã điều tra cô, muốn cô cuốn xéo ra khỏi trường học.

Giang Mỹ Cảnh?

Không, không phải Giang Mỹ Cảnh.

Nếu như Giang Mỹ Cảnh có khả năng lợi hại như vậy đã không bị cô chia rẽ thanh mai trúc mã.

Vậy thì người đứng đằng sau Giang Mỹ Cảnh là ai?

Có người giúp cô ta?

Diệp Nhược Nhược lập tức phân tích tình hình, đưa ra quyết đoán.

Cô nhìn qua ngôi trường mà mình còn chưa kịp quen thuộc.

Mau chóng ra khỏi cổng trường, lái xe đi thẳng.

...

Lệnh Hồ Lan đọc được tin tức scandal của Diệp Nhược Nhược cũng phải giật mình.

Scandal năm nào cũng có nhưng mà scandal nhiều thế này thì chỉ có duy nhất một mình nhà này.

Diệp Nhược Nhược nhìn có vẻ lạnh lùng cao ngạo, tuyệt đối không phải kẻ tâm địa xảo quyệt.

Nào ngờ...

Cô ta lại là chuyên gia tay không chia rẽ CP.

Chia rẽ tới tám cặp thanh mai trúc mã, từ bờ bên kia đại dương cho tới đại lục Thần Châu.

Hơn nữa càng chia rẽ càng lên tầm, càng khó càng thích khiêu chiến.

Diệp Nhược Nhược chia rẽ thanh mai trúc mã chỉ có một mục đích: Kiểm chứng trên đời này rốt cuộc có tình yêu đích thực hay không.

Kết quả là càng chia rẽ càng nghiện, hoàn toàn không thể dừng lại được.

Còn tại sao lại chia rẽ thanh mai, Lệnh Hồ Lan đoán rằng chắc là có liên quan với Lý Quân.

Nếu không tại sao Lý Quân lại tỏ ra sẵn sàng xông vào nước sôi lửa bỏng, cho dù chết cũng không nề hà như vậy.

Tâm lý không mờ ám, chỉ đây không tin.

Chỉ có điều không ngờ Duy Đường lại lợi hại như vậy. Có thể hạ gục được Diệp Nhược Nhược, hơn nữa hoàn toàn không cho Diệp Nhược Nhược cơ hội để trở mình.

Đúng là điên rồ (tuyệt vời)!

Điện thoại đổ chuông một tiếng.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Vui không?

Cũng Đánh Bó Tay... Có việc gì sao?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Không định thanh toán tiền sao?

Cũng Đánh Bó Tay: (Đần mặt) Hai chúng ta có giao dịch tiền bạc lúc nào vậy?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Mười nghìn tệ.

Lệnh Hồ Lan nhìn chăm chú màn hình hồi lâu, trong đầu nổ bùm một tiếng.

Mặt Duy Đường và cái tên này trùng điệp lên nhau.

Tuyệt Thế Đề Tiện?

Khốn nạn!

Ai lại đi đặt cái tên bí ối vậy chứ?

Chỉ có tên trẻ trâu ngớ ngẩn Duy Đường mới có khí phách đó.

Có điều...

Cậu nói đúng là đúng sao!

Cũng Đánh Bó Tay: Lộ mặt kiểm chứng coi...

Tuyệt Thế Hảo Kiếm: Lại nhòm ngó thịnh thế dung nhan của tôi sao.

Lệnh Hồ lan chắc chắn một trăm phần trăm đây đích thực là Duy Đường.

Kẻ kiêu căng như vậy, cả đời này cô chỉ gặp có một.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cua Đỏ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Duy Đường nhìn màn hình cười tươi như hoa.

Bạn cùng phòng cảm thấy sờn tóc gáy.

Nữ thần đã bị PK rồi, không biết kẻ xúi quẩy tiếp theo là ai.

Anh ta co người vào trong chăn, cố gắng làm như mình không tồn tại: Chỉ cần không phải là mình là được, là người khác mình sẽ thấp cho hấn một ngọn nến.

Cũng Đánh Bó Tay.... Tôi rất nghiêm túc.

Tuyệt Thế Hảo Kiếm: Ngạc nhiên chưa, Giang Mỹ Cảnh, nếu cậu nghiêm túc một chút thì đã sớm phát hiện ra tôi là ai rồi, gặp mặt nói chuyện.

Oán giận của Duy Đường, Lệnh Hồ Lan cách cả màn hình cũng có thể cảm nhận được.

Quan trọng là trong cốt truyện không hề có người tên là Duy Đường, đơn thuần chỉ là một người qua đường mà thôi, là nhân vật không thấy xuất hiện, bây giờ lại nhiều cảnh tới vậy, sắp nổi bật hơn cả nam chính rồi.

Bất luận thế nào đi nữa.

Lệnh Hồ Lan căn bản không muốn đi gặp Duy Đường, căn bản không đầu lại nổi, cô đâu có thói quen thích ăn hành?

Cô hạ quyết tâm, gửi hết một nghìn tệ còn sót lại của mình đi.

Cũng Đánh Bó Tay: Đại thần, không dám phiền ngài đích thân đi đòi nợ. Đây là tiền trả đợt đầu, sau này sẽ chia đợt trả hết, mong hãy tha cho tôi, đừng hack!

Duy Đường lập tức mặt biến sắc.

Bạn cùng phòng cảm nhận được không khí lạnh giá trong phòng, liền chui ngay ra khỏi chăn giống như chạy trốn, rồi khò khì tức xá.

Không khí trong kí túc xá đã rất lạnh.

Hoàn toàn không muốn có thêm một luồng khí lạnh hình người nữa.

Có thể khiến Duy Đường tức giận tới đóng băng.

Cô gái trò chuyện với Duy Đường ời, cô lợi hại lắm!

Tôi sẽ thấp thêm cho cô mấy dây nến nữa.

Duy Đường sắc mặt sa sầm, gửi vù vù liên tục mấy tấm hình.

Lệnh Hồ Lan nhìn hình, ngạc nhiên sửng sờ.

Trong hình Duy Đường gửi tới, bức hình nào cũng đều có Giang Mỹ Cảnh và Duy Đường.

Từ mẫu giáo tới đại học, mặc dù không cùng lớp nhưng rõ ràng Duy Đường đã đặt Giang Mỹ Cảnh vào trong tim mình.

Mỗi giai đoạn cuộc đời của Giang Mỹ Cảnh đều có sự tham gia của Duy Đường.

Điều đó cũng có nghĩa là, Duy Đường chính là trúc mã tàng hình của Giang Mỹ Cảnh?

Khốn nạn!

Chỉ là truyện thanh mai trúc mã thôi sao lại làm cho phức tạp tới vậy?

Năng lực biên kịch này, chị đây phục sát đất.

Tuy nhiên...

Quan hệ thân mật là vậy mà Giang Mỹ Cảnh vẫn không phải hiện ra, không thể không nói, đúng là mù mắt.

Nếu không cũng đã không thích tên cận bã Nhạc Lương Thần kia.

Lệnh Hồ Lan trong lòng thoáng xao động.

Màn hình hệ thống nhảy ra.

Bên trên là một hàng chữ lớn:

Nhiệm vụ ngẫu nhiên: [Trúc mã thật giả]

Nội dung nhiệm vụ: Phân biệt trúc mã thật giả, nhận được nhân duyên mỹ mãn.

Phần thưởng: 50000

Có nhận nhiệm vụ không: Y/N

Còn tương hệ thống đã chết rồi cơ đấy.

#Hệ thống cam tâm làm hình nền: Ký chủ nói chuyện không ra sao cả, muốn bóp chết luôn, đổi ký chủ mới.#

Không ngờ lúc này lại có nhiệm vụ xuất hiện. Khiến Lệnh Hồ Lan cảm động rớt nước mắt.

Có tích điểm là có thể quay thưởng, quay thưởng là có thể bắt đầu cuộc sống hạnh phúc.

Lệnh Hồ Lan nghèo tới mức chỉ có thể cạp đất không hề do dự nhả đồng ý.

Nhiệm vụ này cũng rất đơn giản, chắc là hình Duy Đường gửi qua đã kích hoạt nhiệm vụ.

Giữa Nhạc Lương Thần và Duy Đường không cần phải so sánh, cô không hề do dự chọn ngay Duy Đường, bước tiếp theo cần làm chính là thành công cưa đổ Duy Đường.

Duy Đường đợi rất lâu không nhận được câu trả lời càng trở lên oán giận.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Giang Mỹ Cảnh, cậu ngốc như một con heo vậy.

Cũng Đành Bỏ Tay: Cậu thích Giang Mỹ Cảnh, tại sao không nói sớm chứ, lẽ nào định vỗ béo rồi mới thịt sao?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Cậu chẳng phải vẫn được người khác chăn nuôi sao.

Tự xưng mình là Giang Mỹ Cảnh? Duy Đường mặc dù cảm thấy khá kỳ quặc nhưng cũng không nói gì.

Anh đang rất giận.

Chăn nuôi...

Lệnh Hồ Lan mặt sa sầm.

Nam thần, cậu dùng từ cũng thật đặc biệt, nói vậy thực sự không sợ bị ăn đòn sao?

Có điều, vì yêu cầu nhiệm vụ, Lệnh Hồ Lan lập tức hào hứng tán tỉnh Duy Đường.

Cũng Đành Bỏ Tay: Người chăn nuôi đã chạy rồi, nam thần, có hứng thú trở thành người chăn nuôi không.

Sắc mặt Duy Đường dịu xuống phần nào, khóe miệng nở một nụ cười.

Giang Mỹ Cảnh, tán tỉnh sẽ phải trả giá đấy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cưa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Muốn tán tỉnh tôi?

Cũng Đành Bỏ Tay: Có cho tán tỉnh không?

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Xem cậu có thành ý hay không đã.

Cũng Đành Bỏ Tay: Mong chi giáo.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Thấy cậu rất thích đăng topic.

Lệnh Hồ Lan suy nghĩ thâm ý của câu nói này, lẽ nào muốn mình đăng bài tỏ tình với cậu ta?

Lệnh Hồ Lan ngẫm nghĩ, dù sao thì tài khoản chính đã bị khóa rồi, dùng tài khoản phụ tỏ tình hình như cũng không ảnh hưởng nhiều lắm?

Nói là làm, dứt khoát đăng bài.

"Mở topic làm bằng chứng, hạ quyết tâm theo đuổi bằng được nam thần"

Lệnh Hồ Lan gửi xong mấy bức hình của Duy Đường, bức hình nào cũng đi kèm một câu nói rất mùi mẫn.

Sau đó liền gửi link của topic cho Duy Đường.

Cũng Đánh Bó Tay: Nam thần, thế nào? Có phải rất có thành ý hay không.

Duy Đường mau chóng liếc nhìn topic, nhấn vào xong, sắc mặt lập tức chùng xuống.

Tuyệt Thế Hào Kiếm: Sao không phải là tài khoản cũ?

Cũng Đánh Bó Tay: Bị khóa tài khoản rồi..

Tuyệt Thế Hào Kiếm... Cậu còn không đủ vốn liếng để tán tỉnh... đợi đấy đã.

Khốn nạn.

Nói thẳng thừng vậy, chị cũng có lòng tự tôn đấy.

Lệnh Hồ Lan thở dài, biết ngay là nam thần đâu có dễ tán tỉnh tới vậy.

Cô bỏ điện thoại xuống, cầm đề bài tiếng Anh lên làm.

Level 6, ta quyết theo người tới cùng.

Thực ra ở thế giới của Lệnh Hồ Lan, cô không thích học tập.

Không hẳn là là kẻ học dốt nhưng cũng chỉ trôi dạt ở mức trung bình.

Nhưng..

Con người chỉ khi đã chết một lần mới biết, sống thật đáng quý biết bao.

Vì thế...

Bây giờ cô vô cùng trân trọng thời gian được sống.

Nhiều lúc cô rất sợ một khi mình tỉnh dậy, có người nói với cô rằng, tới hệ thống này cũng là già, chỉ là do cô tưởng tượng ra mà thôi.

Chỉ cần hoàn thành xong một nhiệm vụ cô mới dám chắc chắn mọi thứ là thật.

Cô vẫn còn có cơ hội trở về báo thù.

...

Buổi chiều.

Đang giờ lên lớp.

Lệnh Hồ Lan bất ngờ nhận được ánh mắt quái dị của Phương Hiểu Hạc.

Phương Hiểu Hạc liếc mắt nhìn cô.

Ồi vãi, thì ra đại thần ở bên cạnh.

"Sao cậu làm được vậy?"

"Thay thế giá trị x là được."

Phương Hiểu Hạc mặt dần thộn, cái này là cái gì.

Thật sự không muốn nói chuyện với người toàn tâm toàn ý muốn trở thành học bá.

Phương Hiểu Hạc lặc lẽ đưa điện thoại của mình ra.

Hệ thống thông báo: Admin Công Tước Phong Độ nhận hối lộ, cố tình xóa bài viết và khóa tài khoản của tài khoản Cũng Đánh Bó Tay, vi phạm nghiêm trọng sự công bằng của mạng diễn đàn trường, vi phạm tôn chỉ tự do ngôn luận, vì vậy quyết định khai trừ, thu lại toàn bộ quyền lợi của Công Tước Phong Độ, và sẽ truy cứu trách nhiệm pháp luật, tài khoản Cũng Đánh Bó Tay đã khôi phục, chúng tôi xin gửi lời xin lỗi chân thành nhất.

Bài viết Lệnh Hồ Lan gửi trước đó đã được khôi phục và được đưa lên đầu.

Tiếp theo đó là tài khoản Cũng Đánh Bó Tay gửi một bài viết "Anh là người qua đường em khắc cốt ghi tâm, nguyện cùng anh tới chân trời góc bể"

Trong topic có đăng hàng loạt hình ảnh của Giang Mỹ Cảnh và Duy Đường.

Từ khi bắt đầu tập nói tới những năm tháng thanh xuân.

Cặp đôi thực sự từ thuở thiếu thời.

Người ngoài nhìn qua là có thể nhận ra những tấm hình này không phải hình chụp nghệ thuật, mà là có người chụp nhanh.

Thu thập được nhiều cảnh thế này, người chụp phải vô vị tới nhường nào?

Đằng sau mỗi tấm hình đều có một câu nói rất đặc sắc.

Câu kết "Duy Đường, em yêu anh!" khiến Lệnh Hồ Lan sồn da gà.

Khốn nạn!

Cô dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết được việc này là do Duy Đường giở trò.

Là Duy Đường không hài lòng với lời tỏ tình của cô.

Vì thế...

Tự lực cánh sinh, tự tỏ tình với mình?

Lại còn có kiểu thao tác này?

Cô muốn ngất xỉu trong toilet.

Nhưng điều quan trọng là cô đang lên lớp.

"Giang Mỹ Cảnh, đứng lên trả lời câu hỏi này."

Giang Mỹ Cảnh: "T.T, thưa thầy, em xin lỗi vì vừa rồi đã mất tập trung."

Thầy giáo: "Bạn Giang, đừng cảm nhận lỗi là rất tốt, có điều đừng cảm như vậy cũng không có ý nghĩa gì..."

Blah, blah..., chỗ này xin tình lược mười nghìn từ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Sau khi tan học, Lệnh Hồ Lan mới có thời gian đọc kĩ topic kia.

Vì liên quan tới bê bối nhận hối lộ, hệ thống gửi thông báo.

Lại vì nam thần Duy Đường và Giang Mỹ Cảnh cũng là thanh mai trúc mã.

Vì thế topic này có lượt xem tăng vùn vụt, hot tới tận trời.

Hồ Điệp Tiểu Phi Phi: Giang Mỹ Cảnh kiếp trước chắc chắn đã giải cứu cả hệ ngân hà nên mới có hai thanh mai trúc mã, không nói nữa, tôi đi xem album đây, nói không chừng ông trời cũng sẽ cho tôi một tiểu trúc mã mà lâu rồi chưa từng gặp mặt.

Trầm Hoa Đưa Nờ: Trúc mã của tôi có nhan sắc bằng nửa Duy Đường tôi sẽ theo ngay lập tức. Mị không phục.

Anthony: Gặp phải Nhạc Lương Thần là kiếp nạn, một gã cận bã như vậy, là học bá thì đã sao chứ?

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ xem mấy trăm dòng bình luận.

Trong lòng cảm thán, sức hiệu triệu của Duy Đường đúng là lớn mạnh.

Một nửa số lời bình luận ở trên đều nhắm vào Duy Đường.

Khái quát một câu là: Duy Đường, chọn tôi.

Một nửa còn lại là chửi bới.

Ồm Ồ: Vừa chia tay với học bá, bây giờ còn tỏ tình với nam thần, đồ hàng second hand, sao mà mặt dày thế?

Hàng second hand?

Khốn nạn!

Hẹn hò một lần đã bị gọi là hàng second hand, thứ logic gàn dở gì vậy?

Chị đây là hàng nguyên đai nguyên kiện, có cần chứng minh cho người xem không!

Đồ đàn độn!

Gầy Như Sợi Dây: Ngực phẳng, mông lép, ngoài da mặt dày ra thì chả có ưu thế nào cả, dám dòm ngó nam thần của tôi, nam thần sẽ vả bay mặt cô ngay tức khắc.

Duy Đường Là Ông Xã Của Tôi: Tiện nhân, dám giành ông xã với tôi, tan học, đừng về ngay.

...

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ nhớ kĩ những tài khoản chửi bới.

Hãy đợi đấy.

Quân tử báo thù mười năm không muộn.

Sớm muộn gì cũng hack tới mạng nhà ngươi.

#Hệ thống mất bình tĩnh: Không phải quân tử báo thù, một giây cũng muộn sao?#

Lệnh Hồ Lan: Đồ hệ thống hống hót, liên quan gì tới ngươi!

Hệ thống... Đối phương không muốn nói chuyện với bạn, và muốn ném một con chó về phía bạn.

Chó: Tôi có thể nói là hệ thống ra tay không?

Lệnh Hồ Lan vừa lướt vừa phát hiện ra có mấy lời bình luận đã bị xóa.

Cô tò mò nhấn mở avatar của đối phương, xuất hiện một dòng thông báo:

User này sử dụng lời lẽ thiếu lịch sự, bị cấm đăng bài một tuần, phiền bạn hãy dùng cách khác để liên hệ với đối phương.

Trong lòng Lệnh Hồ Lan không kim được chống eo cười lớn: Ai bảo các ngươi ức hiếp chị, bị báo ứng rồi đấy!

Liên tục có mấy người bị hệ thống cấm đăng bài, có người thê thảm còn bị cấm một năm.

Lệnh Hồ Lan tò mò không biết đã gửi cái gì mà để bị cấm đăng bài một năm, phục sát đất.

Phạm vi cấm đăng bài quá rộng rãi.

Mấy chục tài khoản đều bị cấm đăng bài vì bình luận dưới topic của Giang Mỹ Cảnh khiến người ta bất giác đoán rằng phải chăng Giang Mỹ Cảnh có chỗ dựa?

Hay là vì mạng nhà trước nhận thấy có lỗi với cô ấy nên bồi thường?

Có người không tin là vậy liền dùng tài khoản phụ để kiểm chứng.

Nửa Người Dưới Hiểu Em: Giang Mỹ Cảnh, cô là đồ tiện nhân, tôi là Ổm Ồ, tôi chỉ nói cô là đồ "second hand" liền bị cấm đăng bài, cô tưởng rằng nơi này là nhà cô, đồ mặt dày!

Mười mấy người lũ lượt dùng tài khoản phụ chửi cô.

Nhưng...

Chỉ mười mấy phút, những bài viết và tài khoản này đều đồng loạt biến mất.

Mọi người lập tức xôn xao.

Ồi vãi, mạng nhà trường bị Giang Mỹ Cảnh thầu hết rồi sao?

Nếu không tại sao mọi bài viết có chứa ba từ Giang Mỹ Cảnh đều bị xét duyệt.

Điều này rõ ràng là thiên vị, quá thiên vị.

...

Ổm Ồ nhìn máy tính phát điên lên.

Cô ta thử mấy lần nhưng đều không thể vào được mạng trường.

Kí túc xá khác đều được, chỉ có mỗi máy tính của cô ta là không được.

Cuối cùng cô ta cũng nhận ra rằng, lần này không chỉ là bị khóa tài khoản, mà là bị khóa IP.

Cô ta hậm hực gọi điện thoại: "Cô Diệp, tôi e là không được, cô mời người khác đi!"

Diệp Nhược Nhược ở đầu bên kia trầm ngâm một lát mới nói một từ "Được".

...

Mạng sôi nổi suốt một ngày.

Tuy nhiên...

Một câu nói của Duy Đường, chính xác là một từ đã khiến đám đông giống như bị dội một thau nước lạnh.

Duy Đường trả lời một từ trong topic:

"Ừ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

7229.Ừ...

Một chữ sét đánh cho Lệnh Hồ Lan cháy thui từ trong ra ngoài.

Nam thần khủng này đang muốn lên trời.

Nếu không..

Hay là đổi thành tên khốn Nhạc Lương Thần rồi?

Lệnh Hồ Lan nhìn máy tính trách móc hồi lâu.

Tán?

Không tán?

Tán xong rồi chạy?

Tán tới nửa chừng không tán nữa có bị Duy Đường đánh chết không?

Muốn nổ tung tại trận quá.

Đám đông trên mạng hoàn toàn không biết tới nỗi băn khoăn của Lệnh Hồ Lan.

Tất cả đều khen cô vận đỏ, có được sự chú ý của nam thần.

Bên Em Là Biển Rộng: Không dám tin vào mắt mình, Giang Mỹ Cảnh, xin hãy tha cho nam thần, có giỏi thì nhắm vào tôi đây này, mặc cậu giày vò.

Thiên Linh Linh: Xin một vé về quá khứ, muốn quay lại ngày hôm qua quá, tôi ghét ngày hôm nay.

Mèo Mướp: Hôm nay là một ngày có ý nghĩa lịch sử, một ngày thê thảm nhất trong đời, đã chụp hình lưu niệm.

Yêu Tôi Chết: Không dám nói nam thần mắt có vấn đề, chỉ có thể nói Giang Mỹ Cảnh thật may mắn, hi vọng sâu róm có thể biến thành bướm bướm.

Mười dòng.

Một trăm dòng.

Tất cả đều là những tin tức như vậy.

Thâm kịch.

Sâu róm.

Phân trâu.

Chó ngáp phải ruồi.

Lệnh Hồ Lan chỉ biết cười hơ hơ.

Duy Đường ăn cơm nhà các người trưởng thành sao?

Lại còn Duy Đường nhà các người.

Ai nấy cũng ra về trách trời thương dân.

Đứng ở đỉnh cao đạo đức để hoạnh học người khác.

Chị đây không tin đâu.

Chị đây chuyên trị các thể loại không phục.

Thế là...

Lệnh Hồ Lan bắt đầu hình thức châm chọc, chạy đi trả lời từng bình luận một.

@Bên Em Là Biển Rộng: Yo! Ngưỡng mộ đồ kị hận kia! Tiếp tục duy trì nhé!

@Thiên Linh Linh: Hôm nay cũng ghét bạn, chê bạn nặng!

@Mèo Mướp: Duy Đường đắc tội với bạn sao mà bạn nói cậu ấy như vậy. @duy Đường: Có người nói rằng cậu là hiện trường thảm kịch.

@Yêu Tới Chết: Cảm ơn lời chúc phúc của bạn, có điều bạn cần phải tiến bộ nhé, trứng!

Mười dòng.

Một trăm dòng.

...

Lệnh Hồ Lan chơi rất vui vẻ.

Nếu đã xem thường chị như vậy, dứt khoát đắc tội hết một lượt cho xong.

Dù sao thì chị đây đã năm thứ tư rồi, vô tư đi.

...

Duy Đường nhìn thấy chữ trứng, lập tức phun nước đầy màn hình.

Giang Mỹ Cảnh, cậu xem cậu làm gì thế này!

Bạn cùng phòng thấy Duy Đường phun nước màn hình ngàn năm mới gặp một lần.

Trái tim hóng hót thực sự đang vô cùng bút rứt.

Anh ta chạy tới đọc topic trên màn hình của Duy Đường.

Sắc mặt bần khoản, đắn đo hồi lâu, nhìn cười nói: "Cô bé này có chút đáng yêu!"

Duy Đường gạt đầu "ừ" một tiếng, mặt mỉm cười, rất tán đồng với lời nói của anh ta.

Bàn tay nhanh chóng gõ mấy nhát trên bàn phím.

Máy tính của Lệnh Hồ Lan lập tức xuất hiện một khung hội thoại.

Duy Đường: Chơi chán chưa?

Lệnh Hồ Lan giật mình: Yo! Nam thần này đúng là không tầm thường, thấp sáng kỹ năng hacker!

Cũng Đánh Bó Tay: Chán rồi, :-D

Duy Đường: Học được chưa?

Lệnh Hồ Lan gật đầu.

Cũng Đánh Bó Tay: Học được gì?

Duy Đường: Tư thế tán tỉnh chuẩn xác nhất.

Lệnh Hồ Lan về mặt quái dị, cậu làm rùm beng nào là hack hệ thống, nào là tự biến tự diễn một màn tỏ tình chỉ là để tôi học cách tán tỉnh cậu?

Nam thần, cậu đúng là đủ lăm rồi đấy nhé.

Cũng Đánh Bó Tay: Học được rồi... cảm ơn đã dạy! Nói chứ, làm thế này có phải quá âm ỹ rồi không..

Duy Đường: Đây mới là đại ngộ tôi đáng nhận được.

Đãi... ngộ... đáng... nhận... được.

Bất cứ một ai nói câu nói này cũng đều không hết cỡ.

Nhưng Duy Đường nói thì có vẻ là lý lẽ bất di bất dịch.

Chỉ có thể nói một câu rằng đây chính là thế giới chỉ biết nhìn mặt.

Ai đẹp trai người đó có lý.

Cũng Đánh Bó Tay: Nam thần, cậu thắng rồi.

Duy Đường: Mai mang đồ ăn sáng tới cho tôi, phải là bánh bao đậu đỏ KiDo, sữa đậu nành không đường Tô Ký, quẩy Ông Lý, cháo thịt nạc Khang Thịnh.

Lệnh Hồ Lan khóc miệng co giật, toàn là đồ đắt tiền.

Cũng Đánh Bó Tay: Không có tiền...

Duy Đường nhìn máy tính không biết nói sao một hồi lâu, cuối cùng mới rặn được một câu: Cậu thậm chí còn chả có vốn liếng để tán tỉnh tôi.

Reng một tiếng, điện thoại của Lệnh Hồ Lan đổ chuông.

Cô cầm lên xem

[Tuyệt Thế Hào Kiểm chuyển cho bạn một nghìn tệ, hãy kiểm tra nhé!]

Lệnh Hồ Lan hôn hờ mau chóng nhận tiền.

Lấy được tiền từ tay gian thương, cảm giác giống như giàu sau một đêm.

Cũng Đành Bó Tay: Nam thần, cảm ơn nhé, bữa sáng ngày mai sẽ đưa tới đúng giờ, cậu cứ đợi hưởng thụ đi nhé!"

Duy Đường: Ừm

Tất máy tính, khỏe miệng Duy Đường vẫn mỉm cười.

Tâm trạng Lệnh Hồ Lan rất vui vẻ, đọc thêm một lúc chuẩn bị offline.

Cô nhìn thấy một topic, ngứa tay liền mở ra.

Đọc được nội dung, cả người đều cảm thấy bút rứt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 30

7230."Sớm biết làm vậy có thể thu hút sự chú ý của nam thần, tôi cũng đậu xe bữa bãi..."

Topic do một cô gái gửi, viết rất thú vị.

Nói là một ngày nọ mình nhìn thấy Giang Mỹ Cảnh đậu xe bữa bãi.

Kết quả...

Bị nam thần dán vé phạt.

Sau đó...

Giang Mỹ Cảnh liền câu được nam thần.

Sớm biết như vậy cô ấy cũng đã đậu xe bữa bãi rồi.

Cuối bài còn khen ngợi Giang Mỹ Thần thông minh.

Mở khóa tư thế quyền rũ nam thần mới.

...

Lệnh Hồ Lan nhớ tới trải nghiệm nộp phạt không mấy vui vẻ nọ.

Gian thương!

Một ngày không hăm tiền của chị là không thoải mái.

Niềm vui do một nghìn tệ mang lại cũng lập tức tiêu tan sạch sẽ.

Hay là...

Ngày mai không mua bữa sáng cho cậu ta nữa?

Gã đó kén ăn quá, ăn một bữa sáng thôi mà phải mua từ phía tây thành phố tới phía đông thành phố.

Lẽ nào cậu đẹp trai thì tôi phải làm chân lon ton sao?

Chị đây không chiều tật xấu này đâu.

Hừm!

Lệnh Hồ Lan lâu bầu một chấp, thực sự không biết ngày mai nên làm thế nào.

Cuối cùng vẫn quyết định xem tâm trạng.

Khi cô đang chuẩn bị tắt máy offline, khung đối thoại lại nhảy ra.

Admin 001: Bạn Giang Mỹ Cảnh phải không?

Cũng Đành Bó Tay: Đúng vậy!

Admin 001: Chị, em vô cùng bái phục tài văn chương của chị, mỗi lời bình luận đều vô cùng đặc sắc, mấy cô nương kia đúng là khá rành rồi, hết việc bắt bẻ chị làm gì chứ, chị, em ủng hộ chị, chị làm rất tuyệt!...

Ca ngợi không tiếc lời khiến Lệnh Hồ Lan đỏ mặt.

Admin 001: Chị, em là fan trung thành của chị, chị bắt bẻ họ em rất ủng hộ, chị, em muốn hỏi là chị có thể tha cho họ được không? Em... em thực sự không xóa bài được nữa rồi..

Lệnh Hồ Lan mặt đen sì, rào trước đón sau dài quá, làm cô suy nghĩ tưởng thật...

Cùng Đành Bó Tay: Làm phiền cậu rồi, mấy ngày tới tôi bận thi, không có thời gian online, mọi người cứ làm lo tôi đi, cảm ơn!

Admin 001: Cảm ơn chị, chị đúng là người tốt.

Người tốt Lệnh Hồ Lan mau chóng offline.

Khốn nạn.

Ngại quá đi!

...

Lệnh Hồ Lan offline, mặc kệ trận mưa máu gối tay mà cô khơi lên trên mạng.

Phượng Hiểu Hạc vẫn tiếp tục chiến đấu tới cùng.

Đây là ngày hưng phấn nhất đời admin của cô.

Hưng phấn tới mức cô về tới kí túc liền nằm bẹp trên giường, không có thời gian đi tra hỏi kẻ đầu sỏ.

Ngày hôm sau.

Lệnh Hồ Lan băn khoăn suốt một đêm không biết có nên mua bữa sáng cho Duy Đường hay không.

Khó khăn lắm mới mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Trời đã sáng.

Cô mở mắt ra nghĩ hồi lâu mới quyết định đi mua bữa sáng.

Nếu không phải chị đây nghèo...

Vì nhiệm vụ, tiến lên!

Lệnh Hồ Lan vùng vẫy bật dậy đi mua bữa sáng.

Điện thoại đổ chuông.

Duy Đường: Xuống lấy bữa sáng!

Lệnh Hồ Lan cầm điện thoại đi xuống lầu liếc nhìn.

Duy Đường đứng dưới gốc cây, tay ôm hoa tươi và bữa sáng.

Đẹp trai tới mức cô gái nào đi qua cũng phải ngẩn ngơ.

Lệnh Hồ Lan mau chóng xuống lầu.

Khốn nạn!

Không thể để tên yêu nghiệt này đi làm hại chúng sinh được!

Khi đứng trước mặt Duy Đường, Lệnh Hồ Lan vẫn cảm thấy không chân thực.

"Khụ khụ, không phải nói rằng tôi mua bữa sáng cho cậu sao?"

Lệnh Hồ Lan mặt đỏ bừng.

Duy Đường mỉm cười, điện thoại chuông.

Anh khẽ nhéo má bầu bĩnh em bé của Lệnh Hồ Lan: "Tôi làm mẫu một lần, tư thế chính xác khi mang bữa sáng cho tôi!"

Lệnh Hồ Lan: "... " Tôi có thể nói rằng tôi rất muốn từ chối bữa sáng này không?

Duy Đường dạn dò từng ly từng tí: "Hoa phải tươi, cất vào buổi sáng, bữa sáng phải được sắp xếp ngay ngắn..."

Dáng vẻ tinh tế khiến cho nữ sinh là Lệnh Hồ Lan cũng phải vã mồ hôi.

"Hừm... Nam thần, ăn sáng có cần... phiền thế này không."

Duy Đường chăm chú nhìn cô.

"Bữa sáng là khởi đầu của một ngày, rất quan trọng, quan trọng giống như chọn người yêu vậy."

Trái tim Lệnh Hồ Lan giật thót, cảm giác như thể được tán tỉnh.

Duy Đường mỉm cười.

Chiều xoa đầu khiến Lệnh Hồ Lan muốn ngạt thở.

"Tại sao?"

Lệnh Hồ Lan có chút thắc mắc.

giang Mỹ Cảnh không đặc biệt xuất sắc, rốt cuộc có điểm nào đáng để Duy Đường ghi nhớ từ nhỏ tới lớn.

Duy Đường ngừng lại một lát rồi ngẩng đầu lên nói: "Vi... thú vị."

Lệnh Hồ Lan liền hiểu ngay: Trên đời này ngoại hình đẹp không thiếu nhưng linh hồn thú vị thì không nhiều.

Lệnh Hồ Lan lập tức yên tâm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Nhạc Lương Thần chán chường mất mấy ngày.

Anh ta không thể ngờ rằng Diệp Nhượng Nhượng mà mình nâng niu lại là một cô gái từng trải với vô số mối tình vất vại.

Tới nay anh vẫn không tin rằng Diệp Nhượng Nhượng lại vô tình, đa phần là lợi dụng mình như vậy.

Điều khiến anh ta đau lòng, buồn bã chính là tình sử phong phú của Diệp Nhượng Nhượng.

Một cô gái sao lại có thể dụ dỗ nhiều người đàn ông tới vậy?

Cuộc đời đơn thuần của anh ta từ trước chỉ vây quanh Giang Mỹ Cảnh, sau này lại một lòng một dạ với Diệp Nhượng Nhượng.

Thực tại khiến anh ta tin rằng anh ta đã nhận nhầm mất cá làm trâu trâu, anh ta càng tin tưởng rằng người khác đã nhầm...

Có điều...

Những tấm hình đó quá chân thực, với ánh mắt học bá của anh ta rất dễ dàng nhận ra hình ảnh không hề bị chỉnh sửa.

Hình ảnh là thật.

Nhưng anh thà rằng mình vẫn không biết gì.

Tất cả những điều này thực sự khốn kiếp.

Ông bà Nhạc kỳ thực rất lo lắng cho Nhạc Lương Thần, họ cũng không thể ngờ được rằng Diệp Nhượng Nhượng lại là một người như vậy.

Bà Nhạc dè dặt nhìn Nhạc Lương Thần nói: "Con trai, Diệp Nhượng Nhượng gia thế quá tốt, người như chúng ta không thể kiểm soát được đâu, hiện giờ cô ta lại là người như vậy, gia đình chúng ta tuy không giàu có gì nhưng cũng là gia đình trong sạch, mẹ thấy rằng chỉ bằng con hãy nhận lỗi với Giang Mỹ Cảnh, dù sao thì hai đứa từ nhỏ..."

Bà Nhạc còn chưa nói xong liền bị Nhạc Lương Thần ngắt lời.

"Ý của mẹ là xuất thân bình thường như con chỉ có thể xứng với Giang Mỹ Cảnh? Con trai của ba mẹ không thể thăng quan tiến chức, nở mày nở mặt? Con còn học hành gì nữa chứ? Học cao cũng có tác dụng gì đâu?"

Nhạc Lương Thần mang theo tâm trạng không phục đập cửa bỏ đi.

Bà Nhạc tức giận tới mức đầu óc choáng váng.

Từ khi nào mà con trai đã trở nên ương ngạnh như thế, đều là tại con yêu tinh Diệp Nhượng Nhượng.

Ông Nhạc run rẩy chỉ ngón tay về phía Nhạc Lương Thần bỏ đi, "mày... mày... mày..." cả nửa ngày cũng không nói ra được một câu.

...

Tâm trạng Nhạc Lương Thần rối bời.

Trên đường về trường mới bình tĩnh được một chút.

Tìm Giang Mỹ Cảnh?

Trong lòng anh ta có chút giằng xé, không tình nguyện, nhưng trước mắt Giang Mỹ Cảnh dường như là nơi khiến anh ta tìm lại được cảm giác an toàn, dù sao thì hai người cũng bầu bạn cùng nhau hai mươi năm.

Anh bước tới dưới lầu ký túc xá nữ sinh.

Lặng lẽ đợi ở dưới một gốc cây.

Anh ta nhìn thấy Duy Đường.

Liếc mắt nhìn một cái sau đó liền nhìn đi chỗ khác.

Tên ăn bám sống nhờ vào gương mặt, anh xem thường.

Lệnh Hồ Lan xuống lầu liền nhìn thấy ngay hai người đàn ông đứng dưới hai gốc cây.

Tĩnh mới.

Tĩnh cũ.

Tĩnh sử giả lược của một cô gái.

Lệnh Hồ Lan liếc mắt nhìn Duy Đường sau đó đi về phía Nhạc Lương Thần.

Trên mặt Nhạc Lương Thần có vô vàn quá khứ của hai người vụt lướt qua.

Lệnh Hồ Lan bước tới vị trí có thể nghe thấy tiếng nói rồi dừng bước.

"Mẹ tôi gọi điện tới nói rằng ba anh nhập viện rồi, bảo anh có thời gian thì gọi điện về nhà!"

Những hoài niệm Nhạc Lương Thần vừa mới nhớ tới liền lập tức tan biến trong vô hình.

"Giang Mỹ Cảnh, tôi có lỗi với cô, cô muốn nói sao cũng được nhưng ba mẹ tôi đối xử với cô tốt như vậy, lương tâm của cô bị chó ăn rồi sao."

Lệnh Hồ Lan xòe tay ra, nói chuyện với đồ đàn một mồi vậy đấy.

Duy Đường bước tới dắt tay Lệnh Hồ Lan.

"Đi thôi!"

Lửa giận của Nhạc Lương Thần lập tức bùng cháy.

"Giang Mỹ Cảnh, cô nói rõ ràng xem nào."

"Nhìn điện thoại đi, ọc nho!"

Nhạc Lương Thần đỏ mặt mở điện thoại.

Đúng vậy, anh ta vẫn còn đang giận dữ với Diệp Nhượng Nhượng nên tắt điện thoại.

Là một màn kịch đau khổ vì tình mà anh ta tự biên tự diễn.

Nhưng không biết rằng...

Diệp Nhượng Nhượng đã đá anh ta ra khỏi cuộc chơi.

Nhạc Lương Thần mở điện thoại, nhìn thấy có mười mấy cuộc gọi lỡ.

Chỉ không có cuộc gọi nào là của Diệp Nhượng Nhượng.

Trái tim anh ta càng thêm lạnh giá.

Gọi điện thoại, bên trong vọng ra tiếng khóc của bà Nhạc.

"Mau tới bệnh viện số hai, ba con ngất xỉu rồi, đang kiểm tra."

Nhạc Lương Thần vội vàng bắt xe tới bệnh viện.

Trong lúc đi đường anh mới nhớ ra.

Tại sao Giang Mỹ Cảnh lại nắm tay Duy Đường?

Cảm giác lạc lõng vì bị bỏ rơi dấy lên trong lòng.

Giang Mỹ Cảnh, cô đúng là đồ nông cạn, đi yêu một tên ăn bám.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Duy Đường và Lệnh Hồ Lan dặt tay nhau vào thư viện.

Khi đi tới cửa, hai người liền đưa mắt nhìn nhau.

Lệnh Hồ Lan má ửng hồng.

Kiểm chuyện nói để giảm bớt căng thẳng.

Lệnh Hồ Lan: "Tay mình mềm mại không?"

Duy Đường: "Minh dặt tay dễ chịu không?"

Hai người đồng loạt lên tiếng.

Nói xong lại đồng loạt ngậm miệng.

Càng căng thẳng thêm, làm thế nào đây?

Nam thần lại còn có mặt ngó tào thế này nữa sao?

Lệnh Hồ Lan cho biết cô cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

"Cậu... lần đầu tiên dặt tay con gái sao?"

Duy Đường dùng ánh mắt quan tâm tới thành phần óc nhỏ nhĩ cô.

"Đương nhiên là không phải."

Hồi mẫu giáo từng dặt tay rất nhiều bạn nữ.

Khi chơi trò chơi nắm tay xoay vòng.

Duy Đường tỏ ra rất bình tĩnh.

Lệnh Hồ Lan hồ nghi: Biểu hiện của cậu cho thấy cậu là người mới.

Vào thời khắc quan trọng thì điện thoại đổ chuông.

Lệnh Hồ Lan nghe điện, là phòng giáo vụ gọi tới.

Duy Đường chỉ có thể suy đoán được sơ lược từ một số từ ngữ vụn vặt.

Lý Quân bị xét xử rồi.

Tù giam một năm.

Dưới sự chạy trốn của nhà họ Lý.

Tin rằng cùng lắm nửa năm sau, Lý Quân sẽ được thả ra.

Lệnh Hồ Lan gạt đầu ngắt điện thoại.

Cô thờ dài thườn thượt.

Thái độ của nhà trước khiến cô rất hài lòng.

Đồng ý đòi hỏi quyền lợi cho sinh viên chứ không phải đùn đẩy, cho qua.

Về điểm này nhà trường đã làm rất tốt.

Còn những việc khác là do thực lực của cô không đủ, không trách được người khác.

Chỉ có thể đợi sau này từ từ tính sổ.

Lý Quân trong cốt truyện cũng là một kẻ số khổ.

Lệnh Hồ Lan không muốn hành hạ anh ta.

Chỉ cần nam chính trong truyện Quỳnh Dao này không tới gây sự với cô nữa là được.

Cô là chị gái tốt bụng được tặng thẻ người tốt!

Chặng đường năm thứ tư của Duy Đường và Lệnh Hồ Lan trải qua rất thuận lợi.

Một là vì Diệp Nhược Nhược không xuất hiện nữa.

Ngoài ra là trong một năm qua hai người đã xây dựng được tình bạn hữu nghị cách mạng vô cùng thâm hậu.

Dùng câu nói của Phương Hiểu Hạc tức là cách hện hò yêu đương của học bá, người thường đúng là không chịu nổi.

Bạn đã từng gặp đôi tình nhân nào cùng nhau đi học, cùng nhau đi thư viện, cùng nhau học buổi tối, cuối tuần cùng đi làm thêm chưa?

Không cần biết bạn đã từng hay chưa từng gặp, dù gì thì cô ấy cũng đã gặp.

OS nội tâm của Phương Hiểu Hạc: Ngoài thi cử ra, những thời gian khác thực sự không muốn làm bạn với học bá.

Thế giới của học bá, đám đông số không hiểu.

Thế giới của đám đông số, học bá căn bản không muốn hiểu.

#Học bá: Tin tôi đi, nếu như đề thi là chơi game online cũng vẫn có thể khiến các người biết thế nào gọi là thao tác thần thánh.#

Nói tới làm thêm, Lệnh Hồ Lan vô cùng oán thán.

Đã nói là cuối tuần cùng nhau đi làm thêm

Gã nọ bắt đầu với cà phê máy lạnh.

Cô thì phải đứng bên ngoài đội nắng đội gió lạnh lẽ phát tờ roi.

MK!

Đồ lừa đảo!

Lần đầu tiên nói chuyện wechat là ai khóc lóc nói rằng đang rầu rĩ suy nghĩ xem làm thế nào để tiêu 400 tệ tới cuối lý, bây giờ sao lại ra về có tiền thích làm gì thì làm thế này?

Đúng là không khoa học.

Có một lần.

Lệnh Hồ Lan quán oán giận, Duy Đường liền bước ra khỏi tiệm cà phê.

Dáng vẻ căm că phê của anh vô cùng quý phái.

Còn cô thì bị nắng cháy tới cháy mỡ, mồ hôi mồ kê nhễ nhại.

"Có việc gì sao?"

"Ai nói rằng mình nghèo tới mức phải cạp đất khi thêm wechat của tôi?"

Duy Đường mỉm cười.

"Cậu vẫn thường gọi tôi là gì?"

"Gian... thương..."

Nói ra hai từ này, Lệnh Hồ Lan cảm thấy trong lòng vô cùng thoải mái.

"Trong thương trường dùng cách của thương trường để giải quyết, thương nhân nhất định phải khiến khách hàng hài lòng. Tôi kêu nghèo là vì muốn cậu cảm thấy 400 tệ tiêu rất xứng đáng. Thế nào? Phục vụ có hài lòng không? Có phải đã khiến cậu khác cốt ghi tâm rồi không?"

Khốn nạn!

Chị nhớ cả đời!

Gian gian gian gian thương!

Không hổ là gian thương từ nhỏ gian tới lớn.

Đội khi kết thúc năm thứ tư, Lệnh Hồ Lan đã đen đi trông thấy.

Còn Duy Đường thì vẫn rạng ngời tươi trẻ, đẹp trai miễn chê.

Hai người đứng cạnh nhau càng trở nên mất cân xứng.

Nhưng người ngoài nhìn vào thấy rằng tình cảm của hai người vẫn ngọt ngào, đầm ấm, ai nấy cũng tỏ ra: Nam thần là ông xã quốc dân.

Lệnh Hồ Lan chỉ muốn ngẩng đầu thờ dài, nếu không phải vì nhiệm vụ, bạn trai thế này chỉ muốn lập tức đóng gói gửi đi.

Có thấy bạn trai nào đòi bạn gái khoản nợ chưa trả của mười nghìn tệ chưa?

Có thấy bạn trai nào đòi ngày ngày phục vụ bữa sáng với hoa tươi chưa?

Lệnh Hồ Lan chỉ muốn mau chóng hoàn thành nhiệm vụ rồi xa gã nọ thôi.

Tuy nhiên...

Tới gần tốt nghiệp, Lệnh Hồ Lan vẫn bị một em khóa dưới tặng cho mười nghìn điểm bạo kích.

Này này, chân tướng không phải như vậy đâu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Đó là một bài viết về quan điểm tình yêu học đường.

Một em sinh viên lưu loát viết bài mấy nghìn chữ, trình bày và minh chứng toàn diện tại sao Giang Mỹ Cảnh và Duy Đường lại có thể trở thành một đôi.

Ví dụ như Duy Đường tặng hoa tươi và bữa sáng cho Giang Mỹ Cảnh.

Vì là Duy Đường nên Giang Mỹ Cảnh nho nhã giống một công chúa.

Ví dụ như hai người sau khi hẹn hò vẫn cùng nhau tiến bộ, còn rất nhiều cặp đôi khác thì cùng nhau thụt lùi.

Lại ví dụ như...

Vân vân và vân vân.

Liệt kê ra mấy chục lí do.

Tổng kết lại một câu chính là vì Duy Đường nên Giang Mỹ Cảnh trở thành một hạt ngọc trai đen.

Vì thế...

Tình yêu của Duy Đường vô cùng lợi hại.

Bài viết này lập tức trở nên nổi tiếng.

Lướt like và lướt share nhiều tới đáng ngạc nhiên.

Nhờ tiếng Duy Đường, Giang Mỹ Cảnh tới khi gần tốt nghiệp rồi lại một lần nữa được lên trang nhất.

Tuy nhiên...

Lệnh Hồ Lan chỉ muốn nói một câu.

Em gái, sao em không nhìn vào sự thật mà nói chứ.

Em chỉ nhìn thấy cậu ta mua cho tôi bữa sáng một lần mà không nhìn thấy tôi dậy sớm phục vụ xong cậu ta rồi mới tiện thể mua bữa sáng cho mình.

Thư viện là tôi muốn đi.

Con đường học bá là do tôi tự lựa chọn.

Làm thêm?

Hơ hơ, người ta ngồi đó còn tôi phải đứng.

Căn bản không giống như những gì em viết.

Sự cực nhọc của tôi đối lại quan điểm tình yêu cao cả của anh ta.

Tức quá đi!

Em gái, em muốn tôi tức chết để thừa kế vé xe bus của tôi phải không?

...

Trong lễ tốt nghiệp, Duy Đường thay thế Nhạc Lương Thần trở thành đại diện sinh viên tốt nghiệp.

Bệnh tình của ông Nhạc lúc tốt lúc xấu, Nhạc Lương Thần bốn ba giữa phòng bệnh và trường học, thành tích học tập tụt dốc mạnh.

Kèm thêm việc của Diệp Nhượng Nhượng, tiếng tăm của anh ta cũng giảm xuống không phanh, chỉ thiếu viết hai chữ "đần độn" trên đầu.

Điều này khiến anh ta vô cùng ức chế, trường học cũng thích tới thì tới.

Học bá và độn sở thực ra là nhìn xem người đó đang yêu ai.

Vì thế...

Bài viết về quan điểm tình yêu kia mới có ý nghĩa lớn lao tới vậy.

Một điển hình tiêu cực.

Một diễn hình tích cực.

Đây chính là bằng chứng sống.

...

Sao với họ, nghề nghiệp lý tưởng của Diệp Nhược Nhược là thừa kế gia sản.

Phần lớn sinh viên tốt nghiệp đang bốn ba trên con đường xin việc.

Lệnh Hồ Lan nhò vào hồ sơ sinh viên tốt nghiệp loại xuất sắc đã vào làm cho một công ty thiết kế quảng cáo nổi tiếng, trở thành một tên culi quảng cáo vinh quang.

Diệp Nhược Nhược lúc này đã bước vào doanh nghiệp gia đình, là giám đốc phòng thiết kế, trong tay có mấy dự án rất thu hút sự chú ý, có chút tiếng tăm trong nghề.

Quả nhiên là nữ chính đại nhân, đi tới đâu cũng phát sáng bling bling...

"Vật hi sinh" muốn hạ được nữ chính, thực sự khó khăn.

Lệnh Hồ Lan bắt đầu hóa thân thành con ong chăm chỉ, ra sức nêu ra đề án, giảng hồ gọi là "cuồng nhân đề án".

Khi nhận được lương tháng đầu tiên, cảm giác vui mừng, mãn nguyện không gì có thể hình dung.

Cô vui mừng liền gửi lời cảm ơn tới hệ thống đã cứu mạng.

Hệ thống lâu ngày không xuất hiện lập tức hiện ra.

Lệnh Hồ Lan đưa mắt liếc nhìn.

Hai chữ quay thường ở giữa vẫn vô cùng bất mắt.

Có điều...

Cô vẫn là kẻ viêm màng túi chỉ có thể quay thường một lần.

Cảm giác đó giống như biết rõ số trúng thưởng nhưng không có nỗi hai tệ mua vé số.

Thật là bức bối mà!

Lệnh Hồ Lan hậm hực gờ tay tắt hệ thống.

Trước khi tắt lại liếc nhìn góc trên bên trái.

Chỉ cảm thấy hoa mắt.

Ồi trời ơi!

Kìa là cái gì.

Cô lập tức mở lại hệ thống.

Nhìn kĩ điểm ở góc trên bên trái.

17820

Có chẵn có lẻ.

Đội đã!

Cô có nhiều điểm thế này từ bao giờ?

Cô nghĩ hồi lâu vẫn không hiểu.

Nhấn vào dấu hỏi chấm tìm kiếm một lúc.

Cuối cùng cô cũng hiểu ra.

Thì ra ký chủ ở thế giới hiện tại tự mình nỗ lực kiếm tiền sẽ tự động chuyển thành điểm.

Hơn mười nghìn điểm này là tổng tiền cô làm thêm năm thứ tư cộng với tiền lương tháng vừa rồi mới lĩnh.

Biết được tình hình là vậy.

Lệnh Hồ Lan ngay lập tức vui mừng giống như bắt gặp ánh sáng sau đêm đen tối.

Thật bất ngờ!

Thật kích động!

Không ngờ lại có loại thao tác này?

Càng có thể kiếm được nhiều tiền, càng có thể quay thường nhiều lần.

Điều này chẳng phải là khuyến khích cô liều mạng hơn nữa sao.

Nói chứ, đúng là một hệ thống thấy tiền là sáng mắt.

#Hệ thống mạ vàng bên ngoài: Tôi chính là một hệ thống như vậy đấy, làm gì được nhau! Không yên tiền tâm hồn không toàn vẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Lệnh Hồ Lan liền hào hứng giơ tay nhấn quay thường.

Nhưng nghĩ tới trải nghiệm bị hệ thống gài hàng không mấy vui vẻ trước đây...

Tốt nhất hãy rửa tay trước cho đôi vận thì hơn.

Cô mau chóng chạy vào nhà vệ sinh, dùng nước rửa tay rửa sạch sẽ ba lần.

Cuối cùng vẫn không yên tâm, lại đi tắm thật thơm tho sạch sẽ.

Mặc bộ đồ khi phỏng vấn xin việc thành công lên người.

Ngồi ngay ngắn mở hệ thống.

Nhắm mắt cầu nguyện một lượt.

Tay vừa mới chỉ lên hai chữ quay thường, nghiêng răng, nhấn xuống.

Ồi vãi!

Còn căng thẳng hơn cả kết hôn!

#Hệ thống: Chưa từng kết hôn không có quyền lên tiếng.

Lệnh Hồ Lan: Chó F A vạn năm không có quyền lên tiếng, OK?

Hệ thống:...

Kim nhanh chóng xoay chuyển.

Chỉ qua [Kỹ năng], [Vật phẩm], [Thuộc tính], [Cửa tiệm].

Những khu vực kim lướt qua đèn sẽ bật sáng.

Xoay xong mấy vòng kim mới từ từ dừng lại.

Lệnh Hồ Lan căng thẳng cầu nguyện: Ngoài điểm ra cái gì cũng được, bất cứ thứ gì không phải điểm đều được cả.

Kim chỉ qua khu vực [Kỹ năng], từ từ nhảy vào khu vực [Vật phẩm].

Lệnh Hồ Lan giật thót tim.

Tuyệt đối đừng làm một lần mười nghìn điểm đổi một nghìn điểm nữa đấy nhé!

Trái tim bé nhỏ của chị sẽ không thể chịu đựng nổi đâu.

Hệ thống vẫn dùng hào quang vàng lấp lánh in đậm nâng một vật phẩm ra.

[Chúc mừng ký chủ nhận được xúc xắc may rủi]

Không... phải... điểm..

Lệnh Hồ Lan thờ phào một hơi, gần như vui mừng phát khóc.

Ông trời có mắt!

Cuối cùng cũng thưởng cho cô một vật phẩm thật sự.

[Ghi chú: Xúc xắc may rủi là vật phẩm sử dụng một lần, sau khi dùng sẽ thay đổi vận khí của người dùng trong 24 giờ]

Cũng tức là hôm nay cô may mắn hay xui xẻo đều sẽ do viên xúc xắc này quyết định?

Nghe có vẻ rất là cao cấp, đáng nể nang.

Mặc dù muốn sử dụng ngay lập tức nhưng ngẫm tới thể chất xui xẻo của mình...

Lệnh Hồ Lan liền ngoan ngoãn cất vật phẩm vào ô vật phẩm.

Lòng mị tê tái lắm nhưng mị không nói ra đâu...

Nhìn viên xúc xắc phát sáng lấp lánh trong ô vật phẩm, trong lòng Lệnh Hồ Lan trào dâng cảm giác thành tựu.

Quả nhiên, ở bất cứ nơi nào, kiếm tiền vẫn là đạo lý muôn thuở.

Có tiền là có thể đứng thẳng lưng.

Lệnh Hồ Lan có được nhận thức như vậy liền hóa thân thành Lan Mê Tiền.

Càng hùng hục lao mình vào sự nghiệp, nhanh chóng hỗ trợ lãnh đạo hoàn tất mấy dự án, nhận được quyền lợi để đạt kế hoạch độc lập.

Trong cốt truyện, không bao lâu sau, Diệp Thị sẽ cho ra mắt sản phẩm mới.

Diệp Nhược Nhược toàn quyền phụ trách thiết kế marketing cho sản phẩm mới.

Kế hoạch ra mắt sản phẩm mới tương đối hoàn hảo, nhanh chóng chiếm lĩnh thị trường.

Diệp Nhược Nhược từ đó cũng thu hút được sự chú ý của nam chính Tuần Duyệt, tạo nền móng cho việc cô ta tiếp quản Diệp Thị.

Vì thế...

Hoạt động lần này là điểm then chốt.

Đêm đã rất khuya nhưng Lệnh Hồ Lan vẫn còn đang tăng ca.

Trưởng phòng không nhận được nữa, liền vỗ vai cô nói: "Con ong chăm chỉ, tiền là của người khác, cơ thể là của bản thân mình, mau về thôi."

Lệnh Hồ Lan ngẩng đầu lên từ đồng hồ sợ, về mặt mơ màng: "Cơ thể cũng không phải của em!"

Trưởng phòng: "... Tại sao câu này nghe cứ có cảm giác kì kì, là mình đã nghĩ nhiều quá chăng?

Duyệt Đường gõ cửa.

"Cơ thể của cô ấy là của tôi!"

"Duyệt Đường, tới đón bạn gái à, mau khuyên Mỹ Cảnh đi, người trẻ tuổi cũng nên kết hợp giữa lao động và vui chơi, trưởng phòng là tôi đây cũng rất dễ dãi, Mỹ Cảnh là hạt giống tôi đang trọng điểm bồi dưỡng, đừng để cơ thể quá tải, mau về đi, mau về đi!"

Dưới sự hối thúc của trưởng phòng, Lệnh Hồ Lan dứt khoát cùng Duyệt Đường đi về.

Hai người ăn cơm xong.

Lệnh Hồ Lan cảm thấy tâm trạng của Duyệt Đường không được tốt.

Quả nhiên...

Duyệt Đường dè dặt Lệnh Hồ Lan và góc tường, sắc mặt nghiêm nghị: "Giang Mỹ Cảnh, nói anh nghe, tại sao em lại liều mạng tới vậy, anh không nuôi nổi em sao? Em không có lòng tin vào anh hay không có lòng tin vào chính bản thân mình."

Duyệt Đường từ nhỏ đã có tiếng gian thương, bản lĩnh gài hàng người khác rất lợi hại, nuôi mười Giang Mỹ Cảnh cũng không thành vấn đề.

Nhưng...

Lệnh Hồ Lan có thể nói ra việc mình đang âm thầm lên kế hoạch giải quyết Diệp Nhược Nhược được sao?

Nói ra rồi có khi nào gã này sẽ nghĩ rằng mình vẫn còn lưu luyến Nhạc Lương Thần, có khi nào sẽ giận dữ với mình không?

Ồi vãi!

Xoắn quá à!

Tâm trạng của Lệnh Hồ Lan trở nên bức dọc.

Cô mắt kiên nhẫn căn lên môi Duyệt Đường.

"Hai chúng ta kết hôn nhé?" Lệnh Hồ Lan bắt ngờ nghĩ.

Duyệt Đường lau miệng, bình tĩnh đẩy cô ra.

"Không được, đây không phải là đãi ngộ anh xứng đáng được hưởng, hãy lập lại kế hoạch cao cấp hơn đi."

Lệnh Hồ Lan cắn môi, đều tại mình mau miệng, vốn dĩ có thể đợi để được cầu hôn.

Làm thế nào đây, muốn bóp chết tên khùng này quá!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Trong phòng họp của công ty Quốc Tế Thiên Tường.

Mấy người đều rất trầm ngâm.

"Liêu tổng, sản phẩm mới của Diệp Thị có tình nhằm vào chúng ta, thông tin này ra rằng là thật."

"Diệp Thị có dã tâm và thực lực như vậy, có điều thủ đoạn này đúng là có phần hèn hạ. Ra mắt sản phẩm mới cũng không đặc biệt nhằm vào chúng ta, hạ thấp chúng ta, đây không phải cách làm của một doanh nghiệp có đạo đức."

"Đúng vậy, phân ngạch thị trường lớn như vậy, hà tất phải chen vào một góc?"

"Mấy năm vừa qua chúng ta phát triển thị trường khá mạnh, Diệp Thị không thể ngồi yên cũng là lẽ thường tình."

"Hãy nói xe, nên làm thế nào?" Sếp tổng búng tàn thuốc, động tác nhanh chóng, trong lòng rất lo lắng.

Nhất thời bầu không khí lại trở nên im ắng.

"Có sao nói vậy, có bất cứ suy nghĩ gì cũng đều nói ra đi."

"Hay là đợi sản phẩm mới của Diệp Thị ra mắt sau đó chúng ta sẽ kiện họ xâm phạm danh dự!" Một người thử nói.

"Vô dụng thôi, tin đồn vình vảnh đi trước sự thực, tổn thất của chúng ta khi đó là quá lớn!"

"Chúng ta thử lôi kéo vài người của Diệp Thị có được không? Chỉ cần làm rõ công thức của bọn họ là chúng ta sẽ có đối sách!"

"Việc này rất khó, có điều cũng là một cách."

"Tôi đã thử rồi, những người có tiếp xúc được với nội dung nòng cốt đều ký kết bồi thường khi vi phạm hợp đồng giả là trên trời. Cách này không khả thi."

Mấy người lại tiếp tục trầm ngâm.

"Diệp Thị thật nham hiểm, mọi người làm ăn đàng hoàng không được sao? Thật gọi đặt điều gây chuyện."

"Anh không hiểu bối cảnh khởi nghiệp của Diệp Thị, hiểu rồi anh sẽ không nói ra những lời như vậy nữa."

Phòng họp nhanh chóng ngập chìm trong khói thuốc.

Trợ lý tổng giám đốc đẩy cửa bước vào không kịp chuẩn bị liền bị sặc ho không ngớt.

"Khụ khụ! Liêu tổng, khụ khụ, có tài liệu vô cùng quan trọng, anh xem thử đi."

Liêu tổng giờ tay cầm lấy, sau đó mở ra xem.

Lật tới trang thứ ba liền ngồi thẳng người dậy, sắc mặt trở nên nghiêm túc hẳn.

Mọi người lập tức bị thôi thúc tò mò.

Đồng loạt nhìn về phía Liêu tổng.

Đó là một bản kế hoạch chi tiết.

Nội dung có ưu điểm và khuyết điểm của sản phẩm mới của Diệp Thị.

Và còn có cả kế hoạch quảng bá và thời gian quảng bá chi tiết của Diệp Thị.

Điều quan trọng nhất là phương án phản kích đưa ra nhằm vào sản phẩm mới của Diệp Thị.

Hồ sơ thiết kế tương đối hoàn hảo, mỗi bước đi của Diệp Thị đều có phương án ứng phó tương ứng.

Hàng lông mày nhú chặt của Liêu tổng giãn ra, rồi lại nhú chặt

"Sao có được vậy?"

Trợ lý tổng giám đốc vội vã trả lời: "Trong email của ngài, tiêu đề khi gửi ghi là Diệp Thị Tuyệt Mật."

Mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Hồ sơ tuyệt mật này có được dễ dàng quá.

Vừa còn thảo luận, bây giờ đã nhận được rồi.

Hạnh phúc tới bất thành linh, khiến người ta thật sự bất ngờ.

"Là ai gửi tới vậy!"

Trợ lý tổng giám đốc mở xem bên trên.

"Người gửi là Hầy Gọi Tôi Là Lôi Phong!"

Mọi người: "... " Lôi Phong là cái quỷ quái gì vậy?

Liêu tổng xem xong hồ sơ, mọi người lại truyền tay nhau xem một lượt.

Trong lòng vẫn vô cùng thấp thòm: Đừng là kẻ lừa đảo đấy nhé.

Nghe nói bây giờ những kẻ lừa đảo cũng bạo dạn lắm.

Rất thích lừa gạt những người có tiền như chúng

...

Lệnh Hồ Lan hắt hơi.

Email vang lên một tiếng.

Cô mở ra xem.

"Xin chào, Lôi Phong! Tôi đã nhận được email rồi, tôi có thể gặp mặt trao đổi hoặc để lại số điện thoại không?"

Lệnh Hồ Lan nhanh chóng gửi số điện thoại qua.

Chà mấy chốc đã có người gọi điện tới.

"Xin chào! Tôi họ Liêu, hồ sơ thiết kế chúng tôi đã nhận được rồi, cho hỏi..."

Lệnh Hồ Lan ngắt lời anh ta, trả lời nhanh chóng: "Thứ nhất, là thật! Thứ hai, có thù. Thứ ba, tin hay không thì tùy."

Điện thoại đầu bên kia lặng yên hồi lâu.

Chân thành nói một tiếng cảm ơn.

Lệnh Hồ Lan cũng im lặng một lúc mới nói: "Không cần khách sáo!"

Cúp điện thoại, Lệnh Hồ Lan mới chột nhận ra.

Vừa rồi hình như mình khá ngầu!

Quả nhiên đã tiến thêm một bước trên con đường chuyên nghiệp.

Hơ hơ, khụ khụ.

#Hệ thống trộn ngược mắt: Nếu như không sắc vì chột dạ, trầm đã tưởng là thật!#

Lệnh Hồ Lan:... Ở thế giới hiện đại, trầm là cái quỷ quái gì thế?#

Bạn đang đọc truyện *Tuyên Nhanh Cưa Đỗ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Tại buổi lễ ra mắt sản phẩm mới của Diệp Thị.

Diệp Nhược Nhược rục rờ quỵên rũ.

Sản phẩm mới lần này, Diệp Thị đầu tư rất nhiều công sức, là bước thăm dò trên con đường thay đổi hình thức, cả tập đoàn đặt kỳ vọng rất lớn.

Nếu như thành công, Diệp Nhược Nhược sẽ trở thành công thần của Diệp Thị.

Diệp Nhược Nhược nhìn thấy tất cả mọi việc đều đang diễn ra đúng kế hoạch.

Giới quyền uy trong ngành.

Nhà phân phối.

Truyền thông.

Ngôi sao đại diện.

Những doanh nghiệp đồng mình đều lần lượt tiến vào.

Diệp Nhược Nhược giờ tay gọi trợ lý, khẽ hỏi: "Anh Tuấn tới chưa?"

"Vẫn chưa, nói rằng đường kẹt xe!"

Diệp Nhược Nhược gạt đầu, thăm nắm chặt tay.

Tuấn Duy!

Tuấn Duy chính là một móc nối quan trọng trong buổi lễ ra mắt sản phẩm của cô.

Trong hoàn cảnh này, cô và Tuấn Duy đứng cùng nhau liền có thể cho giới truyền thông vô số không gian sáng tạo.

Sự kết hợp của người thừa kế hai doanh nghiệp mạnh, nghĩ tới đây thôi cũng thấy rất có nhiều đề tài để viết.

Cũng may, cuối cùng Tuấn Duy cũng đã tới.

Diệp Nhược Nhược hào hứng bước tới đón.

Vì thế...

Khi Lệnh Hồ Lan vừa bước vào hội trường liền nhìn thấy cảnh nam chính và nữ chính cùng nhau chụp hình lưu niệm.

Lợi hại lắm, cốt truyện.

Quả nhiên nam chính và nữ chính là cặp CP được công nhận, trải qua muôn vàn khó khăn gian khổ cuối cùng với đến được với nhau.

Xin quý gối trước cốt truyện hùng mạnh!

Lệnh Hồ Lan trong lòng có chút hoảng sợ.

Cô đứng ở góc rẽ, nhìn thấy xung quanh không có ai liền gọi hệ thống.

Hôm qua đã phát lương.

Lại có thể quay thưởng một lần.

Vốn dĩ muốn đợi tới một ngày tốt lành rồi quay.

Nhưng hôm nay Diệp Nhược Nhược tuyên bố ra mắt sản phẩm mới chứng tỏ hôm nay là một ngày tốt đẹp.

Vậy thì chọn ngày không bằng gặp ngày, mượn hào quang của nữ chính, hôm nay sẽ quay thưởng.

Cô nhắm mắt lại, thờ phào một hơi.

"Ra đi nào! Hệ thống!"

Một màn hình lớn xuất hiện trước mặt.

Lệnh Hồ Lan giờ tay nhấn lên chữ quay thưởng.

Bất ngờ, người cô bị ai đó đụng vào, loạng choạng mấy bước.

Trượt tay chạm vào xúc xắc may rủi ở ô vật phẩm.

Cô nghe thấy tiếng xúc xắc rơi xuống đất giòn tan.

Tròn mắt nhìn xúc xắc lăn mấy vòng trên mặt đất, cuối cùng cũng dừng lại.

Bên trên viết rõ bốn chữ: Vô cùng xui xẻo.

Xui xẻo?

Vô cùng?

Ồi vãi!

Đừng biến thái như vậy chứ?

Lệnh Hồ Lan cảm thấy muốn phát điên.

Đặc biệt là hệ thống xuất hiện một dòng chữ màu vàng lấp lánh:

[Chúc mừng ký chủ mở hình thức vô cùng xui xẻo, hình thức này sắp sửa phát huy tác dụng, mất tác dụng sau hai mươi tư giờ, chúc ký chủ chơi vui vẻ!]

Chơi! Vui! Vẻ!

Lệnh Hồ Lan...

Cảm nhận được nhạo báng đầy ác ý tới từ hệ thống.

Muốn đập nát hệ thống này quá!

#Ánh mắt miệt thị của hệ thống: Người có thể đập nát hệ thống vẫn chưa xuất hiện.

Lệnh Hồ Lan: Tôm Tích, mau biến đi. Đừng thêm đất diễn cho mình nữa!"

Tất cả những điều này diễn ra chỉ trong tích tắc.

Nhưng đã quyết định vận khí của Lệnh Hồ Lan ngày hôm nay.

Cô phần nộ trừng mắt nhìn người đụng vào mình.

Diệp Nhược Nhược!

Mẹ kiếp!

Vừa rồi đầu óc cô đã bị nữ chính ăn mất rồi, tại sao lại muốn mượn hào quang của nữ chính chứ.

Ngày tốt lành của nữ chính rõ ràng là ngày gỗ của cô.

Diệp Nhược Nhược nhìn thấy cô cũng rất kinh ngạc, có điều ngay lập tức cô ta liền bật cười.

"Sao cô cũng tới đây?"

Giọng nói vẫn lạnh lùng kiêu nữ hoàng!

"Tôi để phá hoại! Nếu không tới chúc mừng cô chắc?"

Lệnh Hồ Lan không hề khách sao, dù sao thì đã lật mặt từ lâu rồi, bây giờ không cần phải giả vờ bạn cũ trùng phùng nữa.

"Lời nói ra sẽ phải chịu trách nhiệm đấy nhé!" Diệp Nhược Nhược lấy điện thoại gọi điện cho báo vệ.

Không cần biết Giang Mỹ Cảnh nói thật hay đùa, cô cứ xử lý như thể cô ta nói thật.

Đang buồn vì không có cơ hội trừng trị cô ta, lý do tự đưa tới trước mặt, tại sao không dùng chứ.

Lệnh Hồ Lan nhìn dáng vẻ của Diệp Nhược Nhược liền phần nộ thầm chửi một tiếng.

Lợi hại đẩy nữ chính đại nhân, cô làm vậy là muốn lên trời phải không?

Trong lúc nói chuyện, chiếc đèn chùm trên đỉnh đầu Lệnh Hồ Lan lắc lư mấy cái, bất ngờ rơi xuống.

Lệnh Hồ Lan vẫn luôn trong trạng thái phòng bị không hề do dự bỏ nhào về phía Diệp Nhược Nhược.

Nữ chính đại nhân, trông cậy cô cứu mạng đấy!

Dù sao thì trời lớn đất lớn, nữ chính vẫn là lớn nhất.

#Bàn về cái ngày tôi và nữ chính ở bên nhau, đúng là phê!#

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đỏ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Phòng bảo vệ.

Điện thoại vang lên.

Một bảo vệ nhắc điện thoại lên nghe.

"Alo?"

Trong điện thoại vang ra một tiếng kêu rên, tiếp theo đó là tiếng đánh lộn, tiếng kêu thảm thiết của nữ giới và tiếng đồ vật vỡ nổ.

Bảo vệ giật mình thót tim.

Án mạng?

Hôm nay là ngày trọng đại Diệp Thị công bố sản phẩm mới, tuyệt đối không thể để xảy ra sự cố!

"Alo? Alo? Cô đang ở đâu? Xảy ra chuyện gì vậy? Hãy mau trả lời! Hãy mau trả lời!"

Anh ta vừa nói vừa giơ tay ra hiệu: Có sự cố.

Mấy người lập tức trở nên căng thẳng, liên hệ bảo vệ hiện trường đi kiểm tra hội trường và hành động.

Một lát sau, điện thoại cuối cùng cũng đã có người nói.

Là một giọng nữ.

"Khụ khụ, chúng tôi không sao cả, đang ở đầu cầu thang bên phải phòng khách, cô Diệp không được khỏe, các anh tới nhanh nhé!"

...

Vóc dáng nhỏ bé của Lệnh Hồ Lan, nói nhẹ không nhẹ, nói nặng không nặng.

Hơn bốn mươi cân thịt đè lên người Diệp Nhược Nhược cũng khiến cô ta ăn đủ.

Diệp Nhược Nhược gáy đập xuống thảm, đầu óc vô cùng choáng váng.

Giang Mỹ Cảnh, cô muốn chết phải không, dám nhào vào tôi?

Lệnh Hồ Lan chỉ cảm thấy mình ngã nhào xuống một đồng mềm mại.

Ồi vãi!

Mềm quá!

Muốn đặt tay vào quá.

Tay cô nhanh hơn bộ não!

Khi ngón tay thật sự kẹp vào ngực của Diệp Nhược Nhược, bản thân cô cũng ngây người.

Ấm ấm áp áp, mềm mại mịn màng.

Nam chính đúng là số hưởng.

Có điều chỉ trong tích tắc.

Cô lập tức bùng tỉnh.

Việc gì thế này?

Cô đã bị hạ gục bởi cặp bông đào của nữ chính?

A a a a.....

Xấu hổ quá đi mất.

Diệp Nhược Nhược cũng ngớ người.

Cô ta đã bị một cô gái sàm sỡ.

Mặt cô ta lập tức đỏ bừng, ánh mắt càng trở nên sắc lạnh.

Những kẻ sàm sỡ cô ta đều đã chết hết rồi.

Lệnh Hồ Lan vội vã bò dậy.

Nhặt điện thoại nói rõ tình hình với bảo vệ.

Diệp Nhược Nhược gắng gượng bò dậy.

Đau đầu.

Đau eo.

Đau lưng.

Đau chân.

Một dải dây trên bộ lễ phục khoét ngực của cô rút xuống khỏi vai.

Lối đi vọng tới tiếng bước chân.

Đám đông bảo vệ vội vàng tới hiện trường xảy ra sự cố.

Đèn chùm rơi vỡ trên mặt đất.

Diệp Nhược Nhược sắc mặt lạnh lùng.

Bên cạnh là một nữ sinh, thần sắc lúng túng.

Lệnh Hồ Lan lần đầu tiên sàm sỡ người khác cho biết: Tôi nói là tôi không cố ý, mọi người có tin không?

#Hệ thống sờ trường bồi thêm đao: Hơ hơ! Tin cô tức là tôi mắc lừa!#

Diệp Nhược Nhược chỉ vào Lệnh Hồ Lan tức giận quát: "Bắt lấy cô ta, là cô ta giờ trò, cô ta muốn hại tôi!"

Lệnh Hồ Lan... Mặc dù cô nói cũng gần như đúng hết, nhưng cũng là cô ra tay trước đụng vào người tôi, tội này chị đây không gánh đâu.

"Hiện giờ là xã hội tuân thủ pháp luật, lời nói ra phải chịu trách nhiệm, cô Diệp, buổi lễ công bố sản phẩm mà các người tổ chức, không kiểm tra kĩ càng trang thiết bị, đèn chùm rơi xuống, là tôi dùng lưng mình để bảo vệ cô, hãy thử nghĩ xem nếu cô đứng ở đó sẽ có hậu quả ra sao? Lẽ nào cô không nên ký chi phiếu, cảm tạ ơn cứu mạng của tôi hay sao?"

"Hơ hơ, tôi đã từng gặp người mặt dày nhưng chưa từng gặp ai mặt dày như cô, cô có ý đồ gì tôi biết rất rõ. Đùng giờ trò lẻo mép trước mặt tôi, bắt lấy cô tay, cứ nhốt lại trước!"

Chân Diệp Nhược Nhược rất đau, rất hận.

Cứu tôi?

Tôi có khùng mới tin co.

Đám đông bảo vệ đưa mắt nhìn nhau, mặc dù cô Diệp đây là chủ nhưng họ thực sự không có quyền bắt người, đặc biệt là trong trường hợp này.

"Cô Diệp, việc quan trọng ngày hôm nay là công bố sản phẩm, nếu như đúng là cô đây giờ trò, chúng tôi sẽ báo án, cô cứ yên tâm."

Đội trưởng đội bảo vệ vừa dứt lời liền nghe thấy lời Lệnh Hồ Lan nói, cảm giác biết thế nghe theo lời cô Diệp giao phó.

"Tôi muốn hãm cô, cô cũng biết sao?"

Lời nói của Lệnh Hồ Lan vô cùng giật gân.

Diệp Nhược Nhược nghĩ tới cảnh bị sàm sỡ ban nãy, mặt đỏ gay, cổ nhện đau, vùng tay định tát.

"Đồ không biết xấu hổ."

Lệnh Hồ Lan túm lấy tay cô ta, ấn cô ta vào tường, ngón tay nâng cằm cô ta lên.

"Biết xấu hổ mà làm gì? Có cô là đủ rồi!"

Tím Lệnh Hồ Lan đập thình thịch rất gấp gáp.

Rất có cảm giác tổng tài bá đạo tấn công phải không?

Phải không?

Phải không?

Lần đầu tên trêu ghẹo nữ chính, căng thẳng quá...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Diệp Nhược Nhược đẩy Lệnh Hồ Lan ra.

"Cô đúng là tâm thần, tôi tuyệt đối sẽ không tha cho cô đâu!"

Lệnh Hồ Lan xòe ngửa tay ra.

"Thật trùng hợp, tôi cũng nghĩ vậy!"

Đội trưởng đội bảo vệ mau chóng xen vào giữa hai người, bảo vệ Diệp Nhược Nhược ở phía sau.

"Cô gái, mời cô về phòng bảo vệ với chúng tôi nói rõ toàn bộ sự việc!"

"Không đi!" Lệnh Hồ Lan quả quyết từ chối.

"Nếu vậy thôi chỉ có thể báo cảnh sát thôi!"

"Mau báo cảnh sát đi, tôi gọi điện giúp anh!"

Lệnh Hồ Lan nửa đùa nửa thật.

Đội trưởng đội bảo vệ lập tức không biết nói sao.

Cô gái này lẽ nào là cố tình làm lớn sự việc, tới đây để gây sự?

Diệp Nhược Nhược mau chóng nghĩ tới điều ngày.

Khi sắp đi lướt qua Lệnh Hồ Lan liền lạnh lùng nói: "Giang Mỹ Cảnh, cô hãy đợi đấy!"

Diệp Nhược Nhược chen ra khỏi đám đông đi vào trong thang máy, cô cần nhanh chóng thay một bộ lễ phục mới.

Lệnh Hồ Lan vội vàng bám theo sau Diệp Nhược Nhược.

Không được để lá bùa hộ mệnh này chạy mất.

Đội trưởng đội bảo vệ liền ngăn Lệnh Hồ Lan lại.

"Cô Giang, mời cô đi ra, chỗ chúng tôi không hoan nghênh cô!"

"Anh... chắc chắn chứ?"

Đội trưởng đội bảo vệ do dự trong giây lát nhưng sau đó vẫn kiên quyết nói: "Mời cô ra ngoài!"

"Được thôi!"

Lệnh Hồ Lan dứt khoát lấy ra một tấm danh thiếp.

Bên trên có ghi:

Văn Hóa Giang Hà.

Giám Đốc Sáng Tạo.

Giang Mỹ Cảnh.

Đội trưởng đội bảo vệ nhìn rõ danh thiếp liền cảm thấy hoa mắt, cô gái này chắc chắn là có tình.

Anh nghiêm mặt nói: "Vừa rồi là hiểu nhầm, xin lỗi, xin mời giám đốc Giang!"

Lệnh Hồ Lan cất danh thiếp đi, bước lên trước mấy bước rồi dừng lại.

"Tôi biết anh là người tốt, rất chính nghĩa. Có điều trên đời sự giả tạo có rất nhiều, ví dụ như cô Diệp vừa rồi, nếu như tôi nói rằng cô ta cướp bạn trai thanh mai trúc mã của tôi, anh có thấy rằng tôi làm vậy là quá đáng không?"

Thế người tốt, chị đây cũng biết phát nhé!

Đội trưởng đội bảo vệ tốt bụng sắc mặt lập tức nghiêm nghị.

"Vừa rồi là tôi thất lễ, mời giám đốc Giang."

Lệnh Hồ Lan khẽ mỉm cười, bước về phía Diệp Nhược Nhược.

Cạm bẫy nhiều vô số, chắc chắn sẽ có một hố bẫy được anh.

Ví dụ như đứng trước chữ Giám Đốc Sáng Tạo còn có hai chữ trợ lý. Tôi có thể để anh nhìn thấy sao?

Không được!

Có bảo vệ rầu rĩ hỏi: "Sếp, cứ để cô ta đi như vậy sao?"

"Nếu không thì phải làm sao, cậu giữ cô ta lại?"

Đội trưởng đội bảo vệ mặt đen như đất nồi.

Văn Hóa Giang Hà cũng là khách hàng lớn của họ, hôm nay cũng họp tại đây, anh ta có thể đuổi giám đốc của người ta ra được không?

Không thể!

Vì thế...

Đám nhãi các chú vẫn chưa thông thạo nghiệp vụ, hôm nay ai họp cũng không biết, vậy thì còn làm bảo vệ cái nổi gì chứ?

Diệp Nhược Nhược chân trước vừa bước vào thang máy, phía sau liền có một người chen vào cùng.

Diệp Nhược Nhược nhìn thấy Lệnh Hồ Lan đang thờ dốc, mặt lạnh như tiền: Âm hồn bất tán.

"Hi!" Nữ chính đại nhân, chào cô!

Hai người giữ im lặng, thực sự không có gì để nói.

Thang máy sắp tới tầng 18.

Lệnh Hồ Lan nắm chặt lấy lan can bên cạnh, trong lòng đếm nhẩm:

9

8

...

2

1

Tôi tầng 18 rồi.

Thang máy dừng lại.

Diệp Nhược Nhược kiên nhẫn đợi mở cửa.

Cửa rung lên hai lần nhưng không hề mở ra.

Diệp Nhược Nhược có chút lo lắng, khẽ giậm chân.

Thang máy bất ngờ rơi xuống.

"A!!!"

Diệp Nhược Nhược kêu chói màng nhĩ.

Lệnh Hồ Lan cảm thấy hết đồ nổi.

Ồi vãi!

Biết ngay là thang máy sẽ rơi xuống mà.

Thế nào mới gọi là xui xẻo?

Chẳng qua chính là ở nhà không có mạng.

Ra đường bị kẹt xe.

Cạm bẫy!

Tất cả đều chỉ là cạm bẫy.

Hai mắt chị đây đã nhìn thấu tất cả từ lâu rồi.

Có điều...

Mặc dù sớm đã có chuẩn bị nhưng tố chất tâm lý cũng không thể muốn có là có ngay được!

Cô cũng sợ hãi kêu lên thất thanh.

Tiếng hét của hai cô gái đâm xuyên qua màng nhĩ của nhau.

Không biết tới tầng mấy, thang máy bất ngờ dừng lại, dừng hẳn.

Tiếp theo đó, đèn tối sầm.

"Đều tại cô cả! Hôm nay tôi phải xui xẻo tới nhường nào mới gặp phải đồ sao quá tệ là cô!" Diệp Nhược Nhược tức tới phát điên.

Lệnh Hồ Lan không biết phải đối đáp ra sao.

Xin lỗi, cô có dám nói rằng cô giậm chân không phải là đang gửi tín hiệu cho cốt truyện không?

"Cô vui vẻ là được!"

Cô bình tĩnh mở điện thoại chiếu sáng, nhấn chuông cảnh báo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đỏ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Chuông báo động vang lên một lát, bộ đàm vọng ra tiếng nói: "Alo, alo? Mời vào, mời vào!"

Bộ đàm kết nối.

Lệnh Hồ Lan cuối cùng cũng yên tâm.

Cô cũng không biết hình thức vô cùng xui xẻo này có thể gây chết người hay không.

Nhờ may bị hệ thống chơi một vỏ mắt mạng..

Vậy thì thật oan uổng.

"Hai chúng tôi bị kẹt trong thang máy."

Lệnh Hồ Lan cố gắng kiên nhẫn để trao đổi tình hình với đối phương, cố gắng nói rõ mọi vấn đề.

Bất ngờ một luồng lực lớn đẩy cô ra, cô loạng choạng, vai va vào lan can của thang máy, rất đau.

Diệp Nhược Nhược giật lấy bộ đàm, quát lên: "Mau lên! Tôi còn phải tham gia lễ ra mắt, lỡ thời gian các người có bồi thường được không, mau lên!"

Lệnh Hồ Lan xoa vai đứng dậy.

Lợi hại lắm nữ chính đại nhân.

Cô làm vậy là muốn lên trời sánh vai với mặt trời đấy à?

Diệp Nhược Nhược xả giận xong liền lấy lại một chút lý trí: Tự giải cứu!

Cô ta xoa vào cửa thang máy, tìm thấy khe cửa, ra sức kéo ra.

Thấy Lệnh Hồ Lan vẫn không hề nhúc nhích liền quay đầu lại gầm lên: "Cô còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau tới kéo cửa..."

Kéo... cửa...

Lệnh Hồ Lan mặt đen như đất nòi.

Đây thực sự là nữ chính sao?

Không phải kẻ khủng do đám hề cử tới đấy chứ?

"Muốn kéo thì cô tự kéo, tôi không..."

Cô còn chưa dứt lời, thang máy lại keng một tiếng, bắt đầu chạy lên trên.

Tốc độ rất nhanh, khiến tim Lệnh Hồ Lan đập chậm nửa nhịp.

Diệp Nhược Nhược sợ hãi ngồi sụp xuống đất...

...

Đội trưởng đội bảo vệ vừa mới về tới trước cửa phòng bảo vệ lại nhận được thông báo có người bị nhốt trong thang máy, mau đi ứng cứu.

Anh ta trong lòng giật mình, cảm giác bất an dấy lên trong lòng.

Đợi khi mở cửa thang máy ra, nhìn thấy hai cô gái đang giận dữ nhìn nhau bên trong, anh bất giác bóp trán.

Quả nhiên là hai người bọn họ.

Diệp Nhược Nhược khôi phục lại vẻ cao ngạo lạnh lùng, vừa bước ra ngoài vừa khinh miệt nói: "Đồ sao quả tạ!"

"Hơ hơ, đi đêm lẫn cũng sẽ có ngày gặp ma, nói không chừng là anh bạn trai cũ nào đó của cô nhớ cô đấy? Tom? Jerry? Hay Tony?"

Đám đông nhân viên cứu hộ: Thông tin phong phú quá...

Diệp Nhược Nhược dừng bước, nhớ tới những quá khứ đen tối đó...

"Là cô?"

Lệnh Hồ Lan thờ dài.

"Không phải tôi, có điều tôi vui, cuối cùng cũng có người thay trời hành đạo."

"Giang Mỹ Cảnh, cô có gì mà dám giờ trò với tôi?"

"Tôi có chính nghĩa, tôi là hóa thân của chính nghĩa, đại diện cho sức mạnh mặt trăng tiêu diệt cô, biu biu..." Lệnh Hồ Lan tỉnh bơ nói.

Biu biu~

Đội trưởng đội bảo vệ chính nghĩa mặt đen như đất nòi.

Đám đông đứng xem: Kẻ thần kinh này từ đâu tới vậy?

Diệp Nhược Nhược khòe miệng co giật.

Tâm thần.

Có lẽ cho rằng không có chung tiếng nói với Giang Mỹ Cảnh cô ta liền "nã pháo" về phía đám đông bảo vệ.

"Đền chùm vô duyên vô cớ rơi xuống, thang máy thì hỏng, các anh làm ăn kiểu gì vậy? Trình độ này mở khách sạn làm gì hả?"

Người phụ trách khách sạn ra sức xin lỗi: "Là lỗi của chúng tôi, chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm, thành thật xin lỗi."

"Có giờ thì đòi khách sạn đi, nếu người ta biết cô là người thế nào, tôi đập khách sạn đi cũng không qua lại với cô!"

Lệnh Hồ Lan không ngại gây rối thêm, đứng bên cạnh lạnh lùng nói.

Người phụ trách khách sạn: Cô ơi, cô đang giải vây cho chúng tôi đó sao? Tôi cảm ơn cô nhé! T.T

Diệp Nhược Nhược tức sắp phát điên.

"Giang Mỹ Cảnh, liên quan gì tới cô chứ?"

Thấy chiến hòa lại nổ ra, đám đông vội vàng mời hai người vào hai phòng khác nhau.

Lệnh Hồ Lan thay bộ đồ khác.

Một nhân viên phục vụ đợi sẵn ngoài cửa, hướng dẫn Lệnh Hồ Lan đi bằng một chiếc thang máy khác.

"Cô Giang, xin hãy yên tâm, thang máy này là thang máy VIP của chúng tôi, việc ngày hôm nay chúng tôi thành thật xin lỗi."

"Cảm ơn!" Thực ra, tôi cũng rất xin lỗi.

Quả nhiên là VIP, dọc đường bình an vô sự.

Đợi khi ra khỏi thang máy.

Lệnh Hồ Lan không hề bất ngờ khi lại gặp phải Diệp Nhược Nhược.

Diệp Nhược Nhược đã thay một bộ đồ mới.

Cô ta lạnh lùng nhìn Lệnh Hồ Lan, khi ánh mắt liếc nhìn xuống chân Lệnh Hồ Lan, bước chân hơi chững lại, dường như định nói gì nhưng cuối cùng lại không nói gì cả, dẫn theo trợ lý vội vàng bỏ đi.

Lệnh Hồ Lan trong lòng rầu rĩ, phản ứng của Diệp Nhược Nhược đúng là kì lạ.

Nhân viên phục vụ lại một lần nữa xin lỗi, cánh cửa thang máy từ từ đóng lại.

Khi ánh mắt cô nhìn xuống dưới, cô liền giật mình kêu thét lên.

"Cô Giang, cẩn thận!"

Cô vội vàng nhấn nút mở cửa thang máy.

Nhưng thang máy vẫn từ từ di chuyển lên trên.

Đây là thang máy riêng, sẽ không dừng lại ở mỗi tầng.

Nhân viên phục vụ ôm ngực, trán vã mồ hôi: Có khi nào sẽ xảy ra án mạng không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đổ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Lệnh Hồ Lan cảm thấy không ổn.

Tốt nhất hãy mau chóng rời khỏi đây, dù sao thì hôm nay sẽ là một ngày vô cùng xui xẻo.

Có điều...

Khi cô vừa bước được mấy bước liền biết chỗ nào không ổn.

Đuôi váy của cô bị kẹt trong thang máy.

Và thang máy thì đang đi lên.

Ồi vãi!

Thế này là muốn lấy mạng tôi sao?

Cô cố gắng kéo đuôi váy.

Không biết có phải là vì chất lượng thang máy quá tốt, hay là chất lượng váy quá tốt mà cô kéo thế nào cũng không được.

Cô như thể đã mười tượng ra được tin tức xã hội của ngày mai.

#Cô gái hai mươi hai tuổi kẹt váy trong thang máy, bị kẹp chết!#

Đồ mặc trên người mỗi lúc một thít chặt, sắp bị thang máy kéo lên.

Lệnh Hồ Lan tuyệt vọng.

Đứng lúc ngàn cân treo sợi tóc, một bóng người xông tới, bỏ nhào dè Lệnh Hồ Lan xuống.

"Xoạt" một tiếng, váy rách ra, cứu mạng Lệnh Hồ Lan.

Lệnh Hồ Lan nhìn rõ người tới, cảm động khóc ròng.

"Hiểu Hạc!"

"Cậu khủng sao? Váy bị thang máy kẹp rồi, đầu cũng bị cửa kẹp sao?"

Lệnh Hồ Lan... Chì, miệng chị có độc, mị không muốn nói chuyện.

Phuong Hiểu Hạc dẫn Lệnh Hồ Lan về phòng thay đồ.

Dọc đường đi, Phuong Hiểu Hạc không ngừng trách mắng Lệnh Hồ Lan.

Lệnh Hồ Lan cười nhăn nhó, gật đầu cúi lưng.

Ôn cứu mạng, cậu nói gì cũng đúng.

"Sao cậu lại tới khách sạn này?" Lệnh Hồ Lan rầu rĩ hỏi.

Phuong Hiểu Hạc mặt mày hớn hờ: "Minh và sếp tổng tới tham gia lễ ra mắt sản phẩm mới của Diệp Thị, cũng may mình tới, nếu không..."

Lệnh Hồ Lan lập tức ngắt lời: "Công ty cậu là đối tác của Diệp Thị?"

"Không... phải! Có nghiệp vụ qua lại, sếp tổng được mời tới trợ uy. Mỹ Cảnh, mình cũng biết cậu và Diệp Nhược Nhược bất hòa, cậu phải tin mình, khi mình tìm việc không biết rằng công ty tui mình và nhà Diệp Nhược Nhược có nghiệp vụ hợp tác, nếu không cho dù lương có cao thế nào đi nữa mình cũng sẽ không làm!" Phuong Hiểu Hạc chớp mắt.

"Tư tưởng của mình hẹp hòi vậy sao, cậu lo lắng thế này..." Lệnh Hồ Lan không biết phải nói sao.

"Nói không chừng, dù sao cũng từng bị cửa kẹp..." Phuong Hiểu Hạc bình tĩnh đâm thêm một đao.

A a a a.....

Cậu hãy mau đi phòng vụ sếp tổng của cậu đi!

Phuong Hiểu Hạc dẫn Lệnh Hồ Lan ngang nhiên trà trộn vào hội trường của Diệp Thị.

Lệnh Hồ Lan tìm một lí do, nhanh chóng tách khỏi Phuong Hiểu Hạc.

Hôm nay cô đang rất xui xẻo, sợ ở bên cạnh Phuong Hiểu Hạc lâu, Phuong Hiểu Hạc sẽ bị nhiễm vận rủi của cô.

Vậy thì thật có lỗi với cô ấy.

Lệnh Hồ Lan dè dặt tìm một góc ngồi xuống.

Vẫn là ở chỗ có nữ chính sẽ cảm thấy an toàn hơn.

Không ngờ cô cũng có ngày phải sống dựa vào hào quang của nữ chính.

Diệp Nhược Nhược!

Cô ta nhìn thấy đuôi váy của cô kẹt vào thang máy nhưng lại cố tình không nói.

Tính mạng của người khác đối với cô ta mà nói không đáng giá một xu sao?

Khi Diệp Nhược Nhược xuất hiện vẫn rạng ngời như thường lệ.

Cô ta và Tuấn Duy kẻ vai xuất hiện dưới ánh đèn, đúng là một đôi kim đồng ngọc nữ.

Đám đông phóng viên xông tới như ong vỡ tổ, mức độ thu hút của hai người còn cao hơn cả sản phẩm mới.

Buổi lễ giới thiệu sản phẩm mới tuần tự diễn ra.

Đột nhiên một tiếng nổ lớn vang lên khiến đám đông hoảng sợ.

Có người kêu thét lên, có người ôm đầu quỵ xuống.

Diệp Nhược Nhược giật thót tim, nhìn về nơi phát ra âm thanh, đồng tử mắt thu hẹp lại.

Giang Mỹ Cảnh!

Lệnh Hồ Lan mặt ngây thuôn.

Đừng hỏi tôi, tôi cũng không biết là thứ gì, dù sao thì cũng nổ rồi.

Tôi cũng là người bị hại mà, bây giờ tim gan phèo phổi vẫn còn đang run rẩy đây này.

Người đàn ông lặng lẽ ngồi bên cạnh: Tôi chỉ muốn móc bật lửa, sao mà biết được nó sẽ nổ chứ, chiếc bật lửa nhãn hiệu nổi tiếng trăm năm này sao lại nổ chứ?

Ồi vãi!

Đúng là không khoa học.

Ánh mắt của Lệnh Hồ Lan và Diệp Nhược Nhược nảy lửa từ xa, ần chưa sát khí.

Đội trưởng đội bảo vệ vội vàng chạy tới nhìn thấy cảnh này, tinh thần như sắp suy sụp: Lại lại lại là hai cô....

Buổi ra mắt sản phẩm mới của Diệp Thị nhanh chóng kết thúc.

Lệnh Hồ Lan cuối cùng vẫn bị mời vào phòng bảo vệ.

Khi chất vấn thì mất điện.

Khi có điện thì đứt mạng.

Khi có mạng thì cúp nước.

Mọi người bị hành hạ tới tán loạn.

Ánh mắt trưởng phòng bảo vệ nhìn Lệnh Hồ Lan cũng đã thay đổi.

Bây giờ anh ta thực sự tin rằng Diệp Nhược Nhược có một câu nói nói rất đúng.

Sao quá tạ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đố Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Lệnh Hồ Lan lết cơ thể một phờ về nhà, nhìn cộng hành trong tay lại nghĩ tới những việc gặp phải trong hôm nay, khóc không ra nước mắt.

Từ phòng bảo vệ ra về trời đã rất muộn, cô lên một chiếc xe bus.

Xe chạy được tới nửa đường thì bất ngờ phanh gấp, cô bay ra khỏi xe.

Trong lúc khẩn cấp cô liền giơ tay tóm đại.

Nhẹ quá, bay bổng quá.

Ngồi trên sàn, nhìn cộng hành đã bị bóp biến dạng trong tay, mặt cô ngây ngô.

Tại sao lại không phải tóm được thất lưng của sói ca?

Mà lại là một cộng hành?

Quả nhiên không phải là đãi ngộ của nữ chính...

Bác gái kéo gối rau của mình lại, vẻ mặt khiếp sợ: "Cô gái, hành cô cứ cầm lấy đi, tôi không cần đâu."

Lệnh Hồ Lan... (?_?) Bác gái, cháu thực sự không nhòm ngó tới cộng hành của bác đâu...

#Hệ thống xuất quỷ nhập thần: Hơ hơ!#

Cô cầm cộng hành lúng túng ngồi tới điểm dừng xe bus, sau đó lùi thui xuống xe.

Khi rẽ vào khu chung cư, trời đã tối mịt.

Cô đi về nhà trên con đường quen thuộc, một chân bước hụt vào một cái hố.

A!

Ya!

Ai đào hố ở đây thế này.

Hồ không sâu, cô không ngã bị thương nhưng không trèo lên được.

Điện thoại lại hết pin.

Cuối cùng...

Vẫn là có một chú nhin thấy cọng hành lác lư trong hồ.

Trong lòng nổi máu tò mò liền liếc nhìn một cái nên mới cứu được cô ra.

"Cô gái à, cô thật xui xẻo, hồ này mới đào chiều nay xong, nói là thay đường ống dẫn nước, sao cô lại rớt xuống vậy? Không nhìn thông báo sao?" Ông chú nhìn cô bằng ánh mắt quở trách.

Lệnh Hồ Lan: "... " Tôi... thực sự rất tuyệt vọng.

Cô lẽ là cảm nhận được sự bi thương của cô nên ông chú mới tốt bụng đưa cô về nhà.

Cô mặt mày nhem nhuốc bước vào nhà, đường ống dẫn nước không còn lấy một giọt nước.

Ông bà Giang nghỉ phép năm đi du lịch.

Cô nhìn gương mặt nhem nhuốc của mình trong gương.

Vẫn chưa kịp nhìn rõ, "bụp" tối mịt.

Ánh trăng chiếu lên gương.

Ồi vãi!

Cái quỷ gì thế này?

Tự mình dọa mình.

Cô tìm được chút nữa, mò mẫm rửa mặt trong bóng tối.

Hừm!

Chỉ đây nằm trên giường, chị đây không đi đâu cả.

Xem còn xui xẻo được tới đâu nữa?

Nửa đêm khi đang ngủ mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy mình như đang lênh đênh trên biển.

Nhưng lại nghe thấy tiếng đập cửa rầm rầm.

"Động đất rồi, mau ra ngoài!"

Cửa gỗ mấy tiếng mới dừng lại.

Lệnh Hồ Lan mặc áo ngủ, ôm chăn, mau chóng chạy xuống lầu.

Mẹ ơi!

Đã hết chưa vậy!

Bãi đất trống chật cứng người chen chúc.

Động đất có cảm giác rung chuyển nhưng không gây ra bất cứ tổn thất nào cả.

Lúc rung lúc dừng, không ai dám lên lầu.

Tất cả mọi người đều đứng run rẩy bên ngoài suốt một đêm.

Khi đón chào tia nắng đầu tiên của ngày hôm sau.

Lệnh Hồ Lan biết rằng vận đen của mình đã kết thúc.

Cô cũng mặc kệ sự kinh ngạc của người khác, tự lên lầu ngủ tiếp..

Hình thứ xui xẻo quái kia, cô thực sự không muốn phải trải qua một lần nữa.

...

Không bao lâu, sản phẩm mới của Diệp Thị ra mắt thị trường.

Sau một thời gian, không ngừng có người tố rằng sau khi sử dụng sản phẩm liền xuất hiện vấn đề.

Tiếp theo đó, rất nhiều cơ quan báo đài lũ lượt đưa tin, có người trong ngành tiết lộ rằng, sản phẩm mới của Diệp Thị có chứa chất cấm.

Lúc này đám đông báo đài đều xôn xao.

Tần suất xuất hiện trên báo đài của Diệp Thị tăng mạnh, lên cả top tìm kiếm.

Khi Diệp Nhược Nhược phát hiện ra, tin tức đã tràn ngập các mặt báo.

Cô đập mạnh xuống bàn.

"Có người cố tình chơi chúng ta. Điều tra!"

Lệnh Hồ Lan đọc báo, rất hài lòng với hành động của Quốc Tế Thiên Tường.

Đúng là mạnh tay!

Đúng là trường phái hành động!

Đúng là quyết đoán!

Diệp Nhược Nhược muốn đập tắt ngọn lửa này e là sẽ phải tốn không ít công sức.

Trong cốt truyện, mặc dù cũng xuất hiện vấn đề người tiêu dùng tố cáo nhưng không tập trung như hiện giờ, Diệp Thị có thể dễ dàng giải quyết.

Gây dựng danh tiếng tốt đẹp, sau này lại cải tiến công thức, được gọi là công thức nâng cấp mới, nên càng thêm nổi tiếng.

Bây giờ có người thêm dầu vào lửa, tiết lộ tin trước, mọi việc đều đã đi chệch quỹ đạo, xem Diệp Nhược Nhược sẽ ứng phó ra sao.

Tan làm

Lệnh Hồ Lan và Duy Đường đi ăn xiên nướng lề đường.

"Em mời anh ăn cái này?" Duy Đường nhứ chặt lông mày.

"Nghèo..."

Lệnh Hồ Lan vô cùng oán giận.

Đối với đại bộ phận người dân mà nói, thời gian đúng là một con dao mổ heo.

Nhưng đối với Duy Đường mà nói, năm tháng rõ ràng là một con dao thẩm mỹ...

#Bạn trai đẹp hơn mình là trải nghiệm thế nào?#

Lệnh Hồ Lan: Tôi phụ trách kiếm tiền nuôi cả nhà, anh ấy phụ trách đẹp tươi như hoa. Có người khen bạn trai cô thật đẹp trai, chưa từng có ai khen hai người thật xứng đôi!

Nói nhiều cũng chỉ toàn là nước mắt!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

"Việc cầu hôn chuẩn bị ra sao rồi?" Duy Đường cầm xiên thịt vè mặt chê bai.

"Bạn như cò hó, không có thời gian..."

"Giang Mỹ Cảnh!" Duy Đường nghiêm túc: "Em định چرا xong rồi chạy hả?"

"Sẽ bị đánh chết... sao?"

"Em thử xem!!!"

Lệnh Hồ Lan: "..."

Nam thần, ép cưới là việc em làm mới đúng chứ? Anh tranh việc như vậy có thích hợp không vậy?

Chuông điện thoại vang lên, Lệnh Hồ Lan thờ phào một hơi.

"Alo?"

"Cô Giang Mỹ Cảnh phải không ạ?"

"Tôi đây!"

"Chào cô Giang, tôi là Tiểu Lý - trợ lý tổng giám đốc Quốc Tế Thiên Tường. Bản kế hoạch lần trước cô làm..."

"Có vấn đề sao?"

"Không có, không có, kế hoạch rất tuyệt, vì thế Liêu tổng của chúng tôi muốn mời cô gia nhập công ty chúng tôi, bởi mục tiêu của chúng ta giống nhau, ý cô thế nào?"

"Không!"

Từ chối rất thẳng thừng, Tiểu Lý không khỏi toát mồ hôi.

"Cô Giang, cô suy nghĩ thêm xem sao, không cần phải trả lời ngay lập tức đâu."

"Không cần, tạm biệt."

Mục tiêu của chị là cuộc sống lý tưởng, muốn chinh phục biển trời bao la, mục tiêu sao có thể giống các người được?

"Lương tháng một trăm nghìn tệ kèm với..." Tiểu Lý nhanh chóng nói ra những đãi ngộ hấp dẫn.

Một tháng một trăm nghìn tệ, như vậy chẳng phải tháng nào cũng sẽ có một lần quay thưởng sao?

Hấp dẫn quá!

Có điều...

"Cảm ơn, tạm biệt!"

Đừng tưởng rằng chị đây không biết các chú muốn tìm người đồ vô, chị không đi đâu.

"Sao lại từ chối chứ?"

Trong lúc Lệnh Hồ Lan nghe điện, Duy Đường đã chinh phục được các thiếu nữ xung quanh bằng chính tư thế cầm xiên thịt nướng của mình.

"Woa! Đẹp trai quá, là mẫu mình thích!"

"Đi xin số điện thoại không?"

Người bên cạnh là bạn gái anh ấy sao?"

"Không phải chứ? Sao tiêu chuẩn của nam thần lại thấp tới vậy?"

Lệnh Hồ Lan cả giận bữa tối gõ bàn hai cô gái mê trai.

"Nói gì vui vậy? Coi tôi là người chết sao?"

Hai cô gái đưa mắt nhìn nhau, woa, chua ngoa!

Hai người mau chóng bỏ chạy!

Lệnh Hồ Lan... Tôi đáng sợ vậy sao?

Muốn theo đuổi nam thần mà chỉ có chút dũng khí vậy thôi sao?

Duy Đường mặt đen như đất nồi.

"Giang Mỹ Cảnh, đừng đánh trống lảng."

"Không có, em sợ sập bẫy!"

"Em sợ anh hiểu nhầm em vẫn thích Nhạc Lương Thần sao?"

Duy Đường nói trúng trọng tâm.

"Hơ hơ, hơ hơ, đương nhiên là không phải!"

Lệnh Hồ Lan cúi đầu lặng lẽ nướng thịt, nam thần, anh nói gì cũng đúng!

"Giang Mỹ Cảnh, anh yêu em hơn hai mươi năm, em hiểu anh được bao nhiêu chứ?"

Duy Đường bỏ đi, để lại một chiếc usb trên bàn.

Lệnh Hồ Lan một mình ăn nốt hai xiên thịt còn lại.

Cắm usb về nhà cắm vào máy tính.

Trong đó là clip và ảnh của Duy Đường từ nhỏ tới lớn.

Điều này có phải là anh sẽ chia sẻ với em toàn bộ quá khứ của anh không?

Lệnh Hồ Lan kiên nhẫn xem hết toàn bộ quá khứ của Duy Đường.

Quả nhiên là yêu nghiệt đẹp từ nhỏ tới lớn.

Cuối cùng có hai tệp file khiến Lệnh Hồ Lan tinh thần chấn động.

Một cái là phương án cầu hôn chi tiết.

Cái còn lại là hồ sơ đen của Diệp Thị.

Biết ngay là đồ của nam thần không dễ dàng lấy được, thì ra là đang đợi ở đây...

Lệnh Hồ Lan mở file cầu hôn ra, xem xong cảm thấy toàn thân như thể không còn chút sức lực nào nữa.

Yêu cầu cầu hôn khiến người ta điên tiết như vậy, cũng chỉ có anh ta mới nghĩ ra được.

Không kết hôn nữa, cứ để Giang Mỹ Cảnh độc thân tới già đi!

A a a!

Kéo tới cuối cùng, thì nhìn thấy một hàng chữ lớn.

"Bên trên chỉ là nói linh tinh, điều em cần làm là hết lòng yêu anh!"

Nam thần có chút đáng yêu!

Lệnh Hồ Lan cảm thấy vô cùng ấm áp.

...

Duy Đường nhảy cảm và kiêu ngạo.

Chuyên tình và nặng tình.

Còn có gì không yên tâm nữa?

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ nghĩ thầm, hay là, chấp nhận thôi?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Khi Duy Đường gặp ông bà Giang, lập tức rất được chào đón.

Gương mặt đẹp trai ở đó cũng đủ để chinh phục thế giới.

Bà Giang kéo tay Lệnh Hồ Lan thần bí nói: "Này, con gái, con nói cho mẹ nghe, cậu ta có bị tật xấu gì không vậy?"

"Không có!" Từ chi nguyên vẹn, đầu óc phức tạp, ngoài thi thoảng IQ thiếu sót ra thì gần như không có tật xấu gì cả.

"Mẹ có chút lo lắng, sao cậu ta lại ung con chứ?"

Lệnh Hồ Lan: "... " Mẫu hậu đại nhân, con... con muốn xin xét nghiệm quan hệ ruột thịt.

Lệnh Hồ Lan tưởng rằng ông Giang chỉ ít cũng phải phản đối một lúc.

Bởi bố và con rể vốn là tình địch bẩm sinh.

Tuy nhiên...

Không hề.

Ông Giang kéo Duy Đường vào thư phòng, hai người bí mật trò chuyện một hồi, ông Giang liền vui vẻ trao quyền giám hộ con gái cho Duy Đường.

Lệnh Hồ Lan...

Phụ hoàng, dễ dàng buông bỏ như vậy rốt cuộc có phải là thực lòng yêu con gái không vậy? Con nghi ngờ lắm đấy!

Lợi hại, nam thần!

Dễ dàng thu phục bố vợ đại nhân gồm.

Từng luyện trước rồi phải không.

Trên đường về nhà.

Lệnh Hồ Lan ngờ vực hỏi: "Anh làm thế nào để thu phục ba em vậy?"

"Cứ đứng ở đó." Duy Đường mặt không đổi sắc.

"Ba em không chê bai gì anh sao?" Tướng mạo quá đom đóm?

"Không! Anh nói rằng đây mới là đãi ngộ mà con gái chú đáng được hưởng."

Lệnh Hồ Lan...

Ồi vãi!

Trước mặt em anh không hề nói vậy!

Gian thương!

Lệnh Hồ Lan tới nhà Duy Đường cũng nhận được sự tiếp đãi nhiệt tình của ông bà Duy.

BUT...

Khi mở cửa vẫn là cô phải chịu mười nghìn điểm sát thương.

Chú út tương lai của Lệnh Hồ Lan, em trai của Duy Đường quan sát cô từ trên xuống dưới, mở miệng ra liền nói: "Cô gái mà anh trai em yêu thầm trông như thế này sao?"

Lời nói ngập tràn thất vọng.

Lệnh Hồ Lan...

Trẻ trâu, trên đường đi học về hãy đợi chị đây, chị cho chú biết thế nào là cô gái như chị.

Duy Đường liền cốc đầu tên nhóc.

Ông bà Giang lớn tiếng quát mắng, tỏ ý xin lỗi.

Hôn ước của hai người cứ thế vui vẻ quyết định.

Những ngày tiếp tới Lệnh Hồ Lan bận như cò hó.

Một ngày trước hôn lễ, cô nằm trên giường không tài nào chợp mắt được.

Lần đầu tiên kết hôn, cô cũng rất căng thẳng.

Dù sao thì cũng không ngủ được, thôi thì dứt khoát đi quay thường để giảm bớt căng thẳng.

Cô gọi hệ thống ra, nhìn điểm tích lũy trong vòng mấy tháng.

Hơn mười chín nghìn điểm!

Vẫn chỉ có thể quay một lần.

Kẻ xúi quẩy không thấp sáng kỹ năng kiếm tiền, tốc độ kiếm tiền chỉ có thể dùng từ rửa bò để hình dung.

Cô vẫn thấp hương cầu nguyện, tắm gội sạch sẽ như thường lệ.

Vô cùng thành tâm nhấn vào hai chữ Quay Thường.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào kim quay. Lần này kim quay dừng ở khu kỹ năng.

Trong lúc Lệnh Hồ Lan thấp thỏm lo lắng, hệ thống liền nâng một cuốn sách ra.

[Chúc mừng ký chủ nhận được kỹ năng Nội Dung Quảng Cáo]

[Hướng dẫn sử dụng: Sau khi nhấn vào sẽ nhận được kỹ năng này]

Lệnh Hồ Lan tròn mắt vui mừng.

Kỹ năng này thực sự rất thực dụng.

Không có nguy hiểm, lại còn có thể tăng thêm kiến thức.

Điều quan trọng nhất là cô rất thích công việc hiện tại của mình.

Kỹ năng này đối với cô mà nói là vô cùng phù hợp.

Lệnh Hồ Lan nhanh chóng nhấn mở sách kỹ năng, một luồng hào quang màu vàng truyền vào trong đầu cô.

Não bộ có chút không thích ứng nhưng rất nhanh liền cảm thấy có thứ gì đó lấp đầy não bộ.

Cô yên tâm đi ngủ.

Ngày hôm sau, Lệnh Hồ Lan giả cho Duy Đường lãng mạn như trong mơ.

Quá trình đăng ký kết hôn của hai người khá chật vật.

Ngày đầu tiên tới cục dân chính thì mất điện.

Ngày thứ hai đi thì đứt mạng.

Ngày thứ ba đi thi xếp một hàng rất dài, cuối cùng mới nhận được chứng nhận kết hôn.

Khoảnh khắc cảm được chứng nhận kết hôn, Lệnh Hồ Lan cảm khái nói: "Chúng ta kết hôn một lần này thôi nhé, nếu không, lần sau nữa sẽ quá phiền toái!"

Duy Đường ngậy người, dùng ánh mắt yêu thương đối tượng óc nho để nhìn cô.

"Em kết hôn mấy lần đều là cùng với anh, không lo mệt!"

Lệnh Hồ Lan: "... " Vừa rồi mình đã nói gì?

Ồi vãi!

Mình đã nói ra những lời suy nghĩ trong lòng.

Cám ơn nam thần không lấy mạng!

Nhạc Lương Thần nghe được tin Lệnh Hồ Lan kết hôn liền mừng đám cưới năm trăm tệ, nhưng không tới tham gia.

Khoảnh khắc anh ta nhìn thấy Giang Mỹ Cảnh mặc áo cưới qua cửa sổ, được Duy Đường bế xuống lầu, trái tim như ngừng đập, cảm giác như đã mất đi người quan trọng nhất trong cuộc đời.

Mất anh ta nheo lại, Diệp Nhược Nhược!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Tin tức của Diệp Thị, Lệnh Hồ Lan biết được thông qua báo đài.

Do có hàng loạt những tin bóc phốt và phản ứng không mấy tốt đẹp, sở công thương đã vào cuộc điều tra.

Sản phẩm mới của Diệp Thị rầm rộ ra mắt, xậm xị rút lui, lập tức khiến dân tình xôn xao.

Quốc Tế Thiên Trường làm rất tốt việc tạo sức ép dư luận, gần như người người đều có thể nói được mấy điểm nguy hại của hàng cấm.

Diệp Nhược Nhược muốn cứu vãn nhưng đại cuộc đã định, đại thế đã mất, Diệp Thị chỉ có thể tích cực xin lỗi, mong vớt vát được tồn thất.

Hiệp hội doanh nghiệp vì sự việc lần này có ảnh hưởng rất xấu nên đã liên kết lại chống lại sản phẩm của Diệp Thị.

Ngay lập tức mọi người nghe thấy Diệp Thị đều sợ hãi.

Nhưng thứ đẩy Diệp Thị lên đỉnh sóng gió dư luận cả nước chính là những thông tin không công khai mà Duy Đường cung cấp.

Từ nhiều năm về trước, Diệp Thị thường xuyên xuất hiện trong các hoạt động công ích, giành được danh tiếng rất tốt, được ca tụng là doanh nghiệp từ thiện...

Nhưng trên thực tế...

Số tiền quyên góp của Diệp Thị không phù hợp với những gì tuyên truyền.

Ví dụ như trong trận động đất nọ, Diệp Thị tuyên bố quyên góp một trăm triệu tệ, giành được sự ca tụng của cả nước nhưng trên thực tế tỉ lệ quyên góp chỉ có một phần mười.

Các dự án công ích của Diệp Thị, tiền quỹ công ích còn bị bòn rút rất nghiêm trọng, số tiền thực sự dùng cho mục đích công ích ít tới đáng thương.

Lệnh Hồ Lan đọc xong những thông tin này chỉ cảm thấy sồn tóc gáy.

Doanh nghiệp dựa vào việc giả làm công ích để phát tài, sản phẩm lại có thêm hàng cấm, thì không thể nào chỉ là việc nhỏ nhặt nữa rồi.

Lệnh Hồ Lan gửi hồ sơ cho mấy cơ quan truyền thông.

Các cơ quan truyền thông mừng như phát điên.

Điều này đúng là buồn ngủ thì gặp chiếu manh!

Dưới sự tuyên truyền vài giải thích rầm rộ của các cơ quan truyền thông, hơn nữa lại còn liên quan tới vấn đề nhạy cảm là công ích, đã chạm tới đúng điểm đau của người dân.

Việc Diệp Thị tham ô, lập tức được cả nước biết tới, chấn động khắp nước.

Top mười tin hot, tin trang nhất gần như đều được Diệp Thị bao trọn.

Đây là một cú sốc quá lớn đối với Diệp Thị.

Không lâu sau tiền vốn của Diệp Thị bị đóng băng, doanh nghiệp bị điều tra.

Diệp Thị sa lầy.

Diệp Nhược Nhược tới khi sự việc xảy ra rất lâu rồi vẫn còn rất sùng sốt.

Họ chỉ cho ra mắt sản phẩm mới thôi, tại sao cuối cùng lại thành ra thế này?

Nhất định là có người đang liên kết nhằm vào họ.

Kẻ địch của họ sớm đã ẩn náu trong bóng tối, thừa cơ hành động.

Họ là người bị hại.

Diệp Nhược Nhược muốn đi cầu cứu Tuấn Duy.

Lúc này chỉ có Tuấn Thị mới có thể cứu được họ, nhưng điện thoại của Tuấn Duy không thể nào liên hệ được.

Diệp Nhược Nhược tuyệt vọng thật sự.

Quan hệ của cô và Tuấn Duy hơi hời hợt hơn trong cốt truyện rất nhiều.

Tuấn Duy không hề có thái độ đặc biệt với cô.

Ngược lại, có một lần.

Tuấn Duy còn từng cười nhạo những quá khứ đen của cô, nói cô là người có đời sống tình cảm rất phong phú.

Khi đó cô vô cùng tự đắc, còn đáp lại một câu: "Sao vậy? Anh Tuấn sợ rồi sao?"

Đối với Tuấn Duy, Diệp Nhược Nhược có một cảm giác rất đặc biệt.

Dường như mọi việc cô làm ở chỗ Tuấn Duy đều có thể được cứu vãn như đã định sẵn trong số mệnh.

Nhưng sau buổi lễ ra mắt sản phẩm, Tuấn Duy liền biến mất.

Diệp Nhược Nhược không tìm được Tuấn Duy, một người không ngờ tới lại xuất hiện!

Lý Quân!

Lý Quân giúp đỡ Diệp Nhược Nhược nhưng đại thế đã qua, Diệp Thị đã không còn đường quay đầu.

Diệp Nhược Nhược dưới giúp đỡ của Lý Quân tiếp tục duy trì cuộc sống của con nhà giàu được một thời gian.

Nhưng cuối cùng cô vẫn phải rút ra khỏi cuộc sống của Lý Quân.

Đúng vậy!

Vì Lý Quân có một thanh mai trúc mã từ nhỏ lớn lên bên nhau.

Lý Quân một mặt có thể xông vào nước sôi lửa bỏng vì Diệp Nhược Nhược, một mặt lại không dứt khoát hẳn với thanh mai trúc mã.

Hai cô gái đấu đá nhau như com bữa.

Diệp Nhược Nhược không có tiền không có thế, nhanh chóng thất bại.

Khi bước ra khỏi biệt thự của Lý Quân, cô chỉ cảm thấy tất cả đều là luân hồi, báo ứng!

Sự điên cuồng của cô khởi đầu từ thanh mai trúc mã, cuối cùng cũng thất bại bởi thanh mai trúc mã.

Cô không phục!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đô Nam Thân Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

Lệnh Hồ Lan nhận được điện thoại của Phương Hiểu Hạc, nói rằng hôm nay sẽ về, hẹn gặp mặt.

Lệnh Hồ Lan liền mau chóng thu dọn đồ đạc biến mất khỏi văn phòng.

Đám đông trong phòng làm việc: Con ông chăm chỉ hôm nay không tăng ca sao?

Đúng là không dám tin vào mắt mình.

Phương Hiểu Hạc theo sếp tổng ra nước ngoài học tập.

Tiền đồ nghề nghiệp hào quang sáng chói.

Ngược lại, Lệnh Hồ Lan vẫn là một tên cu li quảng cáo phục vụ cho ông bố nhà người ta!

Cùng trường không cùng số phận, ngoài hai mắt viết đầy ngưỡng mộ đố kỵ hận ra, thì chỉ có thể tích cực đòi tiền mừng thôi.

Nhìn thấy cô gái xinh đẹp mặc trang phục công sở ngồi trong tiệm cà phê, Lệnh Hồ Lan liền vỗ vai.

"Đưa tiền đây!"

"Minh... mình thất tình rồi!" Phương Hiểu Hạc lập tức mất dõ sòng.

Ồi vãi!

Đúng là trường phái diễn xuất thực lực!

Lại dùng chiêu này rồi, lương tâm của cậu không biết đau sao?

Phương Hiểu Hạc... Không hề, cảm thấy rất tuyệt vời!

Lệnh Hồ Lan... Phương Hiểu Hạc, con thuyền tình bạn nói chìm là chìm.

Phương Hiểu Hạc: Không sao! Dù sao thì cậu cũng đã tán đổ nam thần rồi, chỉ biết tới trai không còn tình người nữa, mình tha lỗi cho cậu.

Lệnh Hồ Lan... Minh... mình là người có lỗi.

"Nói đi, là việc gì? Nói ra hờn, hôm nay mình mời, nói không ra hờn thì tiền mừng gấp đôi!"

Lệnh Hồ Lan vùi mình trong sofa.

Sau khi nghe Phương Hiểu Hạc kể xong, khoe miệng Lệnh Hồ Lan không kìm nổi co giật.

Ồi vãi!

Đây chính là phiên bản "Tổng tài bá đạo đã yêu tôi!" phiên bản đời thực!

Đầu đuôi câu chuyện là thế này.

Vào ngày ra mắt sản phẩm mới của Diệp Nhượng Nhượng, Phương Hiểu Hạc bị một bàn tay kéo vào phòng.

Ép buộc vận động kịch liệt không thể mô tả vài lần.

Sau đó thì không có cách nào rũ bỏ được miếng keo con voi dính trên người.

Và rồi nảy sinh một mối tình dị dạng.

Nhưng..

Phương Hiểu Hạc là một em bé ngoan có chính kiến đứng đắn, sau có thể chấp nhận dâm lao theo lao.

Thế là cô đơn phương tuyên bố thất tình!

Lệnh Hồ Lan...

Phương Hiểu Hạc, da mặt cậu có dày hơn được nữa không?

Vì trốn tiền mừng, cậu cũng thật liều mạng!

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ chỉ trích, bất ngờ nghĩ tới thời gian xảy ra sự việc: Lễ ra mắt sản phẩm mới của Diệp Nhượng Nhượng.

Không lẽ ngày hôm đó bị cô truyền vận rủi đấy chứ?

Cho dù bị cô truyền nhiễm, tại sao Phương Hiểu Hạc lại nở vận đào hoa còn cô thì đích thực là xúi quẩy.

Thật không công bằng!

Trừ điểm!

Trừ một trăm nghìn điểm!

Phương Hiểu Hạc: "Ồi trời! Cảm giác tiền vẫn trên người thật thoải mái! Cảm giác kết hôn với nam thần thế nào?"

Lệnh Hồ Lan: "Cũng... tạm..."

Minh sẽ không nói với cậu rằng, nam thần cưới mình về nhà chỉ là muốn có một chiếc gối ôm hình người.

Sau khi ăn xong hai người liền đi dạo bộ, thì thoảng lại trò chuyện đôi ba câu.

Cứ như thế đi rất lâu.

Một lúc sau, một chiếc ô tô dừng lại trên đường.

Tài xế nói với hai người: "Lên xe đi!"

Phuong Hiểu Hạc bình tĩnh nói: "Đồng nghiệp của mình!"

Phuong Hiểu Hạc lên xe trước, Lệnh Hồ Lan lên xe sau, sau đó buột miệng nói một câu: "Cám ơn nhé!"

"Không cần cảm ơn, tôi không gọi cô!"

Lệnh Hồ Lan... (>.<)

Thật bối rối! Có biết ăn nói không vậy?

Muốn xuống xe quá, tôi cũng là người cần giữ thể diện đấy nhé!

Đợi sau khi ngồi chắc chắn, Lệnh Hồ Lan mới tỉ mỉ quan sát người đó, sau đó...

Cả người cô không thể bình tĩnh được.

Em ơi, nam chính là sếp tổng của em sao?

Em lại gọi sếp tổng là đồng nghiệp sao?

Có đồng nghiệp nào đẳng cấp, hoành tráng thế này không?

Giọng Tuần Duyệt rất bình tĩnh: "Tâm trạng đã khá hơn chưa?"

Phuong Hiểu Hạc mặt không cảm xúc: "Chưa!"

Tuần Duyệt quay đầu liếc nhìn Lệnh Hồ Lan, sau đó lại mau chóng quay đầu lại lái xe.

Lệnh Hồ Lan tự động phiên dịch ý của ánh mắt đó: Đồ vô dụng, đồ dành thời cũng không nên thân.

Ồi vãi!

Chị nằm không cũng trúng đạn!

Bạn gái của anh sao lại bắt tôi đồ dành?

Vụ việc này chị đây không chịu trách nhiệm!

Lệnh Hồ Lan lặng lẽ làm một phòng nền có kính nghiệp!

Từ trong lời nói của hai người có thể nghe ra được gian tình tình chàng ý thiếp.

Lệnh Hồ Lan lặc lẽ nhấn LIKE cho Phuong Hiểu Hạc.

Không hổ là trợ thủ thần thánh của chị.

Dám cướp chồng của nữ chính, đừng khí này, chị phục sát đất.

Có điều sao nam chính lại vô duyên vô cớ có ham muốn, việc này không có công lao của Diệp Nhục Nhục, chị không tin đâu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Cửa Đồ Nam Thần Về Nhà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.